

คุณพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

นางสาว ธนิตา แส่นคำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-346-637-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

NEWS SELECTION JUDGMENT IN DAILY NEWSPAPER FRONT PAGE

MISS TANITA SAENKHUM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Communication Arts in Journalism

Department of Journalism
Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-346-637-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน
โดย นางสาวธนิศา แสนคำ
ภาควิชา วารสารสนเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์.ดร.เสถียร เขยประทับ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์.ดร.พีระ จิรโสภณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์.ดร.เสถียร เขยประทับ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รจิตลักษณ์ แสงอุไร)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธนิตา แสนคำ : ดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน.

(NEWS SELECTION JUDGMENT IN DAILY NEWSPAPER FRONT PAGE) อ.ที่ปรึกษา :

รศ.ดร.เสถียร เขยประทับ , 148 หน้า. ISBN 974-346-637-1

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลแตกต่างกันอย่างไร หนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทเสนอข่าวและคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งแตกต่างกันอย่างไร รวมทั้งต้องการศึกษาว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวและแบบแผนคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งสอดคล้องกับการคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสารหรือไม่ ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้คือ การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันและการวิจัยเชิงสำรวจ โดยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับ จำนวน 54 คน

ผลการวิจัยพบว่า :

1. ปัจจัยด้านคุณค่าข่าวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน
2. หนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. หนังสือพิมพ์รายวันปริมาณไม่ได้เสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก
4. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนแบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับไม่มีความสัมพันธ์กัน
5. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวและแบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับการคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสารเพียงบางส่วน

ภาควิชา วารสารสนเทศ

สาขาวิชา วารสารสนเทศ

ปีการศึกษา 2543

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

4185082728 : MAJOR JOURNALISM

KEY WORD: NEWS SELECTION / JUDGMENT / DAILY NEWSPAPER / FRONT PAGE

TANITA SAENKHUM : NEWS SELECTION JUDGMENT IN DAILY NEWSPAPER

FRONT PAGE . THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF.SATIEN CHEYPRATUB, Ph.D.

149 pp.ISBN 974-346-637-1

The objective of this research is to examine the factors influencing the judgment in the selection of front page news of the daily newspaper, the difference of these factors in terms of their influences, the difference of each type of daily newspaper in terms of the presentation of news and news value of the front page, including the correlation between the pattern of news and news value of the front page and the selection of news by the gatekeepers of each daily newspaper. The methodology used in this research includes content analysis of the daily newspapers and survey research. The sample group consists of 54 gatekeepers from 8 daily newspapers.

The findings of the research are as follows :

1. News value is the most influential factor in news selection judgment of daily newspapers.
2. Quality newspapers put a stronger emphasis on the reporting of hard news than soft news at a statistically significant level of 0.05 .
3. Quantity newspapers do not report soft news more than hard news.
4. The news pattern of the front page of each daily newspaper correlates positively at a statistically significant level of 0.05. The news value pattern , on the other hand, does not show a significant correlation.
5. The news and news value pattern of daily newspaper front page correlates partially with the selection of news by the gatekeepers.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department Journalism

Student's signature

Field of study Journalism

Advisor's signature

Academic year 2000

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์ดร.เสถียร เศษประทับ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ในงานวิจัยมาด้วยดีตลอด รวมทั้งรองศาสตราจารย์ดร.พีระ จิรโสภณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์จิตลักษณ์ แสงอุไร กรรมการวิทยานิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณบรรณารักษ์อาวุโส หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และผู้สื่อข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสำรวจความคิดเห็นเป็นอย่างดี

ขอบคุณเพื่อนๆ ปริญญาโทวารสารสนเทศ พี่หนู ตี๋บ เล็ก และซัง ที่คอยให้กำลังใจซึ่งกันและกันมาโดยตลอด

ทำยนี้ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณพ่อ-แม่ ที่ให้กำลังใจลูกคนนี้ และสนับสนุนในด้านการเงินเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหานำวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2 แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์.....	9
✓แนวคิดเกี่ยวกับข่าว.....	12
การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรข่าว.....	17
✓แนวคิดเกี่ยวกับนายทวารข่าวสาร.....	19
✓แนวคิดเกี่ยวกับคุณค่าข่าว.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
กรอบในการวิจัย.....	36
สมมติฐานการวิจัย.....	37

3	ระเบียบวิธีวิจัย.....	38
	การวิเคราะห์เนื้อหา.....	38
	-ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
	-การเลือกหน่วยในการวิเคราะห์.....	39
	-การจำแนกประเภทเนื้อหาสำหรับการวิเคราะห์.....	40
	-การทดสอบความเชื่อมั่นในการลงรหัส.....	43
	การสำรวจความคิดเห็น.....	44
	-ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
	-เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	44
	-การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความคิดเห็น.....	46
	-การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
	ตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปร.....	46
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4	ผลการวิจัย.....	50
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวัน.....	51
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสำรวจความคิดเห็น.....	62
	ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน.....	75
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	103
	สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวัน.....	103
	สรุปผลแบบสำรวจความคิดเห็น.....	107
	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	111
	อภิปรายผล.....	114
	ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	125
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	125
	รายการอ้างอิง.....	126
	ภาคผนวก.....	130
	ประวัติผู้เขียน.....	149

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงปริมาณความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์.....	52
2 แสดงปริมาณความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ.....	54
3 แสดงปริมาณความถี่ของข่าวหน้าก จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์.....	56
4 แสดงปริมาณความถี่ของข่าวเบา จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์.....	58
5 แสดงปริมาณความถี่ของข่าวหนักและข่าวเบา จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์.....	59
6 แสดงปริมาณความถี่ของคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะ จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์.....	60
7 แสดงเพศของนายทวารข่าวสาร.....	62
8 แสดงอายุของนายทวารข่าวสาร.....	62
9 แสดงตำแหน่งหน้าที่ในกองบรรณาธิการของนายทวารข่าวสาร.....	63
10 แสดงระดับการศึกษาของนายทวารข่าวสาร.....	64
11 แสดงสาขาวิชาที่นายทวารข่าวสารจบการศึกษา.....	64
12 แสดงระยะเวลาในการทำงานหนังสือพิมพ์ของนายทวารข่าวสาร.....	65
13 แสดงความคิดเห็นของนายทวารข่าวสารต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง.....	66
14 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน.....	67
15 แสดงอันดับความสำคัญของประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพและหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ.....	68
16 แสดงอันดับความสำคัญของประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป.....	70
17 แสดงอันดับความสำคัญของประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ.....	71
18 แสดงอันดับความสำคัญของคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพและหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 แสดงอันดับความสำคัญของคุณค่าข่าวของนายทวารชาวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป.....	73
20 แสดงอันดับความสำคัญของคุณค่าข่าวของนายทวารชาวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ.....	74
21 แสดงจำนวนข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันที่หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทรายงานและไม่รายงาน	77
22 แสดงคุณค่าข่าวที่คล้ายคลึงกันในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันที่หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทเสนอ.....	78
23 เปรียบเทียบความถี่ที่หนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพเสนอข่าวหนักและข่าวเบา.....	79
24 เปรียบเทียบความถี่ที่หนังสือพิมพ์รายวันปริมาณเสนอข่าวหนักและข่าวเบา.....	80
25 แสดงการเสนอข่าวหนักและข่าวเบาของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภท.....	81
26 แสดงความถี่ของคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภท.....	82
26.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทหนังสือพิมพ์กับคุณค่าข่าว.....	82
27 แสดงอันดับความถี่ของเนื้อหาข่าวประเภทต่างๆในหนังสือพิมพ์รายวัน 6 ฉบับ และ ค่า Kendall's Coefficient of Concordance.....	84
28 แสดง Rank – Order Correlation ของอันดับความถี่ประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป.....	85
29 แสดงอันดับความถี่ของเนื้อหาข่าวประเภทต่างๆของหนังสือพิมพ์โดยแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์.....	86
29.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพและหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ.....	86
30 แสดงอันดับความถี่ของเนื้อหาข่าวประเภทต่างๆของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 2 ฉบับ.....	87
30.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและผู้จัดการรายวัน.....	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
31 แสดงอันดับความถี่ของคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับ และค่า Kendall's Coefficient of Concordance.....	89
32 แสดง Rank – Order Correlation ของอันดับความถี่คุณค่าข่าว ของหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับ.....	90
33 เปรียบเทียบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับ แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป.....	91
33.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไปกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป.....	92
34 เปรียบเทียบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับ แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ.....	93
34.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไปคุณภาพกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป คุณภาพ.....	94
35 เปรียบเทียบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับ แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ.....	95
35.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ไปปริมาณกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ปริมาณ.....	96
36 เปรียบเทียบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายธุรกิจกับแบบแผน ประเภทเนื้อ หาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ.....	96
36.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายธุรกิจ กับ แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ.....	97
37 เปรียบเทียบแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนาย ทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป.....	98
37.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผน คุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป.....	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
38 เปรียบเทียบแบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับแบบแผน คุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ.....	99
38.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไปคุณภาพ.....	100
39 เปรียบเทียบแบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับแบบแผนคุณค่าข้าว ของนายทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ	100
39.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไปปริมาณกับแบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์ รายวันทั่วไปปริมาณ	101
40 เปรียบเทียบแบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับแบบแผนคุณค่าข้าวของนาย ทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	101
40.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์ รายวันธุรกิจกับแบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์	102
รายวันธุรกิจ	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

Bohle (1986) อธิบายว่าการตัดสินใจว่าอะไรคือข่าวและอะไรไม่ใช่ข่าวเป็นงานแรกของนักหนังสือพิมพ์ นักหนังสือพิมพ์ได้รับการสอนให้เลือกข้อมูลข่าวสารจากสภาพแวดล้อมต่างๆ และทำ(สร้าง)ให้เป็นข่าว การตัดสินใจว่าข้อมูลใดเหมาะสมที่จะเป็นข่าว การตัดสินใจนั้นจะอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าข่าว หรือ “ News Values ” ซึ่งในแต่ละวันจะมีเหตุการณ์ (ข่าว) ต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย สื่อที่ทำหน้าที่ด้านข่าว (News Media) โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ก็ต้องรายงานเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ไปให้ประชาชนได้รับทราบ

อย่างไรก็ตามหนังสือพิมพ์ไม่สามารถรายงานข่าวทุกข่าวที่เกิดขึ้นทั้งหมดในหน้าหนึ่งได้ สิ่งตกจากหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันที่จะมีเพียง 8 – 9 ข่าวเท่านั้นที่ได้รับการคัดเลือกมานำเสนอ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของพื้นที่ ฉะนั้นข่าวที่ได้รับการคัดเลือกให้นำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์จึงเป็นข่าวที่หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ เห็นว่าสำคัญที่สุด น่าสนใจที่สุด และเชื่อว่าจะดึงดูดความสนใจจากประชาชนได้มากที่สุด (การุณย์ มีถม , 2540)

นอกจากนี้หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับเองก็มีความแตกต่างกันในการคัดเลือกข่าวมานำเสนอ ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการคัดเลือกข่าวมานำเสนอ คือ ประเภทของหนังสือพิมพ์ เพราะถือว่ามีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดความสำคัญของข่าวในแต่ละวันได้ (จอ่าน วุฑฒิกธรรมรักษา,2536) ซึ่งโดยทั่วไปมีการจำแนกหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ และหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ และหากจะมองความสัมพันธ์ของประเภทหนังสือพิมพ์กับประเภทของข่าวแล้วพิจารณาได้ว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณจะมีนโยบายให้ลำดับความสำคัญในการเสนอข่าวเบา (ข่าวที่ให้ความพึงพอใจแก่ผู้อ่านทันที) มากกว่าข่าวน้ำหนัก (ข่าวที่ให้ความพึงพอใจแก่ผู้อ่านช้า) ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพให้ความสำคัญแก่ข่าวน้ำหนักมากกว่าข่าวเบา (มาลี บุญศิริพันธ์ , 2537)

และการที่จะพิจารณาตัดสินใจว่าข่าวใดเหมาะสมที่จะนำมาลงพิมพ์ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์จะขึ้นอยู่กับมติตัดสินใจของบุคคลกลุ่มหนึ่งที่ทำหน้าที่คัดเลือกข่าว ซึ่งได้แก่ ผู้สื่อข่าว หัวหน้าข่าวหน้า บรรณาธิการข่าว หรือบุคคลผู้มีหน้าที่ในการคัดเลือกข่าวคนอื่นๆ บุคคลเหล่านี้

เปรียบเสมือนกับนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper) ที่คอยปิด เปิดประตูให้ข่าวสารไหลไปสู่ผู้อ่าน โดยที่ข่าวสารจะถูกกลั่นกรองและนำมาคัดเลือกอย่างเป็นกระบวนการ และมีหลักเกณฑ์

สำหรับแนวคิด “นายทวารข่าวสาร” ซึ่งเสนอโดย Lewin ในปี 1947 (1947:143-153, อ้างถึงในเสถียร เชยประทีป, 2542) หมายถึง ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีอำนาจในการตัดสินใจหรือไม่ให้ข่าวใดผ่านประตูข่าว (News gate) ไปได้ การที่นายทวารข่าวสารมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับข่าวเช่นนี้ ทำให้เชื่อว่าถ้าจะเข้าใจการใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับข่าว (News judgment) ก็ต้องศึกษาตัวนายทวารข่าวสารและภูมิหลังของนายทวารข่าวสาร

ดังที่ White (1950:383-390, อ้างถึงในเสถียร เชยประทีป, อ้างแล้ว) ศึกษาพบว่าการใช้ดุลพินิจเลือกข่าวเป็นกระบวนการเชิงจิตวิสัย (Subjective process) ที่ปัจเจกบุคคลที่เป็นนายทวารข่าวสารจะเลือกเสนอเหตุการณ์ (ข่าว) ต่อชุมชนซึ่ง “ตนในฐานะตัวแทนของวัฒนธรรมของตนเชื่อว่าเป็นความจริง (True)” White ยังพบว่าการเลือกหรือไม่เลือกข่าวขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ทัศนคติ และความคาดหวังของนายทวารข่าวสารเอง

ส่วน Gieber (1956:430) ศึกษาบรรณาธิการโทรพิมพ์ของหนังสือพิมพ์รายวันว่ามองบทบาทของตนในฐานะผู้เลือกข่าวอย่างไร พบว่าบรรณาธิการโทรพิมพ์เห็นว่า บทบาทที่สำคัญของตนคือ เสนอข่าวที่สำคัญที่สุดของแต่ละวัน (Top news) ข่าวที่มีผล (Consequence) ต่อผู้อ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การที่จะเข้าใจเกี่ยวกับการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์ จะต้องศึกษาจากตัวนายทวารข่าวสาร แต่อย่างไรก็ตามตัวนายทวารข่าวสารก็ไม่ใช่ว่าจะตอบทั้งหมดที่จะเข้าใจเกี่ยวกับการคัดเลือกข่าว เพราะนายทวารข่าวสารต้องทำงานอยู่ภายใต้องค์กรหนังสือพิมพ์ของตน การที่จะคัดเลือกข่าวนำเสนอก็ต้องคำนึงถึงนโยบายการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ด้วย ซึ่งแต่ละองค์กรก็จะมีนโยบายและเป้าหมายที่แตกต่างกัน ดังที่ Tunstall (1971 , อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพ, 2541) ได้กล่าวไว้ว่า องค์กรหนังสือพิมพ์มีเป้าหมายหลักๆ ในการดำเนินงาน 2 เป้าหมาย คือ หวังรายได้และผลกำไร และเป้าหมายที่ไม่หวังรายได้และผลกำไร (แต่ก็มีเป้าหมายอื่นๆ เช่น หวังชื่อเสียง หวังสร้างบารมี หรือเผยแพร่แนวคิด) จึงทำให้ข่าวที่นำเสนอแตกต่างกัน

นอกจากนี้การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น หรือสื่อมวลชนประเภทอื่นก็มีส่วนสำคัญในการที่นายทวารข่าวสารจะคัดเลือกข่าวมานำเสนอเช่นกัน โดยดูแนวโน้มการเสนอข่าวของสื่อมวลชนเหล่านี้ว่าไปในทิศทางใด

และนายทวารข่าวสารยังต้องคำนึงถึงคุณค่าข่าว ซึ่งเป็นเกณฑ์หนึ่งที่จะนำมาใช้ตัดสินว่าเหตุการณ์ต่างๆ มีความเหมาะสมที่จะเป็นข่าวหรือไม่ โดยส่วนมากแล้วคุณค่าข่าวที่กำหนดความเป็นข่าวประกอบด้วย ความใกล้ชิด (Proximity) ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) ความเด่น (Prominence) ความสำคัญ (Significance) ความเร้าอารมณ์ หรือ สิ่งที่มีมนุษยสัมพันธ์ (Human Interest) ความแปลก (Novelty) และความขัดแย้ง (Conflict) (Brooks et al,1980,Ivan and Carol Doing,1972,Harris and Leiter,1981 อ้างใน Bohleอ้างแล้ว)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการคัดเลือกข่าวมานำเสนอในหน้าหนึ่งนั้นมีปัจจัยหลายๆ ปัจจัยเข้ามามีอิทธิพลร่วมกัน ดังนั้นการที่จะเข้าใจดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์ในภาพรวมได้ จึงต้องมีการศึกษามุมมอง ความคิด และความเชื่อของนายทวารข่าวสารประกอบการวิเคราะห์เนื้อหาข่าว ซึ่งจะช่วยให้เราเข้าใจการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ได้ดีขึ้น ฉะนั้นงานวิจัยนี้มุ่งตอบคำถามดังต่อไปนี้

ปัญหานำวิจัย

1. ปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. หนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทเสนอข่าวและคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งแตกต่างกันอย่างไร
3. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวและแบบแผนคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันสอดคล้องกับการคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสารหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน
2. เพื่อศึกษาข่าวและคุณค่าข่าวที่นำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

3. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวและแบบแผนคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันกับการคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสาร

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันโดยการวิเคราะห์เนื้อหา แบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ได้แก่ มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ คือ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน ระยะเวลาในการศึกษาหนึ่งปี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 ถึง 31 ธันวาคม 2542 และสำรวจความคิดเห็นของนายทวารข่าวสารที่ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวซึ่งได้แก่ บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าว หน้าหนึ่ง และผู้สื่อข่าว

ข้อตกลงเบื้องต้น

สำหรับหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ จะใช้เฉพาะส่วนหน้าหนึ่งที่เป็น “กรุงเทพธุรกิจ” เท่านั้น ไม่รวมถึงส่วนหน้าหนึ่งที่เป็น “กรุงเทพการเมือง”

ข้อจำกัดในการวิจัย

หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน วางจำหน่ายวันเสาร์-อาทิตย์เป็นฉบับเดียวกัน ฉะนั้นเวลาสุ่มตัวอย่างได้ตรงกับวันเสาร์ หรืออาทิตย์ จะใช้หนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกัน

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามของคำบางคำไว้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ดังนี้

ข่าว หมายถึง รายงานเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่น่าสนใจ ในรูปแบบของการเขียนที่ประกอบด้วย พาดหัวข่าว พรรคนำ ส่วนที่เชื่อมระหว่างพรรคนำกับเนื้อข่าว และเนื้อข่าว

ข่าวหน้าหนึ่ง หมายถึง ข่าวทุกข่าวที่ปรากฏในหน้าแรกและส่วนต่อข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน ไม่รวมข่าวปลีก บทความ รายงานพิเศษ ภาพประกอบ และโฆษณา

ข่าวนำประจำวัน หมายถึง ข่าวที่ใหญ่ที่สุดและมีความสำคัญที่สุดในแต่ละวันของหนังสือพิมพ์รายวัน วัดจากการใช้ตัวอักษรพาดหัวข่าวที่ใหญ่ที่สุด

ข่าวประจำวันเรื่องเดียวกัน หมายถึง ข่าวประจำวันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ฉบับที่เสนอเนื้อหาเหมือนกัน เป็นเรื่องเดียวกัน แม้จะนำเสนอคนละประเด็นก็ตาม

ดุลพินิจ หมายถึง การตัดสินใจคัดเลือกข่าวมานำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ในงานวิจัยนี้จำแนกออกเป็น 4 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านองค์กรข่าว คู่แข่ง ตัวนายทวารข่าว สาร และคุณค่าข่าว

องค์กรข่าว หมายถึง องค์กรหนังสือพิมพ์ที่ประกอบด้วยปัจจัยภายในองค์กร 3 ประการคือ นโยบายการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ความคิดเห็นของบุคคลอื่นๆ ในกองบรรณาธิการ และความกดดันที่เจ้าของหนังสือพิมพ์เข้ามาก้าวก้าการทำงาน

คู่แข่ง หมายถึง การหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ

นายทวารข่าวสาร หมายถึง บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และผู้สื่อข่าว

คุณค่าข่าว หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้กำหนดว่าอะไรคือข่าว ประกอบด้วยลักษณะต่างๆ ต่อไปนี้

1. ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) หมายถึง เหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นแล้วหนังสือพิมพ์นำมารายงานทันที โดยจะพิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้

- ความรวดเร็วของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเวลาที่รายงานเหตุการณ์ในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีถ้อยคำเหล่านี้บ่งบอก ; วันนี้ เช้าวันนี้ วานนี้ เมื่อค่าวานนี้ เมื่อคืนนี้ เมื่อสองวันก่อน เมื่อวันที่.... วันนี้เวลา.... พรุ่งนี้ สองวันข้างหน้า สัปดาห์หน้า
- ความรวดเร็วของเวลาที่เหตุการณ์ถูกค้นพบกับเวลาที่เหตุการณ์ได้รับการรายงานไปยังผู้อ่าน ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการรายงานเรื่องที่ไม่มีการทราบมาก่อน (มีมานานแล้วแต่เพิ่งจะมีการค้นพบ) เช่น การค้นพบเมืองโบราณ เป็นต้น

2. ความใกล้ชิด (Proximity) หมายถึง เหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นใกล้ชิดกับผู้อ่านมากที่สุดทั้งทางร่างกาย จิตใจและสถานที่อยู่ของผู้อ่าน

3. ความเด่น (Prominence) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป (Name makes news)

4. ความขัดแย้ง (Conflict , Controversy) หมายถึง การขัดแย้งหรือการปะทะกันของบุคคล กลุ่มคน สัตว์หรือสิ่งต่างๆ การทะเลาะเบาะแว้งหรือการขัดแย้งระหว่างคู่กรณีที่เป็นเรื่องใหญ่ หรือเรื่องระหว่างคนใหญ่คนโต

5. ความแปลก (Oddity , Novelty , Unusual) หมายถึง การกระทำหรือเหตุการณ์ที่ผิดไปจากปกติ หรือตรงกันข้ามกับที่คาดไว้ หรือเหตุการณ์ใดก็ตามที่ไม่น่าจะเกิดขึ้น แต่ก็เกิดขึ้น

6. ความสำคัญ (Importance , Impact , Consequence) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก และมีผลที่ตามมา หรือผลกระทบต่อคนจำนวนมาก

7. เรื่องที่มนุษย์สนใจ (Human Interest) หมายถึง เหตุการณ์ที่ง่ายแก่การเข้าใจ น่าตื่นเต้น ทำให้คนสนใจได้ ทั้งๆ ที่ไม่ได้สลักสำคัญอะไรมากนัก แต่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ (Emotion) พื้นฐานของมนุษย์ เช่น อยากรู้ อยากเห็น เห็นใจ เข้าใจ เศร้า ยินดี รัก เกลียด กลัว อยากช่วยเหลือ อิจฉา ขบขัน ซึ่งจะ ปรากฏในเนื้อหาต่อไปนี้

- เรื่องต่อสู้เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ เรื่องรักใคร่ เรื่องลึกลับ เรื่องน่ากลัว การผจญภัย เรื่องฆ่ากัน เรื่องที่กระทบความรู้สึก
- การแต่งงาน การหย่าร้าง การเกิด การเจ็บป่วย การตาย พิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้
- อากาศ
- สัตว์
- เด็กๆ ที่ฉลาดน่ารัก

8. ความมีเงื่อนงำ (Suspense) หมายถึง เหตุการณ์ใดก็ตามที่เกิดขึ้นแล้วยังไม่สามารถที่จะคลี่คลายได้ หรือเสาะหาต้นเหตุที่แท้จริงได้ เช่น ฆาตกรรม จี้ปล้น ต้องมีการสืบหาพยานหลักฐาน และตัวตนร้าย เพื่อนำมาดำเนินคดีต่อไป

9. เพศและความรุนแรง (Sex and Violence) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับเพศ ไม่ว่าจะเป็นความผิดปกติของพฤติกรรม พฤติกรรมที่เบี่ยงเบน หรือความผิดปกติทางเพศ การต่อสู้เพื่อสิทธิทางเพศ รวมถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากเรื่องเพศเป็นหลักด้วย

10. ความก้าวหน้า (Progress) หมายถึง เหตุการณ์ที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ มีความเจริญก้าวหน้า ไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าทางด้านสังคม การศึกษา วิทยาศาสตร์ หรือการค้นพบวิทยาการใหม่ๆ เป็นต้น

แบบแผนคุณค่าข่าว หมายถึง การจัดอันดับตามความถี่ของคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

ประเภทเนื้อหาข่าว หมายถึง เนื้อหาข่าวที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น , สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ , เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง , อาชญากรรม , ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมาย และความสงบ , อุบัติเหตุและภัยพิบัติ , วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์ , การสาธารณสุข

สุข สวัสดิการของประชาชน , การอนุรักษ์ธรรมชาติและ ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา , บันเทิง , กีฬา , เรื่องเล่าอารมณ์ , การพัฒนา

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าว หมายถึง การจัดลำดับประเภทเนื้อหาข่าวตามปริมาณ ความถี่ที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

ความถี่ หมายถึง จำนวนของประเภทเนื้อหาข่าวที่ปรากฏ ข่าวหนึ่งข่าวนับเป็นหนึ่ง ความถี่

การคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสาร หมายถึง การจัดลำดับความสำคัญประเภท เนื้อหาข่าว และคุณค่าข่าวของบรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และผู้สื่อข่าว ฉะนั้นจึงได้ แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าว และแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร

แบบแผนการคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร หมายถึง การจัด ลำดับความสำคัญประเภทเนื้อหาข่าวของบรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และผู้สื่อข่าว

แบบแผนการคัดเลือกคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร หมายถึง การจัดลำดับ ความสำคัญคุณค่าข่าวของบรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และผู้สื่อข่าว

หนังสือพิมพ์รายวัน หมายถึง มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าว สด กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์และ ความเคลื่อนไหวต่างๆ ไม่ได้เสนอเนื้อหาเพียงด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่ มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า ไทยรัฐ เดลินิวส์ และข่าวสด

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ หมายถึง มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ หมายถึง ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด

หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่เน้นการเสนอเนื้อหาด้านธุรกิจ การ ค้า และการลงทุนเป็นหลัก ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน

ข่าวหนัก (Hard news) หมายถึง ข่าวที่ตอบสนองความคิดภายหลังการอ่าน ต้องใช้ ความคิดและความรู้มากพอสมควรในการเข้าใจ และสร้างความพอใจเข้ามาถึง ลักษณะเนื้อหา มีดัง นี้

- การเมือง การกระทำของรัฐบาลและหน่วยการปกครองท้องถิ่น
- เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง
- การพัฒนา
- ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม ชุมชน กระบวนการพิจารณาของศาล และการขัดแย้งเกี่ยวกับกลุ่มปัจเจกบุคคล
- ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา

- สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
- การสาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน และการอนุรักษ์ธรรมชาติ
- วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที และการประดิษฐ์

ข่าวเบา (Soft news) หมายถึง ข่าวที่ตอบสนองอารมณ์ทันทีที่ภายหลังการอ่าน เนื้อหาในลักษณะนี้ คือ อาชญากรรม อุบัติเหตุ ภัยพิบัติ กีฬา บันเทิง และเรื่องเร้าอารมณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
2. ทราบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวและแบบแผนคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน
3. เป็นแนวทางให้องค์กรผู้ผลิตหนังสือพิมพ์นำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงคัดเลือกเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาเกี่ยวกับดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวในมุมมองที่ต่างออกไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง คุณลักษณะในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ แนวคิดเกี่ยวกับข่าว การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ องค์กรข่าว (News Organization) นายทวารข่าวสาร (Gatekeeper) และคุณค่าข่าว (News Values) รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางหลักในการศึกษา ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 มาตรา 4 หมายถึง สิ่งพิมพ์ซึ่งมีชื่อจำหน่ายเช่นเดียวกัน ออก หรือเจตนาออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันไปหรือไม่ก็ตาม (สุรัตน์ นุ่มนนท์,2528)

นักหนังสือพิมพ์และนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามของหนังสือพิมพ์ไว้ต่างๆ ดังนี้

Good (1959) นิยามหนังสือพิมพ์ว่าเป็นสิ่งที่พิมพ์ออกมาตามระยะเวลาที่กำหนดติดต่อกันตามลำดับ และมีลักษณะเป็นกระดาษขนาดใหญ่ มีจำนวนหลายแผ่น พับได้ มีจุดมุ่งหมายในการเสนอข่าวสารและสิ่งที่น่าสนใจทั่วไป ตามปกติกำหนดออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ แต่ถ้าเพื่อการศึกษาก็อาจออกเป็นรายปักษ์ หรือรายเดือนก็ได้

Bradley (1965) ให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ว่าเป็นแหล่งรวบรวมข่าวสาร ความบันเทิง พิมพ์บนกระดาษราคาถูกลง ซึ่งอาจพิมพ์เป็นรายวัน รายสัปดาห์ หรือรายเดือน หนังสือพิมพ์จะล้าสมัยไปทันทีเมื่อมีฉบับใหม่ปรากฏขึ้น

สุกัญญา ตีระวนิช (2520) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์เป็นหนังสือบอกข่าว และหมายรวมถึงแต่หนังสือข่าวฉบับย่อยๆ ทำด้วยฝีมือของคนเพียง 2-3 คน ไปถึงหนังสือพิมพ์ระดับชาติที่ออกในเมืองใหญ่ๆ ที่มีคนงานเป็นร้อยเป็นพันคน หนังสือพิมพ์อาจออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ หรือรายเดือนก็ได้ หนังสือพิมพ์ประกอบด้วยตัวพิมพ์ หมึกพิมพ์ และกระดาษ

ปรมะ สตะเวทิน (2533) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ หมายถึง สิ่งที่เสนอข่าวสาร ความคิดเห็น และสาระบันเทิงเริงรมย์ต่างๆ โดยจะพิมพ์ในกระดาษราคาถูก ทั้งนี้อาจพิมพ์ออกมาเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายบักษ์ หรือรายเดือนก็ได้

จากนิยามที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่ออกตามระยะเวลาที่กำหนดติดต่อกันตามลำดับ ไม่ว่าจะออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายบักษ์ หรือรายเดือน มีลักษณะเป็นกระดาษแผ่นใหญ่ หลายแผ่น พับได้ เสนอข่าวสารและความคิดเห็นไปยังประชาชน

ส่วนหนังสือพิมพ์รายวัน Julian Adams (1969) ได้ให้คำจำกัดความว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่วางจำหน่ายเป็นประจำทุกวัน พิมพ์ในเมืองหลวง หรือเมืองใหญ่ๆ เสนอข่าวทุกข่าวจากทุกมุมโลก หรือแม้แต่ข่าวสำคัญที่เกิดขึ้นในชุมชนของตน เช่น ข่าวธุรกิจ กีฬา สังคม และบันเทิง เป็นต้น และข่าวที่นำมาเสนอต้องเกิดขึ้นในช่วงเวลา 24 ชม. หรือเกิดขึ้นภายใน 2-3 วันถัดมา

ประเภทของหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์สามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ตามลักษณะการเสนอเนื้อหา ตามกลุ่มผู้อ่าน หรือแบ่งตามลักษณะการจัดหน้าได้ดังต่อไปนี้

Seymour (1968,อ้างถึงในเบญจวรรณ นรสิงห์,2538) แบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์ตามลักษณะการนำเสนอเนื้อหาไว้ 2 ประเภท คือ

1. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพ (The Quality Newspaper) เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่ตอบสนองของความรู้ ความคิดของผู้อ่านในระยะยาว เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง สังคม เศรษฐกิจ ในด้านข่าว บทความ และความคิดเห็นตั้งอยู่บนข้อเท็จจริง ประเด็นข่าว การอธิบายเบื้องหลังเขียนถูกต้องตามหลักวิชาการ การจัดวางรูปเล่มไม่เน้นเรื่องความสวยงามสะดุดตา ผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นพวกปัญญาชน และเป็นนักวิชาชีพที่สนใจเรื่องการเมือง การปกครอง การบริหารบ้านเมืองของรัฐบาล

2. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณ (The Quantity Newspaper) เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่สนองตอบความต้องการผ่อนคลายอารมณ์ของผู้อ่านทันที เนื้อหาข่าวส่วนใหญ่เกี่ยวกับความสนใจของมนุษย์ (Human Interest) ข่าวบันเทิง ข่าวอาชญากรรม ข่าวตื่นเต้นเร้า

อารมณ์ ชาวการเมืองที่ไม่หนักเกินไป การจัดวางรูปเล่มเน้นให้สะดวกตาคนอ่าน การพาดหัวข่าวเร่ง
เร้าความสนใจด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ ผู้อ่านเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ

ส่วนสุภาพณ์ บุญสะอาด (2517) แบ่งหนังสือพิมพ์ตามเนื้อหาสาระของข่าวโดยยึดผู้อ่าน
เป็นหลัก แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. หนังสือพิมพ์สำหรับปัญญาชน หรือหนังสือพิมพ์ที่เสนอเนื้อหาหนักไปในด้านการเมือง
หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จัดหน้าเรียบๆ พาดหัวข่าวสำคัญทางการเมืองปัจจุบัน และข่าวเหตุการณ์
ของโลก ตีพิมพ์ภาพประกอบน้อย

2. หนังสือพิมพ์สำหรับประชาชนทั่วไป หรือหนังสือพิมพ์ที่เอาใจตลาด มักมีข่าวหนักไปใน
เรื่องอาชญากรรม เพื่อเร้าความสนใจของชาวบ้าน ก่อให้เกิดความตื่นเต้น มีภาพประกอบมาก

3. หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวเศรษฐกิจและข่าวการค้าโดยตรง ข่าวทั้งหน้าแรกและหน้าใน
ไม่ว่าจะเป็นบทความ สารคดี คอลัมน์สังคมเป็นเรื่องราวทางเศรษฐกิจ การค้าขายสินค้าประเภท
ต่างๆ ราคาสินค้า ราคาเงินตรา รวมทั้งข่าวเศรษฐกิจในต่างจังหวัดด้วย ไม่มีการนำเสนอข่าวการเมือง
ข่าวอาชญากรรม และเรื่องรื่นรมย์ แม้แต่โฆษณาก็เป็นเรื่องราวในวงการธุรกิจการค้าทั้งสิ้น

นอกจากนี้ ถาวร บุญปวัฒน์ (2538) ได้แบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. หนังสือพิมพ์คุณภาพ หมายถึงหนังสือพิมพ์ที่เน้นระดับคนอ่านที่ได้รับการศึกษาสูง ทั้ง
ข่าว บทความ และสารคดีจะเน้นเนื้อหาสาระที่ให้คุณประโยชน์มากกว่ามอมเมา

2. หนังสือพิมพ์ตลาด หมายถึงหนังสือพิมพ์ที่เน้นปริมาณการจำหน่าย สื่อสารถึงคนระดับ
ชาวบ้านซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ การเสนอข่าว บทความ สารคดี และบันเทิงคดี เน้นวิธี
การสื่อสารที่เข้าถึงประชาชนได้มากโดยไม่คำนึงว่าจะเป็นการมอมเมาหรือไม่

3. หนังสือพิมพ์เฉพาะกิจหรือเฉพาะด้าน เป็นหนังสือพิมพ์เฉพาะวงการ หมายถึงรวมถึง
หนังสือพิมพ์กีฬาและหนังสือพิมพ์ธุรกิจ

และจากนิยามของหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพที่มุ่งให้ความสำคัญต่อการเสนอข่าวสารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง มีการเสนอประเด็น หรือเรื่องราวที่เป็นปัญหา ซึ่งตอบสนองความรู้ความเข้าใจความคิด และเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ธุรกิจจึงจัดเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ เนื่องจากมีการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และธุรกิจ การค้า การลงทุนโดยตรง ซึ่งเรื่องราวดังกล่าวที่หนังสือพิมพ์ประเภทนี้นำเสนอจะตั้งอยู่บนข้อเท็จจริง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านต่อไป ไม่มีการเสนอเรื่องราวที่ไร้นัยแต่อย่างใด

จากลักษณะที่แตกต่างกันของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทที่กล่าวมา เป็นผลให้การเสนอเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์แตกต่างกันด้วย ซึ่งสามารถเห็นได้จากหน้าหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ เช่น ข่าวเล็กของหนังสือพิมพ์คุณภาพอาจเป็นข่าวใหญ่ของหนังสือพิมพ์ตลาดหรือหนังสือพิมพ์เฉพาะด้าน หรือข่าวใหญ่ของหนังสือพิมพ์ตลาดและหนังสือพิมพ์เฉพาะด้านอาจไม่มีค่าเลยสำหรับหนังสือพิมพ์คุณภาพ หรือไม่ได้ได้รับความสนใจจากหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทเหมือนกัน

แนวคิดเกี่ยวกับข่าว

ข่าว ถือเป็นหัวใจสำคัญของหนังสือพิมพ์ ดังที่ถาวร บุญปวัฒน์ (อ้างแล้ว) กล่าวว่า “ข่าว คือ เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ กำเนิดครั้งแรกของหนังสือพิมพ์ก็ออกมาในเนื้อหาของข่าวอย่างที่เรียกกันในยุคนี้ว่าหนังสือข่าว และในภาคปฏิบัติจริงๆ มีแต่ข่าวเท่านั้นที่สามารถเสนอผู้อ่านได้เป็นประจำทุกวัน ไม่มีใครเขาพิมพ์หนังสือบทความ หรือคอลัมน์ออกมาเป็นรายวัน และทั้งสองสิ่งนี้ก็ออกมาเป็นรายวันไม่ได้ ออกมาในลักษณะส่วนประกอบของข่าวเท่านั้น เป็นส่วนประกอบที่เพิ่มเสน่ห์ดึงดูดใจคนอ่านได้มากขึ้น และเป็นส่วนในการสร้างอิทธิพลให้หนังสือพิมพ์ด้วย จึงกล่าวได้ว่า ข่าวเป็นสัญลักษณ์ แก่นแท้ และตัวตนของหนังสือพิมพ์”

แต่การนิยามข่าวให้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปนั้นเป็นเรื่องยากยิ่ง เพราะข่าวเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ เป็นนามธรรมหรือเป็นปรัชญาด้วย นักข่าวซึ่งต้องทำหน้าที่สื่อข่าว เขียนข่าวให้ทันกำหนดเวลาส่งต้นฉบับซึ่งเป็นเส้นตายนั้น ไม่มีเวลามาคำนึงถึงปรัชญาเกี่ยวกับข่าว เช่น สัจจะ ความยุติธรรม ความเป็นกลาง ความเป็นผู้ดีมากนัก แต่ต้องทราบโดยสหัชญาณ (เสถียร เศษประทับ,อ้างแล้ว) ว่าอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน อะไรที่จะทำให้อ่านสนใจ อะไรที่จะทำให้นายจ้างของตนชอบ หรือได้กำไร อะไรที่จะทำให้อ่านไม่ชอบและกลายเป็นศัตรู ในการปฏิบัติหน้าที่นักข่าวอาจจำเป็นต้องเลือกบางแง่มุมของเหตุการณ์มาเสนอเป็นข่าว นักข่าวก็เช่นเดียวกับผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น ๆ ที่ทราบดีว่าตนต้องทำงานตามกฎเกณฑ์ที่สามารถปฏิบัติได้ นอกจากนี้ยังต้องทำตามดุล

พินิจเกี่ยวกับข่าว (News judgment) ซึ่งเป็นแนวคิดเชิงนามธรรมที่ยากแก่การนิยาม แต่เป็นสิ่งที่ยอมรับกันในวงวิชาชีพและวงวิชาการ เพราะเป็นสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้หรือปลูกฝังกันมา (Burgoon, et al., 1982, Luttbeg, 1983: 731-732, อ้างถึงในเสถียร เขยประทับ, อ้างแล้ว)

แต่นิยามของข่าวก็มีมากมาย ดังที่ Brinkley (อ้างถึงใน Altschull, 1974) ผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ที่มีชื่อเสียงของสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า “ข่าว คือ สิ่งที่ผมบอกว่ามันคือข่าว (News is what I say it is.)”

ส่วนอดีตบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์นิวยอร์ก ไทม์ (อ้างถึงใน Chase, 1971: 16) กล่าวว่า “ข่าวตามคำนิยามของผมคือบางสิ่งบางอย่างที่คุณไม่ทราบมาก่อน หรือไม่เข้าใจ”

ทางด้าน Johnson และ Harris (อ้างถึงในเสถียร เขยประทับ, อ้างแล้ว) ได้รวบรวมนิยามของข่าว ดังต่อไปนี้

ข่าว คือ เรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์เร็วๆ นี้ที่ทำให้ผู้อ่านสนใจ

ข่าว คือ เรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่หนังสือพิมพ์ตีพิมพ์เพราะเชื่อว่าจะทำให้ได้กำไร

ข่าว คือ อะไรก็ได้ที่ผู้อ่านต้องการทราบ

ข่าว คือ สิ่งที่ประชาชนจำนวนมากพอต้องการอ่าน ตราบเท่าที่ไม่ละเมิดหลักจริยธรรมที่ดี และกฎหมายหมิ่นประมาท

ข่าว คือ สิ่งที่ทำให้ประชาชนพูดถึง ยิ่งพูดถึงมากก็ยิ่งมีคุณค่ามาก

ข่าว คือ การรายงานเหตุการณ์ (การค้นพบ ความคิดเห็น และเรื่องราวทุกชนิดที่มีผลกระทบต่อผู้อ่าน) ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและทันเหตุการณ์

ข่าว คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น สิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดขึ้น และผลของสิ่งที่เกิดขึ้น

ข่าวประกอบด้วยกิจกรรมปัจจุบันทั้งหมดที่เป็นที่สนใจของคนทั่วไป และข่าวที่ดีที่สุด คือ ข่าวที่ทำให้ผู้อ่านสนใจมากที่สุด

นอกจากนี้นักวิชาการด้านหนังสือพิมพ์อีกหลายท่านได้ให้นิยามของข่าวไว้ดังต่อไปนี้

ข่าว คือ การบรรยายความคิดปัจจุบัน เหตุการณ์ หรือปัญหาที่ประชาชนสนใจ (Campbell, Wolseley, อ้างถึงใน Fedler, 1993)

ข่าว คือ เหตุการณ์ไม่ปกติที่สร้างระลอกคลื่นในกระแสปกติ (Becker, 1992)

ข่าว คือ ข้อมูลที่ประชาชนจำเป็นต้องใช้เพื่อการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน (Mencher, 1997)

ข่าว คือ “สิ่งที่คนเราไม่รู้เมื่อวานนี้” “สิ่งที่ผู้คนกล่าวถึง” “สิ่งที่ผู้อ่านต้องการรู้” “สิ่งที่บรรณาธิการผู้ที่ได้รับการฝึกมาอย่างดีตัดสินที่จะนำมาตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ของตน” “สิ่งใดก็ตามที่ทันเวลา” “การรายงานเหตุการณ์และประวัติศาสตร์ของวันพรุ่งนี้” (Fedler, อ้างแล้ว)

จากนิยามข่าวที่กล่าวมาข้างต้นสรุปความหมายของข่าวได้ว่า คือ การรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น มีความน่าสนใจ รวดเร็ว และทันเหตุการณ์

ประเภทของข่าว

Fedler (อ้างแล้ว) กล่าวว่า โดยหลักๆ แล้วข่าวมี 2 ประเภท คือ ข่าวหนัก (Hard news) และข่าวเบา (Soft news)

ข่าวหนัก (Hard news) หมายถึง เรื่องราวเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่สำคัญ ซึ่งต้องเป็นความจริง เหมาะกับเวลาและสถานการณ์ เรื่องราวดังกล่าวนั้นอธิบายถึงอาชญากรรม ไฟไหม้ อุบัติเหตุ สุนทรพจน์ การถกเถียงเกี่ยวกับปัญหาแรงงาน หรือการรณรงค์ทางการเมือง ข่าวหนักอาจเรียกได้ว่าเป็น Spot news หรือ Straight news ก็ได้ ซึ่งหมายถึงเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นกระทันหันในเวลาปัจจุบัน

ข่าวเบา (Soft news) หมายถึง เรื่องที่น่าสนใจหรือเป็นเรื่องที่คนสนใจ ประเด็นที่น่าเสนอ อาจจะเก่าแล้วหรือไม่ก็ไม่มีมีความสำคัญ มีจุดมุ่งหมายในการเขียนเพื่อความบันเทิงมากกว่าที่จะให้ข้อมูล และเร้าอารมณ์ผู้อ่านมากกว่าประเทืองปัญญา และใช้ลีลาการเขียนด้วยการใส่สีสันเพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ เช่น หัวเราะหรือร้องไห้ รักหรือเกลียด อิจฉาหรือสงสาร

ส่วน Schramm (อ้างถึงใน Izard et al, 1990:33) ได้แบ่งข่าวออกเป็น ข่าวที่ให้ประโยชน์ทันที (Immediate Reward) และข่าวที่ให้ประโยชน์ในภายหลัง (Delayed Reward)

Schramm ชี้ให้เห็นว่าการที่คนอ่านเรื่องเร้าอารมณ์ และกีฬา ก็เป็นเพราะได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินทันที ในทางตรงกันข้ามการอ่านเรื่องราวที่ค่อนข้างเฉพาะทาง เช่น การเลือกตั้ง เราต้องใช้เวลานาน (ที่จะได้รับประโยชน์) เพื่อที่จะทำให้เราสามารถลงคะแนนเสียงได้อย่างฉลาดมากขึ้น (ผลไม่ได้เกิดในทันที)

อย่างไรก็ตาม Schramm กล่าวว่า ชาวที่ให้ประโยชน์ทันทีอาจให้ประโยชน์กับคนหนึ่ง แต่อาจไม่ให้ประโยชน์แก่คนอื่นก็ได้ ชาวตลาดหุ้นดูเหมือนว่าค่อนข้างจะให้ความรู้และข้อเท็จจริงแก่คนส่วนมาก แต่นักลงทุนเท่านั้นที่จะได้รับประโยชน์ในทันทีจากข่าวนี้

ในการทำงานเดียวกันข่าวอาชญากรรม ซึ่งมีลักษณะค่อนข้างสะท้อนอารมณ์ ถือเป็นข่าวที่ให้ประโยชน์ทันทีกับคนส่วนมาก แต่อาจจะเป็นสิ่งที่ฉกรรจ์สำหรับนักอาชญาวิทยาที่ต้องวิเคราะห์เหตุการณ์ดังกล่าวให้ตรงกับทฤษฎี

บ่อยครั้งแต่ไม่เสมอไปที่คนอ่านข่าวบันเทิง ซึ่งเป็นข่าวเบา เพื่อที่จะได้รับความเพลิดเพลินทันที ในทางกลับกันคนสนใจอ่านข่าวหนักก็เพื่อที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารและความคิดซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในอนาคต

นอกจากนี้ Schramm ชี้ให้เห็นว่าชาวสองประเภทนี้ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ชาวเดียวกันอาจให้ประโยชน์ในทันทีกับผู้อ่านคนหนึ่ง แต่ให้ประโยชน์ในภายหลังกับผู้อ่านอีกคนหนึ่ง หรืออาจให้ประโยชน์ในลักษณะคละกันไประหว่างประโยชน์ในทันทีกับประโยชน์ภายหลังสำหรับผู้อ่านคนที่สาม พฤติกรรมการอ่านข่าวมักกระจุกกันอยู่ที่ข่าวประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภทนี้ ผู้อ่านข่าวประเภทหนึ่งสูงกว่าอีกประเภทหนึ่งโดยเฉลี่ย มักอ่านข่าวอีกประเภทหนึ่งต่ำกว่าเฉลี่ย และผู้อ่านที่มีการศึกษาสูงกว่า มีความสลับซับซ้อนมากกว่า จะอ่านข่าวที่ให้ประโยชน์ในภายหลังมากกว่าผู้อ่านที่มีลักษณะตรงกันข้าม (เสถียร เขยประทับ, อ่างแล้ว)

Izard และคณะ (อ่างแล้ว) กล่าวว่า การที่จะแบ่งแยกข่าวหนักและข่าวเบาออกจากกัน ยังคงเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันอยู่ อย่างไรก็ตามเขาและคณะได้ชี้ให้เห็นลักษณะสองประการของข่าวเบา (Soft news) คือ ง่ายต่อการอ่าน ใช้ความพยายามและความเข้าใจไม่มากนักที่จะตีความ และคนอ่านข่าวประเภทนี้เพราะพวกเขาเลือกที่จะอ่านเอง ไม่ใช่เพราะถูกบังคับหรือได้รับการกระตุ้น แต่เป็นเพราะความต้องการของพวกเขามากกว่า

ถึงแม้ว่าความแตกต่างของชาวสองประเภทนี้จะอยากต่อการแบ่งแยกออกจากกัน อย่างไรก็ตาม มีสองสำนักทางวารสารศาสตร์ได้ให้ความหมายแก่ข่าวหนักและข่าวเบา ดังนี้

1. บรรณานิการหลายท่านถือว่าข่าวหนัก (Hard news) สัมพันธ์กับความทันต่อเหตุการณ์ ในความคิดเห็นของพวกเขา แม้ว่าเรื่องราวจะมีผลกระทบสูง แต่ก็จัดอยู่ในประเภทข่าวเบา

ได้ ถ้าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเจ้าอารมณ์ แต่ถ้าเรื่องใดๆก็ตามมาถึงโรงพิมพ์ภายในซึ่งโมง (บางกรณีภายในนาทีก่อน) หลังจากที่เกิดเหตุการณ์เกิดขึ้นและได้รับการรายงาน ก็ถือเป็นข่าวหนัก

2. บรรณาธิการบางท่านและนักศึกษาด้านนี้ และนักวิพากษ์ทางวารสารศาสตร์เห็นว่าข่าวเบา (Soft news) สัมพันธ์กับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องเจ้าอารมณ์ของมนุษย์ เช่น ตกขบขัน รัก โกรธ โกรธ เป็นต้น เรื่องแปลกประหลาด ความแปลกใหม่ และเรื่องที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น จากนิยามของสำนักนี้ เรื่องราวที่เป็นประเด็นปัญหาสำคัญ แต่ไม่ทันเวลา จึงถือเป็นข่าวหนัก

จากนิยามของสองสำนักที่กล่าวมา IZARD และคณะยอมรับนิยามที่สอง เนื่องจากมีการนำมาพิจารณาร่วมกับคุณค่าข่าว (News values) และได้ระบุว่าเส้นแบ่งระหว่างข่าวหนักและข่าวเบาก็ถือว่าไม่ตายตัว

การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์

ข่าวที่เราเปิดรับทุกวันเป็นสินค้าสำเร็จรูป (Manufactured commodity) แต่แตกต่างจากสินค้าสำเร็จรูปส่วนใหญ่ที่เราบริโภคตรงที่ข่าวแต่ละข่าวด่วนเป็นสินค้าวัฒนธรรมที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์และลักษณะแปลกเฉพาะตัว (Idiosyncracies) ของนักข่าวแต่ละคนที่ริเริ่มทำข่าว และบรรณาธิการที่ชี้แนะ ควบคุม ตกแต่งผ่านองค์กรข่าว ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงประเพณี หรือหลักปฏิบัติของวิชาชีพที่มีอิทธิพลต่อการผลิตข่าวในแต่ละวัน เพราะฉะนั้นข่าวจึงไม่เหมือนสินค้ามาตรฐานทั่วไป (Standardized goods) (Reese and Shoemaker, 1991:25, อ้างถึงในเสถียร เชนประทับ, อ้างแล้ว)

แต่ในอีกแง่มุมหนึ่ง ข่าวก็อาจถือว่าเป็นสินค้ามาตรฐานที่ไหลผ่านช่องทางการค้าในตลาดการค้า คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้กำหนดหลักสูตรการสื่อข่าวเขียนข่าว บรรณาธิการข่าวจนค่อนข้างเป็น หรือเป็นมาตรฐานเดียวกัน เมื่อห้องข่าวกลายเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรที่ใหญ่ขึ้นๆ กฎระเบียบและหลักปฏิบัติทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการขององค์กรก็จะกดดันให้การสื่อข่าวเขียนข่าว และรายงานข่าวเป็นมาตรฐานเดียวกันมากขึ้น ลักษณะที่กล่าวนี้เป็นความจริงในระดับหนึ่งสำหรับวิชาชีพอื่น และสินค้าอื่นจำนวนมากด้วย แต่สิ่งที่ทำให้หนังสือพิมพ์หรือวารสารศาสตร์แตกต่างจากวิชาชีพอื่น ๆ คือ คลังสินค้า (Inventory of items) ของหนังสือพิมพ์ในแต่ละวันนั้นมีสินค้าตั้งแต่สิบกว่าชิ้นจนถึงหลายร้อยชิ้น และสินค้าในคลังสินค้านี้ก็จะแปรเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างสมบูรณ์ หรือค่อนข้างสมบูรณ์ภายในทุกๆ 24 ชั่วโมง

การเปลี่ยนแปลงสินค้าอย่างรวดเร็วในคลังสินค้า และความจำเป็นที่ต้องสร้างสินค้าใหม่อยู่เสมอ ทำให้ลักษณะแปลกเฉพาะตัว (Idiosyncracies) ของนักหนังสือพิมพ์แต่ละคนมีบทบาทสำคัญในวิชาชีพที่อยู่ภายใต้แรงกดดันของกฎระเบียบขององค์กรที่ใหญ่ให้มีความเป็นมาตรฐานและหลักปฏิบัติเดียวกัน

จึงสามารถกล่าวได้ว่ามีปัจจัยหลายประการที่ร่วมกันมีอิทธิพลต่อการที่ข่าวจะถูกคัดเลือกรับมาเสนอในแต่ละวัน ซึ่งได้แก่

1. องค์กรข่าว (News Organization)

อิทธิพลขององค์กรข่าวเป็นอิทธิพลในลักษณะทางสังคมวิทยา (Sociological) ที่มาจากลักษณะ (Character) และลีลา (Style) ของตัวองค์กรข่าวเอง องค์กรข่าวที่เป็นทางการทุกองค์กรมีบุคลิกภาพ และลีลาที่เด่นชัดของตนเองที่แตกต่างจากองค์กรอื่น เช่น The New York Times และ The Washington Post มีลีลาในการสื่อสารแตกต่างกันมาก ซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้โดยง่ายโดยผู้อ่านทั่วไป ในฐานะองค์กร หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีลีลาแตกต่างกันมาก ผู้ติดตามหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับกล่าวว่า The New York Times เป็นหนังสือพิมพ์ของบรรณาธิการ (An editor's paper) ส่วน The Washington Post เป็นหนังสือพิมพ์ของนักข่าว (A reporter's paper) ในหนังสือพิมพ์ The Post นักข่าวส่วนใหญ่ทำงานในห้องข่าว และสามารถเข้าถึงบรรณาธิการได้โดยตรง เพราะฉะนั้นบรรณาธิการของ The Post จึงถูกกดดันมากที่สุดที่ต้องเผชิญหน้าแบบตัวต่อตัวกับนักข่าวในกรณีที่บรรณาธิการไม่เห็นด้วยกับวิธีการเขียนข่าวของนักข่าว

ในทางตรงกันข้าม นักข่าวของ The Times กระจายกันไปตามภูมิภาคต่างๆ มากกว่านักข่าวของ The Post มาก The Times มีนักข่าวจำนวนมากใน Washington (วอชิงตัน) และมีสำนักงานในนครต่างๆ จำนวนมาก เพราะฉะนั้นบรรณาธิการของ The Times จึงมีอำนาจในการพิจารณาต้นฉบับข่าวที่เขียนมากกว่าบรรณาธิการของ The Post มาก ความแตกต่างเหล่านี้ทำให้หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีนโยบายและวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับข่าวแตกต่างกัน (McCombs, et al., 1991 : 26)

นอกเหนือจากความแตกต่างที่เป็นลักษณะแปลกเฉพาะตัวของงานด้านสื่อมวลชนของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ หรือเครือข่ายโทรทัศน์แต่ละเครือข่ายแล้ว ยังมีอิทธิพลขององค์กรซึ่งมีลักษณะคล้ายกันทุกองค์กร เครือข่ายโทรทัศน์ ABC และ NBC อาจมีบุคลิกภาพของ

องค์กรที่แตกต่างกัน แต่ทั้งสองเครือข่ายก็มีลักษณะขององค์กรคล้ายกัน เช่น เป็นองค์กรข่าวขนาดใหญ่ระดับชาติ ที่มีสำนักงานใหญ่อยู่ในนิวยอร์ก ที่ทำธุรกิจผลิตข่าวโทรทัศน์ทุกวัน

จากการศึกษา “ ผลผลิต (Product) ขององค์กรข่าว (News Organization) “ Epstein พบว่า วิธีการนำเสนอข่าวและทิศทางของข่าวมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก การสื่อข่าว หาข่าวขององค์กรข่าวต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ แต่ค่าใช้จ่ายที่สูงมากของการทำข่าวโทรทัศน์ทำให้เครือข่ายโทรทัศน์ต้องคำนึงถึงงบประมาณเป็นพิเศษ และพยายามหาทางลดค่าใช้จ่ายในการทำข่าวลง ซึ่งวิธีการลดค่าใช้จ่ายของเครือข่ายโทรทัศน์ต่างๆ (ซึ่งมีอิทธิพลต่อการทำข่าว) ก็เช่น

- มอบหมายให้ทีมผู้สื่อข่าว (รวมช่างกล้อง) ไปทำข่าววันละไม่เกิน 10-15 ข่าว เพราะฉะนั้นทีมผู้สื่อข่าวจึงให้ความสำคัญกับข่าวที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ที่เป็นไปตามกำหนดเวลา
- จำกัดพื้นที่ในการหาข่าว โดยจะเน้นเมืองหลวง (Washington) และเมืองที่สำคัญที่สุด (New York) มากที่สุด ข่าวจากวอชิงตัน และนิวยอร์ก ที่มีผู้สื่อข่าวประจำนี้ทำให้ค่าใช้จ่ายในการสื่อข่าวรายงานข่าวถูกที่สุด ถ้าข่าวมาจากรัฐอื่นๆ เครือข่ายโทรทัศน์ก็จะให้ความสำคัญกับนครใหญ่ๆ ที่เครือข่ายมีอุปกรณ์ หรือลูกข่ายที่จะช่วยถ่ายทอดข่าว
- ให้ความสำคัญกับผู้สร้างข่าวหรือผู้ที่ทำให้เกิดข่าวกลุ่มเล็กๆ (News Makers) ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีสถานะสูง เกี่ยวข้องกับปัญหาขัดแย้ง หรือที่เสาะแสวงหาตำแหน่งทางการเมือง

วิธีปฏิบัติแต่ละวิธีเหล่านี้เป็นผลมาจากการต้องทำข่าวภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ในแต่ละวิธีเหล่านี้้องค์กรข่าวพยายามที่จะให้ได้ผลตอบแทนกลับคืนที่คุ้มค่ากับการลงทุนด้านเศรษฐกิจ

นอกจากข้อจำกัดเรื่องงบประมาณแล้ว การทำงานขององค์กรข่าวยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในองค์กรอื่นๆ อีก ได้แก่ (ธงชัย มหาไตรภพ ,2532 และฉอาน วุฑฒิกกรรมรักษา ,อ้างแล้ว)

1. นโยบาย (Policy) หมายถึง นโยบายที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับกำหนดไว้เกี่ยวกับการเสนอข่าว เช่น การให้เสนอข่าวบางข่าว หรืองดเว้นไม่ให้ลงพิมพ์ข่าวบางข่าว ถือเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดแนวทางการประเมินคุณค่าข่าวและการจัดลำดับความสำคัญของข่าว ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะมีนโยบายที่แตกต่างกัน หนังสือพิมพ์บางฉบับอาจมี

นโยบายหรือจุดยืนที่มีแนวร่วมกับกลุ่มการเมืองหรือกลุ่มพลังบางกลุ่ม บางฉบับมีจุดยืนเหนือนโยบายที่อาจเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของปัญหาสาธารณะ โดยเลือกที่จะสนับสนุนคู่กรณีแต่ละฝ่ายในการแก้ปัญหาสาธารณะนั้น ในขณะที่บางฉบับอาจวางเฉยไม่เป็นแนวร่วมกับกลุ่มใด

2. ผู้นำความคิด (Opinion leader) หมายถึง อิทธิพลที่เกิดจากผู้นำทางความคิดในกระบวนการเลือกข่าว ได้แก่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในข่าวบางประเภท หรือแม้แต่ผู้ที่เสาะหารวบรวมข่าวบางข่าวมาโดยตรง กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) ภายในกองบรรณาธิการและผู้นำความคิดในบรรดาผู้สื่อข่าวเอง

3. ความคิดเห็นร่วมกันของคณะบรรณาธิการ (Consensus of Editorial Staff) ได้แก่การประชุมโต๊ะข่าวประจำวันในกองบรรณาธิการนั้นๆ เพื่อตัดสินใจคัดเลือกข่าวประจำวัน

4. การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนประเภทอื่น มีอยู่ไม่น้อยที่บรรดาผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจคัดเลือกข่าว จะอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น และดูรายการโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนสาขาอื่นๆ เพื่อศึกษาแนวโน้มการเสนอข่าวที่คาดว่าผู้อ่านน่าจะให้ความสนใจ

2. นักข่าว (News People)

นอกเหนือจากปัจจัยภายในองค์กรแล้วปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวนักข่าวก็มีอิทธิพลต่อเนื้อหาข่าวที่นำเสนอด้วย (Efron,1971; Robinson,1977:177-186 และ Hofstetter,1986) ซึ่งองค์กรข่าวที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบด้วยนักข่าวหญิงชายจำนวนมากที่ค่อนข้างมีเสรีภาพในการเขียนข่าวและตกแต่งข่าว ข่าวถูกผลิตโดยนักข่าว ไม่ใช่คอมพิวเตอร์หรือเครื่องจักร ข่าวเป็นผลิตผลที่เกิดมาจากสมองหรือความคิดของมนุษย์

มีปัจจัยสำคัญสองประการที่มีอิทธิพลต่อการสื่อข่าวและรายงานข่าวของนักข่าว คือ การปลุกฝัง หรือการกล่อมเกลานักข่าวเกี่ยวกับงานของตน และความแตกต่างของแต่ละบุคคลที่ทำให้พฤติกรรมของนักข่าวคนหนึ่งแตกต่างจากพฤติกรรมของนักข่าวอีกคนหนึ่ง

สเตียร์ เชยประทับ (2541) กล่าวว่า ข่าวคือผลิตผลของหนังสือพิมพ์ที่มาจากความรู้สึกของความเหมาะสมที่จะเป็นข่าว ความรู้สึกของความเหมาะสมที่จะเป็นข่าวนี้เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และ "ลับให้คม" อยู่เสมอ นักข่าวที่กลายเป็นนักวิชาชีพที่สามารถผลิตข่าวในแต่ละวันที่เป็นที่ยอมรับกันนั้นจะต้องได้รับการกล่อมเกลารูปแบบ (Socialization) ให้เข้าสู่วิชาชีพ การกล่อมเกลามีความหมายถึงการเรียนรู้ค่านิยมของวิชาชีพอย่างดีจนค่านิยมนั้นสะท้อนออกมาโดยอัตโนมัติเมื่อนักข่าวเผชิญเหตุการณ์ที่เป็นข่าวในแต่ละวัน การที่หนังสือพิมพ์คู่แข่ง เครือข่ายโทรทัศน์คู่แข่ง และนิตยสารคู่แข่งรายงานข่าวต่างๆ คล้ายคลึงกันมาก พิสูจน์ให้เห็นถึงความสำเร็จในการกล่อมเกลารูปแบบ

นักข่าวที่ทำงานให้กับองค์กรข่าวที่มีลักษณะแตกต่างกันอย่างชัดเจน ให้มีสำนึกและแนวทางปฏิบัติในวิชาชีพอย่างเดียวกัน

เมื่อนักวิจัยถามนักข่าวว่า ปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวที่เหมาะสมที่จะเป็นข่าวของเหตุการณ์ (Newsworthiness) ของตน นักข่าวจะตอบว่า การศึกษาอบรมที่ได้รับมา (ทั้งจากมหาวิทยาลัยและจากที่ทำงาน) มากที่สุด คำตอบนี้สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการกลุ่มมเกลลาหรือการปลูกฝังแนวคิดและวิธีปฏิบัติในด้านวิชาชีพที่ยาวนานและต่อเนื่อง นอกจากการศึกษาอบรมแล้ว นักข่าวยังกล่าวถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจคัดเลือกข่าวที่เหมาะสมที่จะเป็นข่าวของเหตุการณ์ของตน คือ เพื่อนร่วมงาน (Staff colleagues) และสื่อมวลชนอื่นๆ แต่ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลน้อยกว่าการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยและประสบการณ์ในห้องข่าว (Weaver and Wilhoit ,1986,อ้างถึงในเสถียรเชยประทับ,อ้างแล้ว) นอกจากนี้ปัจจัยเรื่องความสนใจส่วนตัวของผู้ที่ทำหน้าที่นี้ก็มีส่วนด้วยเช่นกัน กล่าวคือ เมื่อผู้ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวแต่ละคนมีความสนใจเป็นพิเศษต่อเรื่องบางเรื่อง เช่น เรื่องศาสนา ความรุนแรง การเมือง เป็นต้น ก็จะคัดเลือกเหตุการณ์นั้นๆ มาเป็นข่าว (ธงชัย มหาไตรภพ ,อ้างแล้ว)

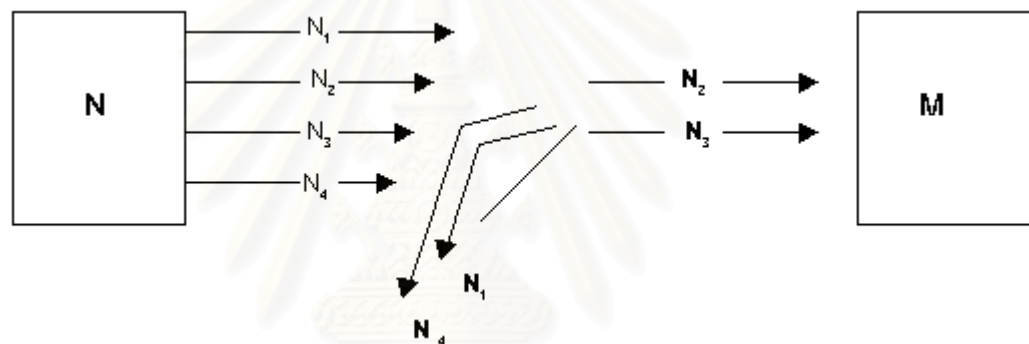
แม้ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยและห้องข่าวมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneity) แต่ความแตกต่างระหว่างนักข่าวแต่ละคนก็มีมากมาย มุมมองและค่านิยมด้านวิชาชีพมีอิทธิพลอย่างเด่นชัดต่อการเขียนและการตกแต่งข่าว แต่นักข่าวเป็นมนุษย์ซึ่งก็เหมือนมนุษย์อื่นๆ ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความคิดเห็นและอารมณ์ของตนเองได้ และความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคลเหล่านี้ก็มีอิทธิพลต่อการเขียนข่าวและตกแต่งข่าวเช่นเดียวกัน

กล่าวได้ว่าการทำงานของนักข่าว (News People) เปรียบได้กับการทำหน้าที่นายทวารข่าวสาร (Gatekeeper) ซึ่งไม่เพียงแต่นักข่าวเท่านั้นที่ทำหน้าที่นี้ ยังรวมถึงบรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าว หรือบุคคลที่มีหน้าที่มีหน้าที่ในการคัดเลือกข่าวคนอื่นๆ

แนวคิดนายทวารข่าวสารนี้มาจากข้อเขียนของ Kurt Lewin (1947,อ้างถึงในรสนันท์ สรรสะอาด,2540) ที่ว่า ข่าวสารมักจะไหลผ่านช่องทางต่างๆ อันประกอบไปด้วยบริเวณประตู ซึ่งมีการปล่อยหรือกักข่าวสารใดๆ ตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หรือโดยการวินิจฉัยของนายทวารว่าจะยอมให้ข่าวสารใดไหลผ่านไปได้หรือไม่

นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์มักจะได้แก่ บรรณาธิการ หัวหน้าข่าวและผู้สื่อข่าว ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการปล่อยข่าวสารผ่านไปถึงผู้รับสาร หรือประชาชนทั่วไป นายทวารข่าวสารจะคอยควบคุมการไหลของข่าวสาร โดยจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะส่งข่าวอะไรออกไป หรือตัดข่าวสารอะไรออกไป

แนวคิดนี้ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้โดย D.M. White ในปีค.ศ. 1950 ในการศึกษาบทบาทของบรรณาธิการโทรพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอเมริกาฉบับหนึ่ง ซึ่งการตัดสินใจเลือกข่าวเพื่อตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ของบรรณาธิการคล้ายกับการทำหน้าที่ของผู้เฝ้าประตู เนื่องจากมีข่าวจำนวนมากมายที่ส่งมาทางโทรพิมพ์ บรรณาธิการข่าวจะต้องเลือกเพียงข่าวบางชิ้นที่มีความเหมาะสมมาลงพิมพ์ โดยมีกระบวนการตามแบบจำลอง ดังนี้

N คือ แหล่งข่าว

N_1, N_2, N_3, N_4 คือ ข่าว

N_2, N_3 คือ ข่าวที่ได้รับคัดเลือก

M คือ ผู้รับสาร

N_1, N_4 คือ ข่าวที่ไม่ได้รับคัดเลือก

แบบจำลองนายทวารข่าวสารของ D.M. White

นอกจากนี้ White ยังพบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสาร ซึ่งได้แก่

1. ทักษะคติของบรรณาธิการที่มีต่อข่าว
2. ความเร่งรีบของเวลาที่มีต่อข่าว
3. คุณค่าของข่าว
4. คุณภาพของการเขียนข่าวและวิธีการเขียนข่าว
5. หลักที่ยึดในการบริหาร

6. ความต้องการของผู้อ่าน
7. การแข่งขันของสื่อ

ส่วน Wilbur Schramm (1972) กล่าวว่า “นายทวารข่าวสาร” คือ ผู้มีสิทธิที่จะเปิดหรือปิด ประตู เพื่อกั้นหรือปล่อยให้ข่าวสารผ่ายออกไป ทำหน้าที่เสมือนนายด่านในการกั้นกรองข่าวสาร ให้กับประชาชน ดังนั้นเนื้อหาข่าวสารต่างๆ ที่นำมาลงเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์จึงมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของบุคคลในกองบรรณาธิการ

ทางด้าน John R. Bittner (1983) กล่าวถึงหน้าที่ของผู้กรองสารหรือนายทวารข่าวสารไว้ 3 ประการ คือ

1. ตัดทอนข่าวสาร เป็นการจำกัดข่าวสารที่ผู้รับสารจะได้รับ โดยการตัดทอนข่าวสารก่อนที่จะส่งถึงผู้รับสาร เช่น ผู้รายงานข่าวอาจจะตัดข่าวบางส่วนที่เห็นว่านอกประเด็นทิ้ง
2. ขยายหรือเพิ่มเติมข่าวสาร ผู้กรองสารอาจจะเพิ่มเติมข่าวสาร โดยแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และอาจแสดงความคิดเห็นในข่าวสารนั้น
3. รวบรวม หรือตกแต่งข่าวสารใหม่ ในบางกรณีผู้กรองสารอาจจะต้องทำหน้าที่ตกแต่งข่าวสารขึ้นใหม่ได้

3. คุณค่าข่าว (News Value)

นอกจากปัจจัยด้านองค์กรข่าวและนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper) จะมีอิทธิพลมากต่อข่าวที่ถูกรายงานแต่ละวันแล้ว ยังมีปัจจัยอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวมานำเสนอ คือ คุณค่าข่าว (Reisner,1992)

ปัจจัยเรื่องคุณค่าข่าวนี้นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสาร ซึ่งหมายถึง บรรณาธิการ หัวหน้าข่าว และผู้สื่อข่าว เพราะก่อนที่นักข่าวอาชีพจะเลือกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาเป็นข่าว จะต้องพิจารณาคุณลักษณะของมันก่อน คุณลักษณะเหล่านี้เป็นที่ทราบกันดี เพราะผู้ที่ได้รับการศึกษาอบรมด้านหนังสือพิมพ์จะเริ่มต้นด้วยการจดจำองค์ประกอบของข่าว เช่น การขัดแย้ง (Conflict) ความตึงเครียด (Tension) ความประหลาดใจ (Surprise) ความก้าวหน้า (Progress) ชัยชนะ (Triumph) ความสำเร็จ (Achievement) ความหายนะ (Disaster) ความปราชัย (Defeat) ความพินาศ (Destruction) ผล (Consequence) ผลกระทบ (Impact) ความเด่น (Prominence) บุคลิกภาพ (Personality) ความแปลก (Novelty) ความผิดปกติ (Unusual) ความทันเหตุการณ์ (Timeliness) ความสด (Freshness) ความใหม่ (Newness)

ความใกล้ชิด (Proximity) เรื่องเจ้าอารมณ์ (Human Interest) การมีผลต่อความรู้สึก (Appealing to emotion) ความชัดเจนและความแน่นอน (Clarity and certainty) (เสถียร เชยประทับ, อ่างแล้ว)

ส่วน Fedler (อ่างแล้ว) ได้กำหนดองค์ประกอบของข่าวที่จะนำมาใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินว่าอะไร คือข่าว ดังนี้

1. ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) คือข่าวที่มีคุณค่าควรเป็นข่าวจากเหตุการณ์ที่มีความใหม่สด หรือข่าวสารที่เกิดขึ้นใหม่ๆ คือเรื่องราวที่เกิดขึ้นวันนี้หรือเมื่อวานนี้ มิใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมานานแล้ว

2. ความสำคัญ (Importance) ข่าวที่มีความสำคัญ หมายถึงข่าวที่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือเกี่ยวข้อง หรืออยู่ในความสนใจของผู้อ่านจำนวนมาก เช่น ข่าวเครื่องบินตก ที่ผู้เสียชีวิตนับร้อย ย่อมมีความสำคัญมากกว่าเหตุการณ์รถยนต์ชนกัน ที่มีผู้เสียชีวิตเพียงคนเดียว

3. ความเด่น (Prominence) เรื่องราวที่เกี่ยวกับบุคคลเด่นในทุกๆ ทางถือว่ามีคุณค่ามากกว่าเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาทั่วไป เช่น นายกรัฐมนตรีเดินทางไปรับประทานอาหารในภัตตาคารแห่งหนึ่ง ย่อมมีคุณค่าความเป็นข่าวและมีความเด่นมากกว่าบุคคลธรรมดาไปทานอาหารกลางวันในภัตตาคารเดียวกัน

4. ความใกล้ชิด (Proximity) ปกติเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและใกล้ชิดกับผู้อ่านหรือเป็นเหตุการณ์ในท้องถิ่นย่อมมีคุณค่าน่าสนใจมากกว่าเหตุการณ์ประเภทเดียวกันที่เกิดขึ้นอีกซีกโลกหนึ่ง เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ชิดย่อมจะก่อให้เกิดผลกระทบทางความรู้สึกของผู้อ่านมากกว่า ซึ่งความใกล้ชิดที่กล่าวถึงนี้อาจเป็นความใกล้ชิดทางความรู้สึกของผู้อ่านหรือเป็นความใกล้ชิดโดยระยะทางก็ได้

5. ความแปลกประหลาด (Oddity) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมีความผิดปกติหรือหันเหไปจากธรรมดา ตลอดจนมีลักษณะของความขัดแย้งหรือเป็นปัญหา ย่อมมีคุณค่าข่าวมากกว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามปกติธรรมดา

6. ความก้าวหน้าและภัยพิบัติ (Progress and Disaster) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่แสดงการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าไปจากธรรมดา อันอาจนำมาซึ่งความสุขสบายและ หรือชัยชนะของมนุษย์ ก็ถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่มีคุณค่าความเป็นข่าว และในทำนองเดียวกันภัยพิบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งใหญ่และเล็ก เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม แผ่นดินภูเขาถล่ม ถือว่ามีคุณค่าข่าวมากกว่าสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ

7. ผลกระทบ (Consequence) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและอาจเป็นสาเหตุ หรืออาจเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อคนจำนวนมากๆ ก็ถือว่ามีคุณค่าความเป็นข่าวและมีความสำคัญ

8. ความแปลกใหม่ (Novelty) ความแปลกใหม่ที่มีใช้สิ่งปกติธรรมดาถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่มีคุณค่าความเป็นข่าว

9. เรื่องที่มนุษย์สนใจ (Human Interest) คือ เหตุการณ์ที่ไม่มีคุณสมบัติดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่ก็มีคุณค่าความเป็นข่าวเช่นเดียวกัน เพราะเกี่ยวข้องกับอารมณ์พื้นฐานของมนุษย์ เช่น เศร้า ยินดี รัก เกลียด อิจฉา ขบขัน เห็นอกเห็นใจ เป็นต้น

10. เรื่องเกี่ยวกับเพศ (Sex) เรื่องราวเกี่ยวกับเพศมักจะได้รับการยอมรับว่ามีคุณค่าข่าวตลอดเวลาและแทบทุกเหตุการณ์

ส่วนนักวิชาการด้านหนังสือพิมพ์ท่านอื่นๆ เช่น Crump (1974) ,Ferguson and Patten (1988), Lorenz and Vivian (1996), Mencher (1997) ต่างแบ่งองค์ประกอบของข่าวว่าประกอบด้วยลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) ความใกล้ชิด (Proximity) ความเด่น (Prominence) ผลกระทบ (Impact ,Consequence) ความขัดแย้ง (Conflict) ความแปลก (Novelty,Unusual) ความสำคัญ (Important) เรื่องที่มนุษย์สนใจ (Human Interest) ความหายนะและความก้าวหน้า (Disaster and Progress)

ในงานวิจัยของ Shoemaker , Chang และ Brendling (1987) เรื่อง “ Deviance as a Predictor of Newsworthiness : Coverage of International Events in the U.S. media ” เป็นการศึกษาการเสนอข่าวต่างประเทศของสื่อมวลชนในสหรัฐ โดยสุ่มตัวอย่าง 179 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกประเทศในช่วงปี 1984 เพื่อพิสูจน์ว่าความเบี่ยงเบนของเหตุการณ์จะเป็นตัวกำหนดให้เหตุการณ์นั้นๆ ได้รับเลือกมาเสนอเป็นข่าวหรือไม่

ผลการวิจัยพบว่ามีค่าความเบี่ยงเบน 3 ลักษณะที่เป็นปัจจัยให้เหตุการณ์ถูกคัดเลือกมาเป็นข่าว คือ ความเบี่ยงเบนทางสถิติ (Statistical deviance) ความเบี่ยงเบนทางการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Potential for social change deviance) และความเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐาน (Normative deviance) โดยที่นิวยอร์ก ไทม์ เสนอเหตุการณ์ 48% จากตัวอย่าง 179 เหตุการณ์ ขณะที่สถานีโทรทัศน์อีก 3 สถานีเสนอเหตุการณ์เพียง 16% จาก 179 เหตุการณ์ สรุปได้ว่าเหตุการณ์ต่างประเทศที่สื่อมวลชนสหรัฐเลือกนำเสนอจะมีความเบี่ยงเบนสูงกว่าเหตุการณ์ที่ไม่ได้คัดเลือก เนื่องจากมีความเบี่ยงเบนของเหตุการณ์ตัวนั่นเอง

นอกจากนี้ในงานวิจัยยังระบุว่ามีความค่าข่าว (News values) 4 ลักษณะที่จัดอยู่ในประเภทความเบี่ยงเบน (Deviance Dimension) ซึ่งได้แก่

1. ความแปลก (Novelty, Oddity, Unusual) คุณค่าข่าวความแปลกนี้มีความสัมพันธ์ที่เด่นชัดที่สุดกับความเบี่ยงเบน เพราะว่าการที่คน หรือเหตุการณ์มีลักษณะที่แปลก หรือผิดปกติ มีแนวโน้มที่จะเบี่ยงเบนสูง และความแปลกนี้ยังรวมถึงเหตุการณ์ที่ไม่ค่อยจะเกิดขึ้น และไม่ได้คาดคิดไว้ก่อน เช่น เครื่องบินตก ข่าวนี้ถือว่าเบี่ยงเบน เพราะเครื่องบินส่วนใหญ่ไม่ได้ตก หรือการผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่นานๆ ครั้งจะเกิด

แนวคิดความเบี่ยงเบนในเรื่องความแปลกนี้เกี่ยวข้องกับสถิติด้วย กล่าวคือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นถี่มากๆ ไม่ถือว่าเบี่ยงเบน ยิ่งเหตุการณ์ใดมีความถี่สูงมากๆ เหตุการณ์นั้นก็จะมีความเบี่ยงเบนน้อย เช่นเดียวกับที่ Galtung และ Ruge (1965) ระบุว่า เหตุการณ์ที่ไม่ค่อยเกิดขึ้นหรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดหมายว่าจะเกิดขึ้นเป็น 1 ใน 12 ปัจจัยที่จะนำมาพิจารณาว่าข่าวต่างประเทศจะได้รับการตีพิมพ์

2. ความขัดแย้ง (Conflict) จัดว่าอยู่ในกลุ่มความเบี่ยงเบน เพราะว่าเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงของธรรมเนียมปฏิบัติ ความไม่สงบในสังคมและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในสังคม (Dennis, Inmach ,1981 , Izard , Culbertson and Lambert , 1973)

เรื่องราวที่ขัดแย้งยังรวมถึงการไม่ลงรอยกัน หรือการแข่งขันระหว่างบุคคล และกลุ่มคน และความเบี่ยงเบนก็จะเกิดขึ้นเมื่อใครก็ตามทำทาบกับบรรทัดฐาน

3. ความสะเทือนอารมณ์ (Sensationalism) Izard , Culbertson and Lambert (อ้างแล้ว) ได้กล่าวว่า ความสะเทือนอารมณ์คล้ายคลึงกับความขัดแย้งมาก แต่ความสะเทือนอารมณ์ให้ความสำคัญไปที่ความรุนแรงและอาชญากรรม ซึ่งทั้งความรุนแรงและอาชญากรรมจัดอยู่ในความเบี่ยงเบน เนื่องจากทำลายบรรทัดฐานของพฤติกรรม

4. ความเด่น (Prominence) คุณค่าข่าวลักษณะนี้มุ่งความสนใจไปที่คนที่มีชื่อเสียงทั้งในทางดีและไม่ดี Galtung and Ruge (อ้างแล้ว) กล่าวว่า คนที่มีอำนาจและอิทธิพลมากๆ การกระทำของบุคคลเหล่านี้จะถูกรายงานโดยสื่อมวลชน เช่น เมื่อประธานาธิบดีสหรัฐเป็นโรคหัวใจ ทรอมดา นักหนังสือพิมพ์ถึงกับสัมภาษณ์แพทย์ประจำตัว หรือเมื่อดาราที่โด่งดังแต่งงานหรือหย่าร้าง เรื่องราวนี้จะได้รับการตีพิมพ์ไปทั่วโลก เหตุการณ์ดังกล่าวถือว่ามีความเด่น ไม่ใช่เพราะความสำคัญแต่อย่างใด แต่เป็นเพราะธรรมชาติของคนเหล่านั้นต่างหาก ดาราและนักการเมืองถือว่าเป็นบุคคลที่มีความเด่น เพราะว่าแตกต่างจากบุคคลธรรมดา จึงจัดอยู่ในความเบี่ยงเบนเมื่อเปรียบ

เทียบกับคนธรรมดา เนื่องจากชีวิตของกลุ่มคนเหล่านี้เป็นที่สนใจสำหรับคนทั่วไป ถ้าพวกเขาไม่ต่างจากพวกเรา กิจกรรมต่างๆ หรือสิ่งที่พวกเขาทำก็ไม่จัดว่ามีคุณค่าข่าว

ส่วน Galtung และ Ruge (อ้างถึงใน Bohle , อ้างแล้ว) ได้จำแนกว่ามี 12 ปัจจัยที่ทำให้เหตุการณ์ได้รับคัดเลือกมาเป็นข่าว และหนึ่งในปัจจัยทั้งหมดก็คือ ความเป็นลบของข่าว และได้ให้เหตุผล 4 ประการว่าเหตุใดข่าวในเชิงลบ (Negative news) จึงได้รับความนิยมมากกว่าข่าวในเชิงบวก ซึ่งได้แก่

1. ข่าวในเชิงลบมักจะได้นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันบ่อยครั้ง เนื่องจากกระจายไปสู่ผู้อ่านได้รวดเร็วกว่าข่าวในเชิงบวก
2. ข่าวในเชิงลบง่ายต่อการทำความเข้าใจที่ตรงกันของผู้อ่าน เวลาอ่านข่าวแล้วไม่แน่ใจว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลบหรือบวก ผู้อ่านจะตัดสินใจว่าเป็นเรื่องในเชิงลบไว้ก่อน
3. ข่าวในเชิงลบมักจะสอดคล้องกับช่วงเวลาที่มึปัญหาของผู้อ่าน และข่าวลักษณะนี้ก็จะสามารถสนองความต้องการข่าวร้าย (Bad news) ที่แฝงอยู่ของผู้อ่าน
4. ข่าวในเชิงลบมักเป็นเรื่องที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นมากกว่าข่าวในเชิงบวก ทั้งในด้านความรู้สึกต่อเหตุการณ์ที่ไม่ค่อยปรากฏเท่าๆ กับความไม่สามารถทำนายได้ จึงทำให้ข่าวในเชิงลบถูกมองว่าเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นข่าวมากกว่า

นอกจากปัจจัยด้านองค์กรข่าว นายทวารข่าวสาร และคุณค่าข่าวจะมีอิทธิพลต่อการที่ข่าว จะถูกคัดเลือกมานำเสนอในแต่ละวันแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกที่มีอิทธิพลเช่นกัน แต่ปัจจัยที่จะกล่าวถึงเหล่านี้มีความสำคัญในลำดับรองๆ ลงมา ซึ่งได้แก่ (๑อ่าน วุฒิศึกกรมรักษา,อ้างแล้ว)

- **เนื้อหาของหนังสือพิมพ์** ภายใต้ข้อจำกัดของการเสนอข่าว แต่ละหน้าของหนังสือพิมพ์อาจทำให้ข่าวบางข่าวถูกตัดไป ไม่ได้รับการคัดเลือกให้นำมาลงพิมพ์ เพราะข่าวอื่นอาจมีคุณค่าทางข่าวสูงกว่า และเนื้อที่การเสนอข่าวก็มีจำกัดด้วย จึงเลือกข่าวที่มีคุณค่าทางข่าวสูงสุดและลดหลั่นลงมา

- **เวลา** ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการคัดเลือกข่าวและจัดลำดับความสำคัญของข่าวเช่นกัน เพราะหากมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน และได้รับความสนใจอย่างยิ่งจากผู้อ่าน ก็ จะตัดข่าวอื่นที่มีคุณค่าน้อยกว่าทิ้งเพื่อนำเนื้อที่มาเสนอข่าวดังกล่าวแทน

- **การตรวจต้นฉบับล่วงหน้า** มีผลกระทบต่อกรคัดเลือกข่าวและการจัดลำดับความสำคัญของข่าวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้ว่าการตรวจต้นฉบับล่วงหน้าจะกระทำได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์การปกครอง และสภาพสังคมขณะนั้น เช่นในภาวะที่มีการประกาศสงครามหรือในภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองก็ตาม ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็มีส่วนในการคัดเลือกข่าว ประเมินคุณค่าข่าวทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะการตรวจต้นฉบับล่วงหน้าจะคำนึงถึงผลประโยชน์ในการ

เสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การปกครอง และสภาพสังคมในขณะนั้นเท่านั้น จะไม่คำนึงถึงความต้องการหรือความสนใจของผู้อ่านแต่อย่างใด

- **การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม** เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการคัดเลือกข่าวเช่นกัน สามารถเห็นได้จากการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ในประเทศที่มีการปกครอง การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมแบบเสรีประชาธิปไตย ย่อมมีอิสระและเน้นความเป็นจริงมากกว่าประเทศสังคมนิยมที่ไม่มีอิสระเพียงพอในการเสนอข่าว แต่จะเน้นการโฆษณาชวนเชื่อมากกว่าความจริง

- **โฆษณา** เป็นที่ยอมรับกันว่ารายได้เป็นหลักที่สำคัญของธุรกิจหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นรายได้ที่มาจากการขายเนื้อที่โฆษณา ดังนั้นการคัดเลือกข่าวจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงเนื้อที่โฆษณา ซึ่งอาจลดเนื้อที่ข่าวในบางครั้ง ทำให้ข่าวบางข่าวไม่ได้รับคัดเลือกให้ตีพิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์

- **ระดับความสนใจของผู้อ่าน** การพิจารณาว่าจะเสนอข่าวหรือคัดเลือกข่าวอย่างไร จำเป็นที่จะต้องตรงกับความต้องการของผู้อ่าน เป็นที่แน่นอนว่าหนังสือพิมพ์ทุกฉบับเสนอข่าวเพื่อที่จะสนองความสนใจของผู้อ่าน และผู้อ่านแต่ละคนก็มีความสนใจที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม การศึกษา สังคม เศรษฐกิจ ฉะนั้นการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์จึงต้องคำนึงถึงผู้อ่านตลอดเวลา

- **ศาสนาและเชื้อชาติ** ข้อนี้แม้จะไม่มีผลโดยตรงต่อการพิจารณาคัดเลือกข่าว แต่ควรตระหนักถึงความกลมเกลียวในประเทศ บรรณาธิการที่มีความรอบครอบและจรรยาบรรณจึงมักหลีกเลี่ยงการเสนอข่าวที่จะทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในทางศาสนาและชนกลุ่มน้อย

- **กฎหมายที่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์** ในประเทศเสรีประชาธิปไตยมักใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ให้อยู่ในขอบเขต ไม่ไปละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น รวมทั้งปกป้องไม่ให้ผลประโยชน์ของประเทศชาติต้องกระทบกระเทือนจากการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสนอข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์

ธงชัย มหาไตรภพ (อ้างแล้ว) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวสำหรับลงพิมพ์ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ฉบับ คือ ไทยรัฐ มติชน สยามรัฐ และเดลินิวส์ ระยะเวลาในการศึกษา คือ เดือนเมษายน 2352 โดยใช้ทั้งการวิเคราะห์เนื้อหาและการสัมภาษณ์บรรณาธิการ และได้แบ่งประเภทเนื้อหาที่ศึกษาออกเป็น 13 ประเภท คือ ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา อาชญากรรม ราชการ บุคคล กีฬา ต่างประเทศ ภัยพิบัติ สงคราม ดินฟ้าอากาศ เบ็ดเตล็ด และเนื้อที่โฆษณา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าว 7 ประการ คือ การเห็นคุณค่าข่าวของข่าวนั้นๆ ความสนใจส่วนตัวของบรรณาธิการ การตอบสนองนโยบายของหนังสือพิมพ์หรือนโยบายของเจ้าของหนังสือพิมพ์ ความสนใจของเจ้าของหนังสือพิมพ์ ความกดดันในการทำงาน ความสนใจของมวลชนผู้อ่าน และการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น (การแข่งขันกับฉบับอื่นๆ)

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวมากที่สุดสองอันดับแรกของสยามรัฐและมติชน คือ ปัจจัยด้านคุณค่าข่าวและความสนใจส่วนตัว ส่วนไทยรัฐและเดลินิวส์ คือปัจจัยความสนใจของผู้อ่านและคุณค่าข่าวมีอิทธิพลมากที่สุด สำหรับการทำงานของผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะทำงานเป็นหมู่คณะ

เพ็ญแข เอี่ยมนิรัตน์ (2539) พบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวต่างประเทศของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ฉบับ (มติชน สยามรัฐ ไทยรัฐ และเดลินิวส์) คือ ปัจจัยด้านคุณค่าข่าว นโยบายและเป้าหมายทางธุรกิจของหนังสือพิมพ์ และทัศนคติส่วนตัวของนายทวารข่าวสาร และยังพบอีกว่าหนังสือพิมพ์ที่ศึกษามีกระบวนการผลิตข่าวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้มีผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยด้านนโยบายของผู้พิมพ์ผู้โฆษณา (Publishers) และแรงกดดันจากเพื่อนร่วมงาน (Peer pressure) ในห้องข่าวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการเลือกข่าว (News selection behavior) ของนายทวารข่าวสาร ดังที่ Breed (1955 : 326-330) ศึกษาพบว่า นักข่าวหรือนายทวารข่าวสารเรียนรู้นโยบายของผู้พิมพ์ผู้โฆษณาแบบซึมซับ (Osmosis)

และปรับเปลี่ยนค่านิยมเกี่ยวกับข่าวของตนให้เข้ากับปัจจัยต่างๆ ตั้งแต่อำนาจภายในองค์กรจนถึงแรงกดดันจากเพื่อนร่วมงาน ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาของหนังสือพิมพ์เป็นสมาชิกของชนชั้นซึ่งแตกต่างจากชนชั้นของนักข่าวในโครงสร้างของสังคม ทักษะคติและค่านิยมของผู้พิมพ์ผู้โฆษณาเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมของคนเหล่านั้น เพราะฉะนั้นผลประโยชน์และค่านิยมจึงแตกต่างจากของนักข่าว การที่นักข่าวหรือนายทวารข่าวสารต้องปรับเปลี่ยนค่านิยมเกี่ยวกับข่าวของตนให้เข้ากับปัจจัยต่างๆ ภายในองค์กรข่าว เพื่อที่จะได้ดำเนินตามนโยบายขององค์กร จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านองค์กรข่าวมีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสาร เมื่อเป็นเช่นนี้จึงอาจกล่าวเป็นสมมติฐานที่ 1 ได้ว่า

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านองค์กรข่าวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

สำหรับงานวิจัยอื่นๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเสนอข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์และคุณค่าข่าวควบคู่กันไป เช่น Bridges (1989) ได้ศึกษาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันในอเมริกาปี 1986 โดยการสุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์รายวัน 101 ฉบับทั่วประเทศ พบว่า พื้นที่ 85% ของหน้าหนึ่งอุทิศให้แก่ข่าว เฉลี่ย 54 ข่าวต่อสัปดาห์ และสำหรับคุณสมบัติหรือคุณลักษณะของข่าวที่หนังสือพิมพ์ใช้ขึ้นหน้าหนึ่งเรียงตามลำดับดังนี้ ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) = 63% ความเด่น (Prominence) = 61% ความใกล้ชิด (Proximity) = 50% ความขัดแย้ง (Conflict) = 38% ความใหญ่ ความสำคัญ (Magnitude) = 35% ผลกระทบ (Impact) = 26% และความแปลก (Oddity) = 2% ของพื้นที่หน้าหนึ่ง

ต่อมาในปี 1993 Bridges ได้ทำการศึกษาแบบเดียวกันนี้ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยครั้งนี้สุ่มตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์รายวัน 93 ฉบับทั่วประเทศ พบว่าลำดับของคุณค่าข่าวที่นำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันยังเหมือนเดิม จะต่างกันตรงที่เปอร์เซ็นต์ไม่สูงเท่ากับปี 1986 ซึ่งเห็นได้จากผลการศึกษาดังนี้ คือความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) = 59%, ความเด่น (Prominence) = 55%, ความใกล้ชิด (Proximity) = 54%, ความขัดแย้ง (Conflict) = 32%, ความใหญ่ หรือความสำคัญ (Magnitude) = 31%, ผลกระทบ (Impact) = 29% และความแปลก (Oddity) น้อยกว่า 1% (Bridges 1997)

ในทำนองเดียวกัน Corrigan (1990) ได้ศึกษาเกี่ยวกับข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันขนาดใหญ่ 4 ฉบับในสหรัฐอเมริกา (หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง 2 ฉบับ คือ New York Times และ

Washington Post ส่วนหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น 2 ฉบับ คือ Des Moines Register และ Iowa City Press Citizen) โดยพิจารณาจากความนำ (leads) ของข่าวที่นำเสนอในหน้าหนึ่งว่าใช้ หรือประกอบด้วยคุณค่าข่าวใดบ้าง ผลการศึกษาพบว่าคุณค่าข่าวความเด่น (Prominence) มีมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับคือความขัดแย้ง (Conflict) ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) ความใกล้ชิด (Proximity) ความสำคัญ (Significance) ความเร้าอารมณ์หรือสิ่งที่น่าสนใจ (Human Interest) และผลที่ตามมา (Consequence) ซึ่งคุณค่าข่าวที่พบนี้มีความคล้ายคลึงกับการศึกษาของ Bridges ในปี 1986 ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ส่วนณรงค์ศักดิ์ ศรีทานันท์ (2533) ได้ศึกษาเรื่อง “เนื้อหาและแนวทางการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย” โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวัน 3 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ (สยามรัฐ มติชน) หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ (ไทยรัฐ เดลินิวส์) และหนังสือพิมพ์กึ่งคุณภาพและปริมาณ (แนวหน้า บ้านเมือง)

ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณให้ความสำคัญกับข่าวอาชญากรรมหรือโรงพัก รวมทั้งเน้นคุณค่าข่าวทางเพศสูงกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทอื่น และแนวโน้มในการนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภทมุ่งเสนอข่าวที่มีลักษณะเนื้อหาในเชิงลบ (ข่าวเกี่ยวกับความเสียหาย และความไม่พึงพอใจทั้งหลาย) มากกว่าในเชิงบวก (ร้อยละ 84 ต่อ ร้อยละ 16) โดยที่หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเสนอข่าวที่เป็นเรื่องราวในเชิงลบมากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทอื่นๆ

และยังมีนักวิจัยบางท่านศึกษาพบว่า ประเภทข่าวและลักษณะเนื้อหาของสื่อมวลชนแต่ละประเภทเสนอนั้นแตกต่างกัน เช่น Lyle และ Wilcox (1961) วิจัยพบว่า สื่อมวลชนต่างประเภทกัน และแม้แต่ในประเภทเดียวกันเองเลือกข่าวต่างๆ แตกต่างกันไปมาก และ Stempel (1959 : 45-48) ศึกษาการใช้ข่าวของสำนักข่าวโดยหนังสือพิมพ์รายวัน 6 ฉบับในรัฐมิชิแกน (Michigan) และพบว่า บรรณาธิการของหนังสือพิมพ์เหล่านี้เลือกใช้ข่าวจากสำนักข่าวตรงกันเพียงร้อยละ 31 ส่วน Jones , Troidahl และ Hvistendahl (1961 : 303 -312) ศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์รายวันของรัฐมินนิโซตา (Minnesota) ใช้ข่าวจากสำนักข่าวแตกต่างกันอย่างมาก ตั้งแต่ร้อยละ 17 ถึงร้อยละ 54 ในทำนองเดียวกัน Deutschmann (1959) ศึกษาการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันในนคร นิวยอร์ก (New York) ซินซินนาติ (Cincinnati) และ คลีฟแลนด์ (Cleveland) พบว่า หนังสือพิมพ์เหล่านี้รายงานข่าว 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (เสถียร เชยประทับ , อ้างแล้ว)

ในประเทศไทยก็เช่นเดียวกันมีหนังสือพิมพ์จำนวนมาก แต่ละฉบับก็มีนโยบายการเสนอข่าว และกลุ่มผู้อ่านที่แตกต่างกันออกไป ข่าวที่หนังสือพิมพ์เหล่านี้เลือกมานำเสนอจึงแตกต่างกัน หนังสือพิมพ์ที่ออกแนวคุณภาพก็จะเน้นการรายงานข่าวที่ให้ประโยชน์แก่ผู้อ่าน ข่าวที่รายงานส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และปัญหาต่างๆ ในทางกลับกันหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ ซึ่งมีนโยบายที่ให้ผู้อ่านอ่านเพื่อพักผ่อน และเพื่อความบันเทิง จึงมุ่งเสนอเนื้อหาที่ผู้อ่านจะได้รับความพึงพอใจทันที เช่น ข่าวบันเทิง กีฬา สังคม และอาชญากรรม เป็นต้น ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะมีทุกระดับชั้น และหนังสือพิมพ์อีกประเภทหนึ่งที่งานวิจัยนี้กล่าวถึง คือ หนังสือพิมพ์ธุรกิจ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เฉพาะทางที่เน้นการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนโดยตรง เนื้อหาข่าวที่เสนอจึงแตกต่างไปจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภทที่กล่าวไว้ตอนต้น

อย่างไรก็ตามในกรณีที่มีเหตุการณ์ที่สำคัญๆ เกิดขึ้น และอยู่ในความสนใจของคนจำนวนมาก หนังสือพิมพ์ทุกฉบับย่อมรายงานนั้นเป็นข่าวใหญ่เหมือนกัน ฉะนั้นจึงสามารถกล่าวเป็นสมมติฐานที่ 2 ได้ว่า

สมมติฐาน 2 หนังสือพิมพ์รายวันทุกประเภทรายงานนำประจำวันเรื่องเดียวกันมากกว่าไม่รายงาน

แต่ในทางกลับกันมีความเป็นไปได้ว่าคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์เหล่านี้จะมีความแตกต่างกันไป เพราะหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทจะการเน้นคุณค่าข่าวที่ไม่เหมือนกัน จึงกล่าวเป็นสมมติฐานที่ 3 ได้ว่า

สมมติฐาน 3 คุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทแตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาข่าวหนักและข่าวเบา

บุญเลิศ ศุภดิลก (2527 : 86-90) ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ไทย 6 ฉบับ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ มติชน บ้านเมือง และแนวหน้า ผลการศึกษาพบว่าลักษณะเนื้อหาหนังสือพิมพ์ไทยมีความหลากหลายมาก หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพและปริมาณมีการเสนอเนื้อหาที่แตกต่างกัน คือ หนังสือพิมพ์คุณภาพ ซึ่งได้แก่ สยามรัฐ และมติชน เน้นการเสนอข่าวสาร

และความรู้ค่อนข้างสูง เสนอเนื้อหาข่าวสารทั้งในและต่างประเทศ ส่วนหนังสือพิมพ์ปริมาณ คือ ไทยรัฐ และเดลินิวส์ จะเน้นการเสนอข่าว และบทความเพื่อความบันเทิงมากกว่า

ณรงค์ศักดิ์ ศรีทานันท์ (อ้างแล้ว) ศึกษาเนื้อหาข่าวและแนวทางการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย และส่วนหนึ่งของการศึกษานี้ได้วิเคราะห์เนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ 3 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์รายวันเชิงคุณภาพ (สยามรัฐ มติชน) หนังสือพิมพ์รายวันเชิงปริมาณ (ไทยรัฐ เดลินิวส์) และหนังสือพิมพ์กึ่งคุณภาพและปริมาณ (แนวหน้า บ้านเมือง) ว่าหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทให้ความสำคัญกับข่าวหนักและข่าวเบาแตกต่างกันอย่างไร

ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมุ่งเสนอข่าวเบามากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทอื่นๆ หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวเบาปริมาณสูงสุด คือ เดลินิวส์ (ร้อยละ 52.9) และหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพที่มุ่งเสนอข่าวหนักมากที่สุด คือ สยามรัฐ (ร้อยละ 87.0)

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพเสนอข่าวหนักและข่าวเบาในปริมาณที่แตกต่างกัน กล่าวคือ หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมุ่งเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพจะเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และต้องการทราบว่าหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจมีการเสนอข่าวหนักและข่าวเบาอย่างไร ซึ่งก็มีความเป็นไปได้ว่าหนังสือพิมพ์ประเภทนี้อาจจะเสนอข่าวหนักและข่าวเบาในปริมาณที่แตกต่างกับหนังสือพิมพ์ 2 ประเภทแรก เป็นเพราะลักษณะเฉพาะของหนังสือพิมพ์เองก็ว่าได้ กล่าวคือ หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเน้นการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนโดยตรง ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวดังกล่าวถือเป็นข่าวหนัก บวกกับเป็นหนังสือพิมพ์เฉพาะทาง ไม่มีการเสนอเนื้อหาที่รื่นรมย์และบันเทิงแต่อย่างใด หนังสือพิมพ์ธุรกิจน่าจะเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา ฉะนั้นจึงอาจกล่าวเป็นสมมติฐานที่ 4 ได้ว่า

สมมติฐาน 4 หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา

และในทางกลับกันหนังสือพิมพ์ปริมาณซึ่งมุ่งเสนอข่าวเบามากที่สุด จึงสามารถสรุปเป็นสมมติฐาน 5 ได้ว่า

สมมติฐาน 5 หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก

ในงานวิจัยของ Culbertson และ Stempel (1968) ที่ศึกษาถึงเกณฑ์ในการคัดเลือกข่าวมาลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ประจำวิทยาลัยของนักศึกษาในสหรัฐอเมริกา ชี้ให้เห็นว่ามีการนำข่าวหนักและข่าวเบามาพิจารณาร่วมกับคุณค่าข่าวเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข่าว ซึ่งในผลการวิจัยนี้พบว่า คุณค่าข่าวผลกระทบ (Consequence) ความใกล้ชิด (Proximity) ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness) และบางครั้งความขัดแย้ง (Conflict) รวมกันอยู่ในข่าวเดียว ข่าวนั้นถือว่าเป็นข่าวหนัก กล่าวคือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ประกอบด้วยคุณค่าข่าวใดข่าวหนึ่งสูงก็มีแนวโน้มที่จะประกอบด้วยคุณค่าข่าวอื่นๆ สูงด้วย และในลักษณะคล้ายคลึงกัน คุณค่าข่าวความแปลก (Novelty) เรื่องที่คนสนใจ (Human Interest) และเรื่องเร้าอารมณ์ (Sensationalism) ประกอบกันถือว่าข่าวนั้นเป็นข่าวเบา

ส่วนในประเทศไทย ณรงค์ศักดิ์ ศรีทานันท์ (อ้างแล้ว) ศึกษาพบว่าคุณค่าข่าว (News values) เป็นแนวทางหนึ่งที่บรรณาธิการนำมาใช้คัดเลือกข่าวลงพิมพ์ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภท หนังสือพิมพ์คุณภาพอย่างสยามรัฐและมติชนเสนอคุณค่าข่าวที่มีความขัดแย้งมากที่สุด รองลงมาคือข่าวที่มีผลกระทบต่อเนื่อง หรือผลที่ตามมา และหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ คือ ไทยรัฐ เสนอข่าวที่มีความขัดแย้งมากที่สุด ตามด้วยข่าวที่มีผลกระทบต่อเนื่อง หรือผลที่ตามมา เดลินิวส์ เสนอข่าวที่มีความขัดแย้งและข่าวที่เจื่อนำมาสงสัยตามลำดับ ส่วนหนังสือพิมพ์กึ่งคุณภาพและปริมาณ ได้แก่ แนวหน้า และบ้านเมืองต่างเสนอข่าวที่มีเจื่อนำ รองลงมา คือ ข่าวที่มีผลกระทบต่อเนื่อง หรือผลที่ตามมา (แนวหน้า) และความมีเจื่อนำ (บ้านเมือง)

ฉะนั้นจึงกล่าวเป็นสมมติฐานที่ 6 ได้ว่า

สมมติฐานที่ 6 ประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าว

มีคำถามเกี่ยวกับการทำหน้าที่รายงานข่าวของนักข่าวหนังสือพิมพ์ว่ามีวิธีการหรือหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข่าวอย่างเดียวกันหรือไม่ และก็มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือนักข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันของไทย ซึ่งมีพื้นฐานทางการศึกษา ทางสังคมและวัฒนธรรมแบบเดียวกัน ผ่านประสบการณ์การทำงานข่าว มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานข่าวกับเพื่อนนักข่าวด้วยกัน จึงน่าจะมีแนวคิดเกี่ยวกับข่าว และวิธีการในการคัดเลือกข่าวคล้ายกัน เมื่อนักข่าวเหล่านี้เลือกหรือให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหาข่าวคล้ายกัน ก็มีความเป็นไปได้ว่าประเภทเนื้อหาข่าว

และคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนังสือพิมพ์จะมีลักษณะเป็นแบบแผนเดียวกัน ฉะนั้นสามารถกำหนดเป็นสมมติฐานที่ 7ก และ 7ข ได้ว่า

สมมติฐานที่ 7ก แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 7ข แบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของนายทวารข่าวสาว

McCombs และ Shaw (1976:18-22,อ้างถึงในเสถียร เขยประทับ,อ้างแล้ว) ศึกษาการเลือกข่าวของบรรณาธิการ ซึ่งพบว่าแม้บรรณาธิการจะเลือกข่าวตามทัศนคติ ประสบการณ์ และความคาดหมายของตนเอง แต่การเลือกข่าวของบรรณาธิการก็สะท้อนหรือสอดคล้องกับการเลือกข่าวของสำนักข่าว และยังพบว่าลำดับความสำคัญของประเภทข่าวที่บรรณาธิการและสำนักข่าวเลือกมีค่าสหสัมพันธ์ Spearman rho สูงถึง .64

การุณย์ มีถม (2540) ศึกษาการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่ากระบวนการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีความคล้ายคลึงกัน โดยเริ่มต้นจากผู้สื่อข่าวประจำแผนกข่าวต่างๆ เป็นผู้นำรายละเอียดของข่าวมา แล้วรายงานต่อให้หัวหน้าแผนกข่าว ต่อจากนั้นหัวหน้าแผนกข่าวแต่ละแผนกเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าข่าวนั้นควรจะนำเสนอในหน้าหนึ่งก็จะส่งต่อให้แผนกข่าวหน้าหนึ่ง ซึ่งจะมีผู้เรียบเรียงข่าวเป็นผู้เรียบเรียงและตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นจึงนำเสนอให้หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก สำหรับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกในขั้นสุดท้าย ส่วนหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ยังต้องมีการหารือกับบรรณาธิการข่าวประจำวันอีกขั้นหนึ่งก่อน

ณรงค์ดี ศรีทานันท์ (อ้างแล้ว) ศึกษาพบว่าการพิจารณาคัดเลือกข่าวของบรรณาธิการและหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทสอดคล้องกับเนื้อหาข่าวที่นำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการทำหน้าที่ของนายทวารข่าวสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า นายทวารข่าวสารซึ่งก็คือ บรรณธิการข่าว และหัวหน้าข่าวมีหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกที่จะให้ข่าวใดผ่านไปสู่สายตาประชาชนหรือไม่ ฉะนั้นเนื้อหาของข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ก็น่าที่จะเป็นไปในลักษณะเดียวกับการตัดสินใจของเหล่านายทวารข่าวสาร ซึ่งก็เป็นที่มาของสมมติฐานที่ 8ก และ 8ข ได้ว่า

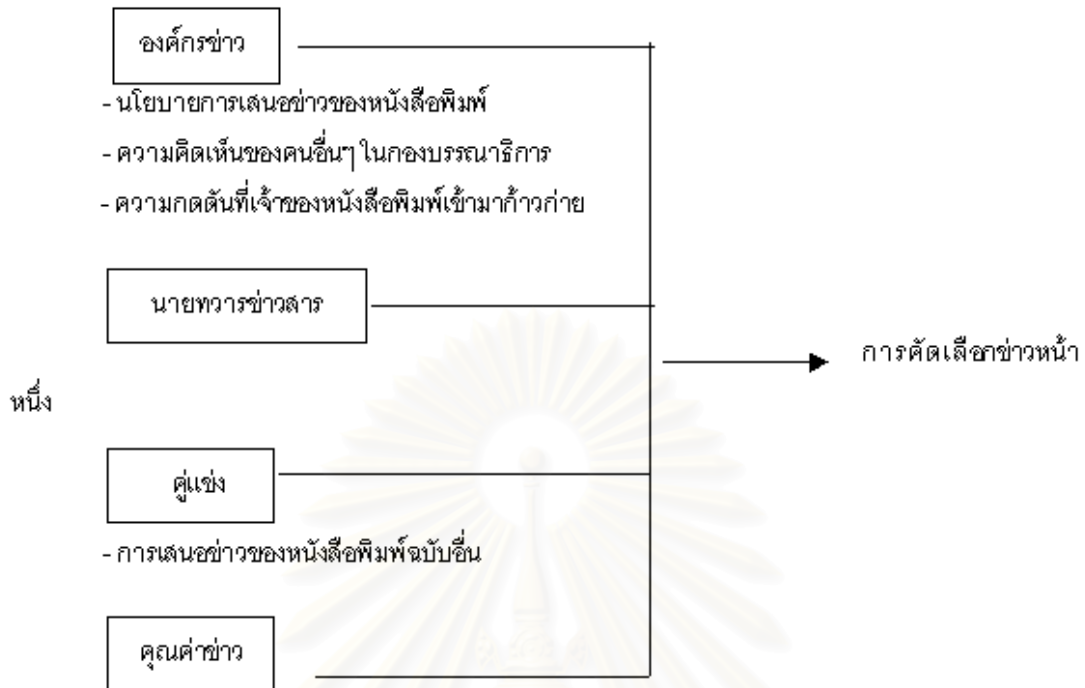
สมมติฐานที่ 8ก แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร

สมมติฐานที่ 8ข แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร

จากแนวคิดและงานวิจัยที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าก่อนที่ข่าวจะได้รับการตีพิมพ์ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ มีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลร่วมกันต่อการคัดเลือกข่าวของผู้ที่ทำหน้าที่นี้ จึงสามารถนำมาสร้างเป็นกรอบในการวิจัยได้ ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบในการวิจัย

- ความทันต่อเหตุการณ์
- ความใกล้ชิด
- ความเด่น
- ความขัดแย้ง
- ความแปลก
- ความสำคัญ
- เรื่องที่มนุษย์สนใจ
- ความมีเงื่อนงำ
- เพศและความรุนแรง
- ความก้าวหน้า

สมมติฐานในการวิจัย

จากแนวคิดและงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมา สรุปเป็นสมมติฐาน 8 ข้อ เพื่อตอบปัญหาหน้าวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านองค์กรข่าวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

สมมติฐานที่ 2 หนังสือพิมพ์รายวันทุกประเภทรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันมากกว่าไม่รายงาน

สมมติฐานที่ 3 คุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา

สมมติฐานที่ 5 หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก

สมมติฐานที่ 6 ประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าว

สมมติฐานที่ 7ก แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 7ข แบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 8ก แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร

สมมติฐานที่ 8ข แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยที่จะนำมาใช้ในการศึกษาเรื่อง “ดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน” คือ การวิเคราะห์เนื้อหา และการสำรวจความคิดเห็นของนายทวารข่าวสารที่ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์เนื้อหา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ หนังสือพิมพ์รายวันของไทยทุกฉบับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ข่าวทุกข่าวที่นำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ในช่วงปี 2542 จำนวน 8 ชื่อฉบับ ได้แก่ มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2542 – 31 ธ.ค. 2542 ซึ่งจะเลือกตัวอย่างหนังสือพิมพ์โดยการแบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

- หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ซึ่งได้แก่ มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด และในหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปยังแบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ คือ มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด
- หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ซึ่งได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน

ส่วนการเลือกวันที่จะศึกษาจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหมุนเวียน (rotation sampling) ซึ่งเป็นวิธีการเลือกตัวอย่างที่กระจายไปตามวันตั้งแต่จันทร์ถึงอาทิตย์ กระจายไปตามสัปดาห์ ตั้งแต่สัปดาห์ที่หนึ่งของเดือนไปจนถึงสัปดาห์สุดท้ายของเดือน และกระจายตามเดือนตั้งแต่มกราคมถึงธันวาคม ทำให้ได้ตัวอย่างที่หลากหลายและสามารถเป็นตัวแทนประชากรได้

โดยที่ในการศึกษาคั้งนี้จะเลือกหนังสือพิมพ์เดือนละ 2 ฉบับ (บางเดือน 3 ฉบับ) สัปดาห์เว้นสัปดาห์ ฉบับแรกที่เลือก คือ วันจันทร์ของสัปดาห์ที่หนึ่งของเดือนมกราคม แล้วเว้นไปหนึ่งสัปดาห์ ต่อจากนั้นก็เลือกฉบับที่สอง คือ วันอังคารของสัปดาห์ที่สามของเดือนมกราคม แล้วหมุนเวียนตามระบบนี้ไปเรื่อยๆ จนถึงสัปดาห์สุดท้ายของเดือนธันวาคม

จากการสุ่มตัวอย่างแบบหมุนเวียนจะได้จำนวนหนังสือพิมพ์ชื่อละ 26 ฉบับ จากหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 8 ชื่อฉบับ รวมหนังสือพิมพ์ทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 208 ฉบับ (ดูตารางประกอบ)

ตารางแสดงการสุ่มตัวอย่างแบบหมุนเวียน

เดือน	ปี	วัน / วันที่						
		จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์
มกราคม	2542	4	19					
กุมภาพันธ์	2542			3	18			
มีนาคม	2542					5	20	28
เมษายน	2542	12	27					
พฤษภาคม	2542			12	27			
มิถุนายน	2542					11	26	
กรกฎาคม	2542	19						4
สิงหาคม	2542		3	18				
กันยายน	2542				2	17		
ตุลาคม	2542	25					2	10
พฤศจิกายน	2542		9	24				
ธันวาคม	2542				9	24		

** ตัวเลขในตาราง คือ วันที่ของหนังสือพิมพ์ในแต่ละเดือนที่ถูกเลือกมาเป็นตัวอย่างในการศึกษา

2. การเลือกหน่วยในการวิเคราะห์

หน่วยในการวิเคราะห์ คือ ย่อหน้า (paragraph) ขำวทุกขำวที่ปรากฏในหน้าหนึ่งและส่วนต่อของขำวของหนังสือพิมพ์รายวันที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง ขำวจะถูกวิเคราะห์ และนับเป็นความถี่ (ในส่วนของการจำแนกประเภทเนื้อหาขำว) ในส่วนของการว่าขำวประกอบด้วยคุณค่าขำวใดบ้างนั้น ขำวจะถูกวิเคราะห์ทั้งโครงสร้างขำว คือ พาดหัวขำว พรรคนำ ส่วนที่เชื่อมระหว่างพรรคนำกับเนื้อขำว และเนื้อขำว โดยจะพิจารณาเป็นย่อหน้าไปว่าแต่ละย่อหน้ามีคุณค่าขำวใดที่เด่นที่สุด (เพียง 1 คุณค่าขำว) จากนั้นนำมาสรุปรวมว่าขำวหนึ่งๆ ประกอบด้วยคุณค่าขำวใดบ้าง แล้วนับความถี่ของคุณค่าขำวแต่ละลักษณะ และนำมาจัดลำดับความสำคัญ

3. การจำแนกประเภทเนื้อหาสำหรับการวิเคราะห์

ในการศึกษาครั้งนี้ การที่จะจำแนกว่าข่าวแต่ละชิ้นประกอบด้วยคุณค่าข่าวใดบ้าง จะยึดจากนิยามเชิงปฏิบัติการ และในการลงรหัสว่าข่าวหนึ่งๆ ประกอบด้วยคุณค่าข่าวใดบ้าง ข่าวหนึ่งข่าวอาจมีหลายคุณค่าข่าวได้ และข่าวทุกข่าวสามารถประกอบด้วยคุณค่าข่าวได้ตั้งแต่ 1 – 10 ลักษณะ จากนั้นจัดอันดับความสำคัญของความถี่ของคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะที่หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทให้ความสำคัญ

ส่วนการจำแนกว่าข่าวใดเป็นข่าวหนักหรือข่าวเบา จะพิจารณาจากระบบการกำหนดประเภทเนื้อหาข่าวของเสถียร เชยประทับ (อ่างแล้ว) ซึ่งได้ดัดแปลงมาจากระบบการกำหนดประเภทเนื้อหาข่าวของ Deutschmann , Bush และ Gan ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น

- ก. กิจกรรมของรัฐบาล ข้าราชการ นักการเมือง
- ข. การขัดแย้งทางการเมือง-การบริหาร
- ค. การตกลงทางการเมือง-การบริหาร
- ง. การตัดสินใจ ข้อเสนอแนะ และพิธีการของรัฐบาล
- จ. กิจกรรม ปัญหา คู่แข่ง และผู้นำทางการเมือง
- ฉ. การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ

2. สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ

- ก. สงคราม และการขัดแย้งกันเกี่ยวกับชายแดน
- ข. การประท้วง การกบฏ การปฏิวัติ หรือรัฐประหาร
- ค. การป้องกันประเทศ

3. เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง

- ก. กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด อสังหาริมทรัพย์ การลงทุน การประมูล
- ข. ราคาสินค้า และภาษี
- ค. เรื่องการเงิน การคลัง หนี้
- ง. การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- จ. การเกษตร และอาหาร
- ฉ. แรงงาน และค่าจ้าง
- ช. ทรัพยากรธรรมชาติ

4. อาชญากรรม ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรมของประชาชน การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบเรียบร้อย

- ก. อาชญากรรมผู้ใหญ่
- ข. ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรมของประชาชน เช่น การติดสุรา โสเภณี ฯลฯ
- ค. ปัญหาเกี่ยวกับชุมชน เชื้อชาติ ความเชื่อ และภาษา
- ง. กระบวนการพิจารณาของศาล
- จ. การขัดแย้งที่เกี่ยวกับกลุ่มและปัจเจกบุคคล

5. อุบัติเหตุและภัยพิบัติ (ทั้งที่เกิดขึ้นและเกือบเกิดขึ้น)

- ก. อุบัติเหตุที่มนุษย์ทำให้เกิดขึ้น
- ข. ภัยพิบัติจากธรรมชาติ

6. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที (I.T) และการประดิษฐ์

- ก. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที
- ข. การประดิษฐ์ และการวิจัย
- ค. อวกาศ
- ง. พลังงาน

7. การสาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน และการอนุรักษ์ธรรมชาติ

- ก. สุขภาพ ออนามัย
- ข. สวัสดิการของประชาชน
- ค. มาตรการทางสังคม และมาตรการด้านความปลอดภัย
- ง. สวัสดิการสำหรับเด็ก
- จ. การอนุรักษ์ธรรมชาติ

8. ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การบันเทิง กีฬา

- ก. ศิลปะตามแบบฉบับ (แบบคลาสสิก) โบราณคดี
- ข. ศาสนา
- ค. การบันเทิง --- ภาพยนตร์ ละคร กวี ดนตรี วิทยุ โทรทัศน์
- ง. กีฬา
- จ. หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สิ่งพิมพ์
- ฉ. การกุศล
- ช. การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา

9. เรื่องเจ้าอารมณ์

ก. เรื่องต่อสู้เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ เรื่องรักใคร่ เรื่องลี้ลับ เรื่องน่ากลัว เรื่องผจญภัย เรื่องแปลก เรื่องขำขัน เรื่องที่กระทบความรู้สึก เรื่องน่าสนใจ และอื่นๆ

ข. การแต่งงาน การหย่าร้าง การเกิด การเจ็บป่วย การตาย พิธีกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

ค. อากาศ

ง. สัตว์

จ. เด็กๆ ที่ฉลาดน่ารัก

ฉ. เรื่องที่น่าสนใจของวัยรุ่น หรือเกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

10. การพัฒนา

ก. สุขภาพ อนามัย

ข. การศึกษา

ค. การรู้หนังสือ

ง. การสื่อสาร การคมนาคมขนส่ง

จ. การเกษตร

ฉ. การอุตสาหกรรม

ช. ที่อยู่อาศัย

ซ. การวางแผนครอบครัว

ญ. การบูรณาการประเทศ การสร้างความสามัคคีภายในชาติ

ฐ. การพลังงาน

ด. สภาพแวดล้อมของสิ่งมีชีวิต

และจากการกำหนดประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์ออกเป็น 10 ประเภทข้างต้น ช่วยให้สามารถกำหนดเกณฑ์ในการจัดประเภทข่าวออกเป็น ข่าวที่ตอบสนองทางความคิด และข่าวที่ตอบสนองทางอารมณ์ ได้ดังนี้

เนื้อหาที่ตอบสนองทางความคิด หรือข่าวหนัก ได้แก่

เนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาลและหน่วยการปกครองท้องถิ่น

เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง การพัฒนา

ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม เกี่ยวกับชุมชน กระบวนการพิจารณาของศาล การขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและปัจเจกบุคคล

ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา
 สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
 การสาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน และการอนุรักษ์ธรรมชาติ
 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที และการประดิษฐ์
เนื้อหาที่ตอบสนองทางอารมณ์ หรือข่าวเบา ได้แก่
 อาชญากรรม
 อุบัติเหตุและภัยพิบัติ
 กีฬา และการบันเทิง
 เรื่องเล่าอารมณ์

4. การทดสอบความเชื่อมั่นในการลงรหัส

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ลงรหัสเอง แต่ก่อนลงรหัสจริงได้ทดสอบความเชื่อมั่นในการลงรหัสกับผู้ลงรหัสอีก 1 คน ซึ่งมีความรู้ทางด้านข่าวเป็นอย่างดี ผู้ลงรหัสได้รับการฝึกให้รู้จักวิธีการลงรหัสจนเข้าใจ จากนั้นก็สุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับในวันที่ 4 มกราคม 2542 มาลงรหัสร่วมกัน แล้วใช้สูตรความเชื่อมั่นของ Holsti (1969 อ้างถึงใน Wimmer and Dominick , 1994) เพื่อคำนวณค่าความเชื่อมั่นของความสอดคล้องในการลงรหัสของผู้ลงรหัสแต่ละคน

$$\text{สูตรความเชื่อมั่น} \quad \text{Intercoder Reliability} = \frac{2(C_1 \cdot C_2)}{C_1 + C_2}$$

$$C_1, C_2, = \text{จำนวนการลงรหัสที่ผู้ลงรหัสแต่ละคนลงตรงกัน}$$

$$C_1 + C_2 = \text{จำนวนการลงรหัสทั้งหมดของผู้ลงรหัสแต่ละคน}$$

ถ้าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ .75 หรือสูงกว่า ถือว่ามีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้

ผลการคำนวณปรากฏว่า

$$\text{ค่าความเชื่อมั่นของการลงรหัสเกี่ยวกับประเภทเนื้อหาข่าว} = .80$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่นของการลงรหัสเกี่ยวกับคุณค่าข่าว} = .78$$

การสำรวจความคิดเห็น

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งหมายถึง บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และผู้สื่อข่าว โดยจะเลือก

ตัวอย่างจากกลุ่มคนเหล่านี้ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 64 คน จากหนังสือพิมพ์ 8 ฉบับ (บรรณาธิการข่าว 2 คน , หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง 2 คน และผู้สื่อข่าว 4 คน) แต่บางฉบับไม่สามารถเก็บได้ครบทั้งหมด ฉะนั้นในงานวิจัยนี้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 54 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสำรวจความคิดเห็น ซึ่งประกอบด้วย

1. แบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง

ส่วนที่1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (ข้อ 1 – 8)

เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในงานหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

ส่วนที่2 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการคัดเลือกข่าว (ข้อ 9-6)

- ข้อ 9 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าว จำแนกเป็น
 - นโยบายองค์กร (ข้อ 9.1-9.3)
 - คู่แข่ง (การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น) (ข้อ 9.4)
 - ตัวนายทวารข่าวสาร (ข้อ 9.5)
 - คุณค่าข่าว (ข้อ 9.6)
- ข้อ 10 คำถามเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหาของข่าว
- ข้อ 11 คำถามเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะ

2. แบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว

ส่วนที่1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (ข้อ 1 – 8)

เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในงานหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

ส่วนที่2 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการคัดเลือกข่าว (ข้อ 9-15)

- ข้อ 9 – 11 คำถามเกี่ยวกับการทำข่าวหน้าหนึ่งของผู้สื่อข่าว
- ข้อ 12 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าว จำแนกเป็น
 - องค์กรข่าว (ข้อ 12.1-12.3)
 - คู่แข่ง (การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น) (ข้อ 12.4)
 - ตัวนายทวารข่าวสาร (ข้อ12.5)
 - คุณค่าข่าว (ข้อ 12.6)
- ข้อ 13 คำถามเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหาของข่าว

- ข้อ 14 คำถามเกี่ยวกับการให้ความสำคัญคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะ

คำถามในแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อที่ 9 ทั้งหมด (ในแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง) และข้อ 12 ทั้งหมด (ในแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว) นำมาใช้ตอบสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อมูลที่ได้จากส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาที่กล่าวมาในตอนต้นนำมาตอบสมมติฐานที่ 2-7 ส่วนข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาและคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อที่ 10, 11 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง) และ ข้อ 13, 14 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว) นำมาตอบสมมติฐานที่ 8ก และ 8ข

หลักเกณฑ์การให้คะแนนในส่วนที่ 2 ของแบบสำรวจความคิดเห็น

การให้คะแนนระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง มีดังนี้

- 5 คะแนน สำหรับคำตอบ มากที่สุด
- 4 คะแนน สำหรับคำตอบ มาก
- 3 คะแนน สำหรับคำตอบ ปานกลาง
- 2 คะแนน สำหรับคำตอบ น้อย
- 1 คะแนน สำหรับคำตอบ น้อยที่สุด

การพิจารณาระดับความสำคัญต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง น้อย
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มาก
- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความคิดเห็น

ก่อนที่จะนำแบบสำรวจความคิดเห็นไปให้นายทวารข่าวสารตอบ ผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความคิดเห็นในส่วนที่ 2 ข้อที่ 9 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง) และข้อ 12 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว) กับนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์ข่าวสด จำนวน 8 คน โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{1 - \sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

s_i^2 คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือนี้ทั้งฉบับ

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความคิดเห็นเท่ากับ .88 แสดงว่าแบบสำรวจความคิดเห็นมีความน่าเชื่อถือ จึงสามารถนำไปใช้กับนายทวารช่างวารของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ได้ และผู้วิจัยก็ได้ให้นายทวารช่างวารของหนังสือพิมพ์ข่าวสดมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยด้วย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลโดยการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่ทำหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกตามหนังสือพิมพ์ด้วยตัวเอง

ตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปร

งานวิจัยนี้มีสมมติฐาน 8 ข้อ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านองค์การข่าวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน
2. หนังสือพิมพ์รายวันแต่ทุกประเภทรายงานข่าวนำประจำเรื่องเดียวกันมากกว่าไม่รายงานงาน
3. คุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายแต่ละประเภทแตกต่างกัน
4. หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา
5. หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก
6. ประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าว
- 7ก. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

7ข. แบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

8ก. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร

8ข. แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร

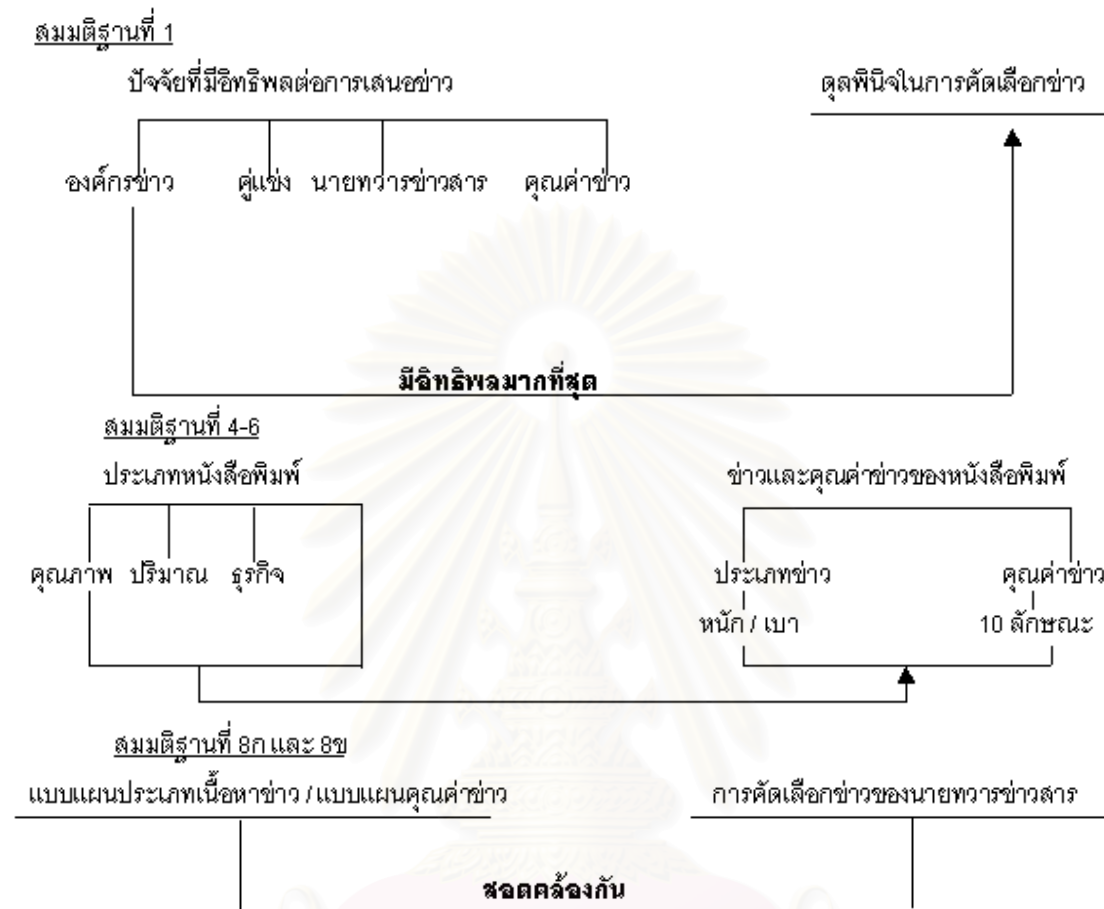
จากสมมติฐานที่กล่าวมามีตัวแปรที่ต้องการวัด ดังนี้

- ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านองค์กรข่าว จะวัดจากแบบสำรวจความคิดเห็นตอนที่ 2 ข้อที่ 9.1-9.3 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง) และข้อ 12.1-12.3 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว) ปัจจัยคู่แข่ง จะวัดจากแบบสำรวจความคิดเห็นตอนที่ 2 ข้อ 9.4 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง) และข้อ 12.4 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว) และปัจจัยตัวนายทวารข่าวสาร จะวัดจากแบบสำรวจความคิดเห็น ตอนที่ 2 ข้อ 9.5 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง) และข้อ 12.5 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว) ส่วนปัจจัยด้านคุณค่าข่าว จะวัดจากแบบสัมภาษณ์ตอนที่ 2 ข้อ 9.6 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง) และข้อ 12.6 (ในแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว)

- ประเภทของหนังสือพิมพ์ คือ หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ ปริมาณ หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ ส่งผลกระทบต่อประเภทข่าว (ข่าวหนัก/ข่าวเบา) และคุณค่าข่าว (10 ลักษณะ) จะวัดตัวแปรเหล่านี้จากการวิเคราะห์เนื้อหา โดยจำแนกข่าวออกเป็น ข่าวหนัก และข่าวเบา ตามประเภทเนื้อหาของข่าว แล้ววิเคราะห์ว่าแต่ละข่าวประกอบด้วยคุณค่าข่าวลักษณะใดบ้าง

- ส่วนตัวแปรประเภทเนื้อหาข่าวและคุณค่าข่าวจะวัดจากการวิเคราะห์เนื้อหา และการตอบแบบสัมภาษณ์ข้อ 10,11 ของบรรณาธิการข่าวและหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และการตอบแบบสัมภาษณ์ข้อ 13,14 ของผู้สื่อข่าว

จากนั้นจึงสามารถสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดประเภทเนื้อหาของข่าว และการจัดอันดับความสำคัญของคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะ ที่ได้จากการวิเคราะห์ ใช้การแจกแจงความถี่ การเรียงอันดับ และร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ใช้การแจกแจงความถี่ การเรียงอันดับ และร้อยละ

3. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 2 - 3 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ X^2 One Sample Test

สมมติฐานที่ 4 - 5 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ X^2 Test for Two Independent Samples

สมมติฐานที่ 6 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ X^2 Test for Two Independent Samples

สมมติฐานที่ 7 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Kendall's Coefficient of Concordance และ Spearman Rank - Order Correlation Coefficient

สมมติฐานที่ 8 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Spearman Rank - Order Correlation Coefficient

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “ ดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน “ ผู้วิจัย
แบ่งเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสำรวจความคิดเห็น

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวัน

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันจำนวน 8 ชื่อฉบับ คือ มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า ไทยรัฐ ข่าวสด เดลินิวส์ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน ระหว่างวันที่ 1 ม.ค.2542 – 31 ธ.ค.2542 โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหมุนเวียน จึงได้จำนวนหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 208 ฉบับ (26 x 8)

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวและคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และสามารถแบ่งผลวิจัยได้ดังนี้

1. ประเภทเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน
 2. ประเภทข่าว (หน้า / เบา) ของหนังสือพิมพ์รายวัน
 3. คุณค่าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน
1. ประเภทเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ 8 ชื่อฉบับ จำนวน 208 ฉบับ พบจำนวนข่าวทั้งหมด 1,549 ข่าว โดยแบ่งเป็นข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป 1,235 ข่าว และข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 314 ข่าว สามารถแสดงรายละเอียดตามประเภทเนื้อหาข่าว ดังตารางที่ 1 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์

ประเภทเนื้อหาข่าว	หนังสือพิมพ์คุณภาพ				หนังสือพิมพ์ปริมาณ				รวม	ร้อยละ	อันดับ
	มติชน	ไทยโพสต์	แนวหน้า	รวม	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	ข่าวสด	รวม			
กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาลและหน่วยการปกครองท้องถิ่น	49	65	58	172	29	41	33	103	275	22.27	2
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	24	15	28	67	8	15	10	33	100	8.10	5
การพัฒนา	11	10	2	23	6	10	2	18	41	3.32	9
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ	8	15	13	36	5	9	19	33	69	5.59	7
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	10	7	7	24	6	8	8	22	46	3.75	8
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม	33	12	12	57	20	30	21	71	128	10.36	4
สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน	20	7	21	48	18	12	14	44	92	7.45	6
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	4	1	3	8	3	3	10	16	24	1.94	10
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที และการประดิษฐ์	3	1	0	4	1	1	1	3	7	0.57	12
อาชญากรรม	19	14	12	45	28	28	28	84	129	10.45	3
อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	5	0	1	6	7	6	2	15	21	1.70	11
กีฬา	1	0	0	1	0	3	2	5	6	0.49	14
บันเทิง	0	0	0	0	8	2	1	11	11	0.89	13
เรื่องเล่าอารมณ์	22	6	8	36	69	96	85	250	286	23.16	1
รวม	209	153	165	527	208	264	236	708	1235		
ร้อยละ	16.92	12.39	13.36		16.84	21.38	19.11				
อันดับ	3	6	5		4	1	2				

จากตารางที่ 1 พบว่า ประเภทเนื้อหาข่าว “เรื่องเจ้าอารมณีย์” เป็นประเภทเนื้อหาข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันรายงานมากที่สุด มีความถี่ 286 คิดเป็นร้อยละ 23.16 ของจำนวนข่าวทั้งหมด รองลงมา คือ “กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” มีความถี่ 275 คิดเป็นร้อยละ 22.27 ของจำนวนข่าวทั้งหมด ส่วนประเภทเนื้อหาข่าวที่มีความถี่น้อยที่สุด คือ “กีฬา” มีความถี่เพียง 6 คิดเป็นร้อยละ 0.49 ของจำนวนข่าวทั้งหมด

และหนังสือพิมพ์ที่มีการเสนอข่าวมากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เสนอข่าวจำนวน 264 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 21.38 ของจำนวนข่าวทั้งหมด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ข่าวสด เสนอข่าว 236 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 19.11 ของจำนวนข่าวทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์ที่เสนอขำน้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เสนอข่าวเพียง 153 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 12.39 ของจำนวนข่าวทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงปริมาณความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์

ประเภทเนื้อหาข่าว	กรุงเทพธุรกิจ	ผู้จัดการรายวัน	รวม	ร้อยละ	อันดับ
กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาลและหน่วยการปกครองท้องถิ่น	12	4	16	5.1	6
การพัฒนา	---	3	3	0.95	12
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้งกฎหมาย และความสงบ	3	6	9	2.87	8
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	8	6	14	4.46	7
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม	9	---	9	2.87	8
สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน	1	8	9	2.87	8
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	---	---	---	---	---
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์	6	1	7	2.23	9
อาชญากรรม	3	---	3	0.95	12
อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	1	---	1	0.32	13
กีฬา	---	---	---	---	---
บันเทิง	---	---	---	---	---
เรื่องเล่าอารมณ์	1	2	3	0.95	12
กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด อสังหาริมทรัพย์	29	24	53	16.88	2
ราคาสินค้า และภาษี	12	9	21	6.69	4
การเงิน การคลัง หนี้	40	53	93	29.62	1
การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร	18	21	39	12.42	3
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	4	2	6	1.91	10
การเกษตรและอาหาร	7	11	18	5.73	5
แรงงานและค่าจ้าง	2	4	6	1.91	10
ทรัพยากรธรรมชาติ	2	2	4	1.27	11
รวม	158	156	314		
ร้อยละ	50.32	49.68			
อันดับ	1	2			

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าเนื้อหาข่าว “ การเงิน การคลัง หุ่น “ เป็นประเภทเนื้อหาข่าวที่มีความถี่มากที่สุด คือ 93 คิดเป็นร้อยละ 29.62 ของจำนวนข่าวทั้งหมด รองลงมาคือ “ กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด “ มีความถี่ 53 คิดเป็นร้อยละ 16.88 ของจำนวนข่าวทั้งหมด ส่วนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจที่มีความถี่น้อยที่สุด คือ “ อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ” มีความถี่เพียง 1 คิดเป็นร้อยละ 0.32 ของจำนวนข่าวทั้งหมด และนอกจากนี้ยังพบว่าเนื้อหาข่าวประเภท การอนุรักษ์ธรรมชาติและ กีฬา และ บันเทิง ไม่มีนำเสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจเสนอข่าวทั้งหมด 158 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 50.32 ของจำนวนข่าวทั้งหมด ในขณะที่หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันเสนอข่าวทั้งหมด 156 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 49.68 ของจำนวนข่าวทั้งหมด ซึ่งถือว่าไม่แตกต่างกันมากนัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ประเภทข่าว (หนัก / เบา) ของหนังสือพิมพ์รายวัน

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ทั้ง 8 ชื่อฉบับ จำนวน 208 ฉบับ พบข่าวหนักจำนวน 1089 ข่าว ซึ่งจะแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับข่าวหนักประเภทต่างๆ ดังตารางที่ 3 ส่วนข่าวเบามีจำนวน 460 ข่าว จะแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับข่าวเบาประเภทต่างๆ ในตารางที่ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงปริมาณความถี่ของข่าวหนัก จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์

ข่าวหนัก	มติชน	ไทย โพสต์	แนว หน้า	ไทย รัฐ	เดลินิวส์	ข่าว สด	กรุงเทพ ธุรกิจ	ผู้จัดการ รายวัน	รวม	ร้อยละ	อันดับ
กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐ บาลและหน่วยการ ปกครองท้องถิ่น	49	65	58	29	41	33	12	4	291	26.72	1
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	24	15	28	8	15	10	---	---	100	9.18	4
การพัฒนา	11	10	2	6	10	2	---	3	44	4.04	9
ปัญหาเกี่ยวกับ ศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความ สงบ	8	15	13	5	9	19	3	6	78	7.16	6
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	10	7	7	6	8	8	8	6	60	5.51	7
ศิลปะ การศึกษา การ ฝึกอบรม	33	12	12	20	30	21	9	---	137	12.58	2
สาธารณสุข สวัสดิ การของประชาชน	20	7	21	18	12	14	1	8	101	9.27	3
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	4	1	3	3	3	10	---	---	24	2.20	11
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การ ประดิษฐ์	3	1	---	1	1	1	6	1	14	1.29	14
กิจกรรมทาง เศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด	---	---	---	---	---	---	29	24	53	4.87	8

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข่าวหน้า	มติชน	ไทย โพสต์	แนว หน้า	ไทย รัฐ	เดลิ นิวส์	ข่าว สด	กรุงเทพ ธุรกิจ	ผู้จัดการ รายวัน	รวม	ร้อยละ	อันดับ
ราคาสินค้า และ ภาษี	---	---	---	---	---	---	12	9	21	1.93	12
การเงิน การคลัง หุ้น	---	---	---	---	---	---	40	53	93	8.54	5
การขนส่ง การเดิน ทาง การสื่อสาร	---	---	---	---	---	---	18	21	39	3.58	10
อุตสาหกรรม การ ท่องเที่ยว	---	---	---	---	---	---	4	2	6	0.55	15
การเกษตรและ อาหาร	---	---	---	---	---	---	7	11	18	1.65	13
แรงงาน และค่าจ้าง	---	---	---	---	---	---	2	4	6	0.55	12
ทรัพยากรธรรมชาติ	---	---	---	---	---	---	2	2	4	0.38	16
รวม	162	133	144	96	129	118	153	154	1089		
ร้อยละ	14.88	12.21	13.22	8.82	11.85	10.84	14.04	14.14			
อันดับ	1	5	4	8	6	7	3	2			

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า “กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” เป็นข่าวหน้าที่มีความถี่ในการเสนอมากที่สุด คือ 291 คิดเป็นร้อยละ 26.72 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด รองลงมาคือ “ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม “ มีความถี่ 137 คิดเป็นร้อยละ 12.58 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด ข่าวหน้าที่มีความถี่ในการเสนอน้อยที่สุด คือ “ทรัพยากรธรรมชาติ” มีความถี่เพียง 4 คิดเป็นร้อยละ 0.38 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด

หนังสือพิมพ์มติชนมีความถี่ในการเสนอข่าวหน้ามากที่สุด คือ 162 คิดเป็นร้อยละ 14.88 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน มีความถี่ในการเสนอข่าวหน้า 154 คิดเป็นร้อยละ 14.14 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์ที่มีความถี่ในการเสนอข่าวหน้าน้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีความถี่เพียง 96 คิดเป็นร้อยละ 8.82 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด

ตารางที่ 4 แสดงปริมาณความถี่ของข่าวเบา จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์

ข่าวเบา	มติชน	ไทย โพสต์	แนว หน้า	ไทย รัฐ	เดลินิวส์	ข่าว สด	กรุงเทพ ธุรกิจ	ผู้จัดการ รายวัน	รวม	ร้อยละ	อันดับ
อาชญากรรม	19	14	12	28	28	28	3	---	132	28.70	2
อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	5	---	1	7	6	2	1	---	22	4.78	3
กีฬา	1	---	---	---	3	2	---	---	6	1.30	5
บันเทิง	---	---	---	8	2	1	---	---	11	2.40	4
เรื่องเร้าอารมณ์	22	6	8	69	96	85	1	2	289	62.82	1
รวม	47	20	21	112	135	118	5	2	460		
ร้อยละ	10.22	4.35	4.57	24.35	29.35	25.64	1.09	0.43			
อันดับ	4	6	5	3	1	2	7	8			

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาประเภท “เรื่องเร้าอารมณ์” เป็นข่าวเบาที่มีความถี่ในการนำเสนอมากที่สุด คือ 289 คิดเป็นร้อยละ 62.82 ของจำนวนข่าวเบาทั้งหมด รองลงมา คือ “อาชญากรรม” มีความถี่ 132 คิดเป็นร้อยละ 28.70 ของจำนวนข่าวทั้งหมด ส่วนข่าวเบาที่มีความถี่ในการนำเสนอที่น้อยที่สุด คือ “กีฬา” มีความถี่เพียง 6 คิดเป็นร้อยละ 1.30 ของจำนวนข่าวทั้งหมด

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีความถี่ในการเสนอข่าวเบามากที่สุด คือ 135 คิดเป็นร้อยละ 29.35 ของจำนวนข่าวเบาทั้งหมด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ข่าวสด มีความถี่ 118 คิดเป็นร้อยละ 25.64 ของจำนวนข่าวเบาทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์ที่มีความถี่ในการเสนอข่าวเบาที่น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน มีความถี่ 2 คิดเป็นร้อยละ 0.43 ของจำนวนข่าวเบาทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และจากตารางที่ 3 และ 4 สามารถสรุปรวมความถี่ในการเสนอข่าวหน้า และข่าวเบาของหนังสือพิมพ์รายวันได้เป็นตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงปริมาณความถี่ของข่าวหน้าและข่าวเบา จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์

ประเภท ข่าว	มติชน	ไทย โพสต์	แนว หน้า	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	ข่าว สด	กรุงเทพ ธุรกิจ	ผู้จัดการ รายวัน	รวม	ร้อยละ
หน้า	162 14.88	133 12.21	144 13.22	96 8.22	129 11.85	118 10.84	153 14.04	154 14.14	1089	70.31
เบา	47 10.22	20 4.35	21 4.57	112 24.35	135 29.35	118 25.64	5 1.09	2 0.43	460	29.69
รวม	209	153	165	208	264	236	158	156	1549	

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวหน้ามากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์มติชน จำนวน 162 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 14.88 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน จำนวน 154 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 14.14 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวน้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จำนวน 96 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 8.22 ของจำนวนข่าวหน้าทั้งหมด

หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวเบามากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จำนวน 135 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 29.35 ของจำนวนข่าวเบาทั้งหมด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ข่าวสด เสนอข่าวเบาจำนวน 118 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 25.64 ของจำนวนข่าวเบาทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวเบาน้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน จำนวน 2 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 0.43 ของจำนวนข่าวเบาทั้งหมด

นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ทั้ง 8 ชื่อฉบับมีการเสนอข่าวหน้ามากกว่าข่าวเบา คือ เสนอข่าวหน้า 1089 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 70.31 ของจำนวนข่าวทั้งหมด และเสนอข่าวเบาเพียง 460 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 29.69 ของจำนวนข่าวทั้งหมด

และเป็นที่น่าสนใจว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสดเสนอข่าวหน้า และข่าวเบาในปริมาณที่เท่ากัน คือ 118 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 50

3. คุณค่าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันวัดจากความถี่

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ 8 ชื่อฉบับ จำนวน 208 ฉบับ พบคุณค่าข่าวที่เสนอในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน 4130 คุณค่าข่าว และได้จำแนกคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะดังตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงปริมาณความถี่ของคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะ จำแนกตามชื่อหนังสือพิมพ์

คุณค่าข่าว	มติชน	ไทยโพสต์	แนวหน้า	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	ข่าวสด	กรุงเทพธุรกิจ	ผู้จัดการรายวัน	รวม	ร้อยละ	อันดับ
ความทันต่อเหตุการณ์	210	132	135	210	247	235	78	78	1325	32.08	1
ความใกล้ชิด	81	60	80	76	95	81	68	58	599	14.05	3
ความเด่น	110	82	93	105	145	128	64	44	771	18.67	2
ความขัดแย้ง	46	32	40	48	47	62	28	30	333	8.06	6
ความแปลก	---	---	---	5	1	1	---	---	7	0.17	9
ความสำคัญและผลกระทบ	83	53	49	54	68	24	73	63	467	11.31	5
เรื่องที่น่าสนใจ	55	19	19	123	151	108	12	2	489	11.84	4
ความมีเงื่อนไข	15	7	8	27	31	8	3	---	99	2.40	7
เพศและความรุนแรง	4	---	1	8	17	5	---	---	35	0.85	8
ความก้าวหน้า	1	1	2	---	---	---	1	---	5	0.12	10
รวม	605	386	427	656	802	652	327	275	4130		
ร้อยละ	14.65	9.35	10.34	15.88	19.42	15.78	7.92	6.66			
อันดับ	4	6	5	2	1	3	7	8			

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าคุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันนำเสนอมากที่สุด คือ ความทันต่อเหตุการณ์ มีความถี่ 1325 คิดเป็นร้อยละ 32.08 ของคุณค่าข่าวทั้งหมด รองลงมา คือ คุณค่าข่าวความเด่น มีความถี่ 771 คิดเป็นร้อยละ 18.67 ของคุณค่าข่าวทั้งหมด และคุณค่าข่าวที่มีความถี่ในการเสนอน้อยที่สุด คือ คุณค่าข่าวความก้าวหน้า มีความถี่ 5 คิดเป็นร้อยละ 0.12 ของคุณค่าข่าวทั้งหมด

หนังสือพิมพ์ที่เสนอคุณค่าข่าวมากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เสนอคุณค่าข่าวจำนวน 802 คิดเป็นร้อยละ 19.42 ของคุณค่าข่าวทั้งหมด รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เสนอคุณค่าข่าวทั้งหมด 656 คิดเป็นร้อยละ 15.88 ของคุณค่าข่าวทั้งหมด ส่วนหนังสือพิมพ์ที่เสนอคุณค่าข่าวน้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน จำนวน 275 คิดเป็นร้อยละ 6.66 ของคุณค่าข่าวทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสำรวจความคิดเห็น

ในการเสนอผลการวิเคราะห์แบบสำรวจความคิดเห็นของนายทวารข้าวสาร ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง (นายทวารข้าวสาร) 54 คน จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ 22 คน หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ 21คน และจากหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 11 คน
2. แนวทางการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของนายทวารข้าวสาร

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงเพศของนายทวารข้าวสาร

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	38	70.4
หญิง	16	29.6
รวม	54	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่าจากจำนวนนายทวารข้าวสาร 54 คน มีเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยมีเพศชาย 38 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 เพศหญิง 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6

ตารางที่ 8 แสดงอายุของนายทวารข้าวสาร

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-24	5	9.26
25-29	9	16.67
30-34	18	33.33
35-39	6	11.11
40-44	6	11.11
45-49	4	7.41
50-54	4	7.41
55-59	2	3.70

จากตารางที่ 8 พบว่าช่วงอายุของนายทวารข้าวสารระหว่าง 30-34 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ 25-29 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ส่วนช่วงอายุ 55-59 ปีมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

ตารางที่ 9 แสดงตำแหน่งหน้าที่ในกองบรรณาธิการของนายทวารข้าวสาร

ตำแหน่งในกองบรรณาธิการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บรรณาธิการอาวุโส	1	1.9
บรรณาธิการข่าว	11	20.4
หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง	14	25.9
ผู้สื่อข่าวการเมือง	8	14.8
ผู้สื่อข่าวภูมิภาค	3	5.6
ผู้สื่อข่าวเฉพาะกิจ	4	7.4
ผู้สื่อข่าวอาชญากรรม	3	5.6
ผู้สื่อข่าวการศึกษา	3	5.6
ผู้สื่อข่าวสังคม-สตรี	1	1.9
ผู้สื่อข่าวเกษตร	1	1.9
ผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ	3	5.6
ผู้สื่อข่าวต่างประเทศ	1	1.9
ผู้สื่อข่าวเยาวชน	1	1.9
รวม	54	100.0

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าจากจำนวนนายทวารข้าวสารทั้งหมด 54 คน จากหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ฉบับ นายทวารข้าวสารเหล่านี้ประกอบด้วย หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งจำนวนมากที่สุด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 รองลงมาคือ บรรณาธิการข่าว 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ผู้สื่อข่าวการเมือง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ส่วนที่เหลือเป็นผู้สื่อข่าวสายต่างๆ

ตารางที่ 10 แสดงระดับการศึกษาของนายทวารข้าวสาร

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมปลาย	4	7.4
ปวส.	1	1.9
ปริญญาตรี	45	83.3
สูงกว่าปริญญาตรี	4	7.4
รวม	54	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่านายทวารข้าวสารจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด 45 คน ร้อยละ 83.3 รองลงมาซึ่งมีสัดส่วนเท่ากัน คือ ระดับมัธยมปลาย และสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีอย่างละ 4 คน ร้อยละ 7.4

ตารางที่ 11 แสดงสาขาวิชาที่จบการศึกษา

สาขาวิชาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชน	23	42.6
รัฐศาสตร์	7	13.0
เศรษฐศาสตร์	2	3.7
กฎหมาย	2	3.7
อื่นๆ	20	37.0
รวม	54	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่านายทวารข้าวสารจบการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนมากที่สุด 23 คน ร้อยละ 42.6 รองลงมา คือ สาขาอื่นๆ (ประวัติศาสตร์ , ศิลปศาสตร์ , บรรณารักษ์ , ครุศาสตร์ , พาณิชยศาสตร์ , การจัดการทั่วไป , ศึกษาศาสตร์ , เกษตรศาสตร์) 20 คน ร้อยละ 37.0 ส่วนสาขากฎหมายและเศรษฐศาสตร์มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

ตารางที่ 12 แสดงระยะเวลาในการทำงานหนังสือพิมพ์ของนายทวารข้าวสาร

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-5	13	24.08
6-10	18	33.33
11-15	8	14.81
16-20	7	12.97
21-25	5	9.26
26-30	2	3.70
31-35	1	1.85

จากตารางที่ 12 พบว่าระยะเวลาที่นายทวารข้าวสารส่วนใหญ่ทำงานหนังสือพิมพ์ คือ 6-10 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ 1-5 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 24.08 และน้อยที่สุดคือ 31-35 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85

2. แนวทางการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของนายทวารข่าวสาร

ตารางที่ 13 แสดงความคิดเห็นของนายทวารข่าวสารต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง	ระดับความสำคัญ					
	มากที่สุด จำนวน/ ร้อยละ	มาก จำนวน/ร้อยละ	ปานกลาง จำนวน/ร้อยละ	น้อย จำนวน/ร้อยละ	น้อยที่สุด จำนวน/ร้อยละ	X
1.นโยบายการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์	25 46.3	21 38.9	7 13.0	1 1.9	---	4.30
2.ความคิดเห็นของบุคคลอื่นๆ ในกองบรรณาธิการ	7 13.0	31 57.4	12 22.2	3 5.6	1 1.9	3.74
3.ความกดดันที่เจ้าของหนังสือพิมพ์เข้ามาก้าว กายการทำงาน	1 1.9	2 3.7	14 25.9	16 29.6	21 38.9	2.00
4.การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น	4 7.4	12 22.2	27 50.0	7 13.0	4 7.4	3.09
5.ตัวท่านเอง	7 13.0	31 57.4	12 22.2	2 3.7	2 3.7	3.72
6.คุณค่าข่าว	36 66.7	12 22.2	3 5.6	---	3 5.6	4.44

จากตารางที่ 13 พบว่าบรรดานายทวารข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 8 ฉบับต่างให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านคุณค่าข่าวมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.44) รองลงมาคือ นโยบายการเสนอข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย 4.30) ส่วนปัจจัยที่นายทวารข่าวสารให้ระดับความสำคัญน้อยที่สุด คือ ความกดดันที่เจ้าของหนังสือพิมพ์เข้ามาก้าวกายการทำงาน ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.93) และจากตารางที่ 13 สามารถสรุปเป็นตารางที่ 14 ได้ดังนี้

ตารางที่ 14 แสดงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง	ค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญ
1.องค์กรข่าว	3.35
2.คู่แข่ง	3.09
3.ตัวนายทวารข่าวสาร	3.72
4.คุณค่าข่าว	4.44

***** จากตารางที่ 13 ข้อ 1-3 รวมกันเป็นปัจจัยด้านองค์กรข่าว

ข้อ 4 คือ ปัจจัยด้านคู่แข่ง

ข้อ 5 คือ ปัจจัยด้านตัวนายทวารข่าวสาร

ข้อ 6 คือ ปัจจัยด้านคุณค่าข่าว

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยคุณค่าข่าวนี้อันดับแรกที่สุดเท่ากับ 4.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก รองลงมาตามลำดับคือ ปัจจัยตัวนายทวารข่าวสาร (ค่าเฉลี่ย 3.72) จัดอยู่ในระดับความสำคัญมาก และปัจจัยองค์กรข่าว (ค่าเฉลี่ย 3.35) จัดอยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัจจัยคู่แข่ง (ค่าเฉลี่ย 3.09)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงอันดับความสำคัญของประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพและหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

ประเภทเนื้อหาข่าว	หนังสือพิมพ์คุณภาพ		หนังสือพิมพ์ปริมาณ	
	อันดับเฉลี่ย	อันดับ	อันดับเฉลี่ย	อันดับ
กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาลและหน่วยการปกครองท้องถิ่น	1.23	1	1.71	1
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	2.39	2	2.82	3
การพัฒนา	3.71	7	3.67	8.5
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ	2.95	3	2.53	2
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	4	8.5	3.67	8.5
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม	3	4.5	---	---
สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน	4.2	11	4	10
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	4.5	12	3.56	7
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที และการประดิษฐ์	3.2	6	---	---
อาชญากรรม	4	8.5	3.44	4
อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	4.15	10	3.5	6
กีฬา	---	---	4	10
บันเทิง	---	---	3.43	5
เรื่องร่ำอาวมณณ์	3	4.5	4	10

จากตารางที่ 15 เมื่อนำอันดับประเภทเนื้อหาข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทให้ความสำคัญมาหาค่าเฉลี่ยอันดับ พบว่าประเภทเนื้อหาข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ “กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” อันดับ 2 คือ “เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง” อันดับ 3 คือ “ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ” อันดับ 4 มี 2 ประเภทเนื้อหาข่าวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ “ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม” และ “เรื่องเร้าอารมณ์” อันดับ 6 คือ “วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที และการประดิษฐ์” อันดับ 7 คือ “การพัฒนา” อันดับ 8 มี 2 ประเภทเนื้อหาข่าวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ “สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ” และ “อาชญากรรม” อันดับ 10 คือ “อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ” อันดับ 11 คือ “สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน” อันดับ 12 คือ “การอนุรักษ์ธรรมชาติ”

ส่วนประเภทเนื้อหาข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ “กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” อันดับ 2 คือ “ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ” อันดับ 3 คือ “เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง” อันดับ 4 คือ “อาชญากรรม” อันดับ 5 คือ “บันเทิง” อันดับ 6 คือ “อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ” อันดับ 7 คือ “การอนุรักษ์ธรรมชาติ” อันดับ 8 มี 2 ประเภทเนื้อหาข่าวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ “การพัฒนา” และ “สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ” อันดับ 10 มี 3 ประเภทเนื้อหาข่าวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ “สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน” “กีฬา” และ “เรื่องเร้าอารมณ์”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงอันดับความสำคัญของประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ประเภทเนื้อหาข่าว	หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	
	อันดับเฉลี่ย	อันดับ
กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาลและหน่วยการปกครองท้องถิ่น	1.47	1
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	3.22	4
การพัฒนา	3.36	5
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ	2.78	2
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	3.86	10
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม	3	3
สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน	4.11	14
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	3.85	9
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที และการประดิษฐ์	4	12
อาชญากรรม	3.55	7
อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	3.84	8
กีฬา	4	12
บันเทิง	4	12
เรื่องเร้าอารมณ์	3.5	6

จากตารางที่ 16 เมื่อนำอันดับประเภทเนื้อหาข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไปคุณภาพให้ความสำคัญมาหาค่าเฉลี่ยอันดับ พบว่าประเภทเนื้อหาข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ “กิจกรรมทางการเมือง การ

กระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” อันดับ 2 คือ “ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ” อันดับ 3 คือ “ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม” อันดับ 4 คือ “เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง” อาชญากรรม” อันดับ 5 คือ “การพัฒนา” อันดับ 6 คือ “เรื่องเจ้าอาวมณิ” อันดับ 7 คือ “อาชญากรรม” อันดับ 8 คือ “อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ” อันดับ 9 คือ “การอนุรักษ์ธรรมชาติ” อันดับ 10 คือ “สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ” อันดับ 11 มี 3 ประเภทเนื้อหาข่าวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ “วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที และการประดิษฐ์” “กีฬา” และ “บันเทิง” อันดับ 14 คือ “สาธารณสุข และสวัสดิการของประชาชน”

ตารางที่ 17 แสดงอันดับประเภทเนื้อหาข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญ

ประเภทเนื้อหาข่าว	อันดับเฉลี่ย	อันดับ
กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆไป เช่น การค้า การตลาด	2.73	2
ราคาสินค้า และภาษี	3.75	4.5
การเงิน การคลัง หุ้น	1.09	1
การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร	3.89	7
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	4	8
การเกษตรและอาหาร	3.4	3
แรงงาน และค่าจ้าง	3.8	6
ทรัพยากรธรรมชาติ	3.75	4.5

จากตารางที่ 17 เมื่อนำอันดับของประเภทเนื้อหาข่าวเศรษฐกิจที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญมาหาค่าเฉลี่ยอันดับ พบว่าประเภทเนื้อหาข่าวเศรษฐกิจที่นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ “การเงิน การคลัง หุ้น” อันดับ 2 คือ “กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆไป เช่น การค้า การตลาด การลงทุน” อันดับ 3 คือ “การเกษตร และอาหาร” อันดับ 4 มี 2 ประเภทเนื้อหาข่าวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ “ราคาสินค้า และภาษี” และ “ทรัพยากรธรรมชาติ” อันดับ 6 คือ “แรงงาน และค่าจ้าง” อันดับ 7 คือ “การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร” อันดับ 8 คือ “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว”

ตารางที่ 18 แสดงอันดับความสำคัญของคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพและหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

คุณค่าข่าว	หนังสือพิมพ์คุณภาพ		หนังสือพิมพ์ปริมาณ	
	อันดับเฉลี่ย	อันดับ	อันดับเฉลี่ย	อันดับ
ความทันต่อเหตุการณ์	2.05	2	1.48	1
ความใกล้ชิด	4.17	8	4.75	8
ความเด่น	3.79	5	3.17	4
ความขัดแย้ง	3.36	4	3.29	5
ความแปลก	4.14	7	3.33	6
ความสำคัญและผลกระทบ	1.82	1	2.42	2
เรื่องที่น่าสนใจ	3	3	2.92	3
ความมีเงื่อนงำ	4.78	9	3.92	7
เพศและความรุนแรง	5	10	4.78	9
ความก้าวหน้า	4	6	4.4	10

จากตารางที่ 18 เมื่อนำอันดับของคุณค่าที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทให้ความสำคัญมาหาค่าเฉลี่ยอันดับ พบว่าคุณค่าข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ “ความสำคัญและผลกระทบ” อันดับ 2 คือ “ความทันต่อเหตุการณ์” อันดับ 3 คือ “เรื่องที่น่าสนใจ” อันดับ 4 คือ “ความขัดแย้ง” อันดับ 5 คือ “ความเด่น” อันดับ 6 คือ “ความก้าวหน้า” อันดับ 7 คือ “ความแปลก” อันดับ 8 คือ “ความใกล้ชิด” อันดับ 9 คือ “ความมีเงื่อนงำ” อันดับ 10 คือ “เพศและความรุนแรง”

ส่วนคุณค่าข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไปให้ความสำคัญ เป็นอันดับ 1 คือ “ความทันต่อเหตุการณ์” อันดับ 2 คือ “ความสำคัญและผลกระทบ” อันดับ 3 คือ “เรื่องที่มีมนุษย์สนใจ” อันดับ 4 คือ “ความเด่น” อันดับ 5 คือ “ความขัดแย้ง” อันดับ 6 คือ “ความแปลก” อันดับ 7 คือ “ความมีเงื่อนงำ” อันดับ 9 คือ “เพศและความรุนแรง” อันดับ 10 คือ “ความก้าวหน้า”

ตารางที่ 19 แสดงอันดับความสำคัญของคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

คุณค่าข่าว	หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	
	อันดับเฉลี่ย	อันดับ
ความทันต่อเหตุการณ์	1.81	1
ความใกล้ชิด	4.4	9
ความเด่น	3.6	5
ความขัดแย้ง	3.33	4
ความแปลก	3.69	6
ความสำคัญและผลกระทบ	2.10	2
เรื่องที่มีมนุษย์สนใจ	2.96	3
ความมีเงื่อนงำ	3.91	7
เพศและความรุนแรง	4.8	10
ความก้าวหน้า	4.33	8

จากตารางที่ 19 เมื่อนำอันดับของคุณค่าที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปให้ความสำคัญมาหาค่าเฉลี่ยอันดับ พบว่าคุณค่าข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ “ความทันต่อเหตุการณ์” อันดับ 2 คือ “ความสำคัญและผลกระทบ” อันดับ 3 คือ “เรื่องที่มีมนุษย์สนใจ” อันดับ 4 คือ “ความขัดแย้ง” อันดับ 5 คือ “ความเด่น”

อันดับ 6 คือ “ความแปลก” อันดับ 7 คือ “ความมีเงื่อนงำ” อันดับ 8 คือ “ความก้าวหน้า” อันดับ 9 คือ “ความใกล้ชิด” อันดับ 10 คือ “เพศและความรุนแรง”

ตารางที่ 20 แสดงอันดับความสำคัญของคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

คุณค่าข่าว	หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	
	อันดับเฉลี่ย	อันดับ
ความทันต่อเหตุการณ์	2.81	2
ความใกล้ชิด	3.75	7
ความเด่น	3	3.5
ความขัดแย้ง	3.67	6
ความแปลก	4.33	8
ความสำคัญและผลกระทบ	1.33	1
เรื่องที่น่าสนใจ	3.33	5
ความมีเงื่อนงำ	3	3.5
เพศและความรุนแรง	---	---
ความก้าวหน้า	4.5	9

จากตารางที่ 20 เมื่อนำอันดับของคุณค่าที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญมาหาค่าเฉลี่ยอันดับ พบว่าคุณค่าข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 คือ “ความสำคัญและผลกระทบ” อันดับ 2 คือ “ความทันต่อเหตุการณ์” อันดับ 3 มี 2 คุณค่าข่าวที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ “ความเด่น” และ “ความมีเงื่อนงำ” อันดับ 5 คือ “เรื่องที่น่าสนใจ” อันดับ 6 คือ “ความขัดแย้ง” อันดับ 7 คือ “ความใกล้ชิด” อันดับ 8 คือ “ความแปลก” อันดับ 9 คือ “ความก้าวหน้า” และยังพบว่า คุณค่าข่าว “เพศและความรุนแรง” เป็นคุณค่าข่าวที่นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจไม่ได้ให้ความสำคัญ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ 8 ข้อ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านองค์กรข่าวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

สมมติฐานที่ 2 หนังสือพิมพ์รายวันทุกประเภทรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันมากกว่าไม่รายงาน

สมมติฐานที่ 3 คุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา

สมมติฐานที่ 5 หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก

สมมติฐานที่ 6 ประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าว

สมมติฐานที่ 7ก แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 7ข แบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

สมมติฐานที่ 8ก แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร

สมมติฐานที่ 8ข แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร

จากการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันวันทั่วไป 8 ชื่อฉบับ ระหว่างวันที่ 1 ม.ค. 2542 – 31 ธ.ค. 2542 และจากการสำรวจความคิดเห็นนายทวารข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 8 ฉบับ จำนวน 54 คน (หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ 22 คน หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ 21 คน และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 11 คน) ได้ข้อมูลเพื่อนำมาทดสอบสมมติฐานดังนี้

การทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านองค์กรข่าวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

จากที่ผู้วิจัยให้นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 8 ชื่อฉบับให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (X) ของปัจจัยทั้ง 4 ด้านแล้ว พบว่าปัจจัยด้านคุณค่าข่าวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับสำคัญมาก รองลงมาลำดับมา คือ ปัจจัยด้านตัวนายทวารข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย 3.72 จัดอยู่ในระดับความสำคัญมาก ปัจจัยด้านองค์กรข่าว มีค่าเฉลี่ย 3.35 จัดอยู่ในระดับความสำคัญปานกลาง และปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ ปัจจัยคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ย 3.09 ซึ่งจัดอยู่ในระดับน้อย(ดูตาราง 14)

ค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านองค์กรข่าวน้อยกว่าค่าเฉลี่ยปัจจัยคุณค่าข่าว ฉะนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

การทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 หนังสือพิมพ์รายวันทุกประเภทรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันมากกว่าไม่รายงาน

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ 8 ชื่อฉบับ พบว่าจากข่าวนำประจำวันของหนังสือพิมพ์รายวัน 26 ข่าว หนังสือพิมพ์ทุกฉบับรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกัน 1 ข่าว แต่เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทหนังสือพิมพ์ปรากฏว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเชิงคุณภาพรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกัน 2 ข่าว ไม่รายงาน 24 ข่าว หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเชิงปริมาณรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกัน 5 ข่าว ไม่รายงาน 21 ข่าว ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกัน 1 ข่าว ไม่รายงาน 25 ข่าว ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันที่หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทรายงานและไม่รายงาน

	รายงานคุณภาพ		รายงานปริมาณ		รายงานธุรกิจ	
	รายงาน	ไม่รายงาน	รายงาน	ไม่รายงาน	รายงาน	ไม่รายงาน
ข่าวนำประจำวันเรื่องเดียว	2	24	5	21	1	25
χ^2	18.62		9.8		22.16	

$P > 0.05$

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันน้อยกว่าที่ไม่รายงาน เมื่อทดสอบความแตกต่างของจำนวนข่าวดังกล่าว พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 เนื่องจากค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ของหนังสือพิมพ์ทุกประเภทน้อยกว่าค่าวิกฤตที่เปิดจากตาราง (5.99) แสดงว่าหนังสือพิมพ์รายงานทุกฉบับรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันน้อยกว่าที่ไม่รายงาน

การทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 คุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาคคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภท พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเสนอคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันคล้ายกัน 5 คุณค่าข่าว หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันคล้ายกัน 14 คุณค่าข่าว ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันคล้ายกัน 3 คุณค่าข่าว ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงคุณค่าข่าวที่คล้ายคลึงกันในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภท

	รายวันคุณภาพ	รายวันปริมาณ	รายวันธุรกิจ	X ²
คุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันที่คล้ายกัน	5	14	3	9.36*

*P < 0.05

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทรายงานคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างของคุณค่าข่าวดังกล่าว พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 เนื่องจากค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ (9.36) มากกว่าค่าวิกฤตที่เปิดจากตาราง (5.99) แสดงว่าหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทรายงานคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันแตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา

ข่าวหนักของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ (มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า) และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน) มีปริมาณความถี่เท่ากับ 746 คิดเป็นร้อยละ 88.70 ของจำนวนข่าวทั้งหมด หนังสือพิมพ์มติชนมีความถี่ในการเสนอข่าวหนักมากที่สุด 162 หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์มีความถี่ในการเสนอข่าวหนักน้อยที่สุด คือ 133 (ดูตารางที่ 23 ประกอบ)

ข่าวเบาของหนังสือพิมพ์ทั้งห้าชื่อฉบับมีปริมาณความถี่เท่ากับ 95 คิดเป็นร้อยละ 11.30 ของจำนวนข่าวทั้งหมด และในประเภทหนังสือพิมพ์คุณภาพด้วยกัน หนังสือพิมพ์มติชนมีความถี่ในการเสนอข่าวเบามากที่สุด 47 ส่วนหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันมีความถี่ในการเสนอข่าวเบาน้อยที่สุด คือ 2 (ดูตารางที่ 23 ประกอบ)

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความถี่ที่หนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพเสนอข่าวหนักและข่าวเบา

	ข่าวหนัก	ข่าวเบา	รวม	X^2
มติชน	162	47	209	63.28*
ไทยโพสต์	133	20	153	83.46*
แนวหน้า	144	21	165	91.70*
กรุงเทพธุรกิจ	153	5	158	138.64*
ผู้จัดการรายวัน	154	2	156	148.1*
รวม	746	95	841	52.98*

*P < .05

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพห้าชื่อฉบับโดยรวมมีความถี่ในการเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา เมื่อทดสอบความแตกต่างของปริมาณความถี่ดังกล่าว พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ค่า X^2 ที่คำนวณได้ 52.98 มากกว่าค่าวิกฤตในตาราง 9.488) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4

และเมื่อแยกพิจารณาหนังสือพิมพ์เป็นรายชื่อฉบับ พบว่าข่าวหนักและข่าวเบาของหนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยหนังสือพิมพ์ทุกชื่อฉบับมีความถี่ในการเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา (ค่า X^2 ที่คำนวณได้ของหนังสือพิมพ์ทุกฉบับมากกว่าค่าวิกฤตในตาราง 3.841)

การทดสอบสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก

ข่าวเบาของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ (ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด) มีปริมาณความถี่เท่ากับ 365 คิดเป็นร้อยละ 51.55 ของจำนวนข่าวทั้งหมด หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีความถี่ในการเสนอข่าวเบามากที่สุด 135 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีความถี่ในการเสนอข่าวเบา น้อยที่สุด คือ 112 (ดูตารางที่ 24 ประกอบ)

ข่าวหนักของหนังสือพิมพ์ทั้งสามชื่อฉบับมีปริมาณความถี่เท่ากับ 343 คิดเป็นร้อยละ 48.45 ของจำนวนข่าวทั้งหมด และในประเภทหนังสือพิมพ์ปริมาณด้วยกัน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีความถี่ใน

การเสนอข่าวหนักมากที่สุด 129 ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีความถี่ในการเสนอข่าวหนักน้อยที่สุด คือ 96 (ดูตารางที่ 24 ประกอบ)

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความถี่ที่หนังสือพิมพ์รายวันปริมาณเสนอข่าวหนักและข่าวเบา

	ข่าวหนัก	ข่าวเบา	รวม	χ^2
ไทยรัฐ	96	112	208	1.24
เดลินิวส์	129	135	264	0.14
ข่าวสด	118	118	236	0.00
รวม	343	365	708	0.7

$P > .05$

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์รายวันปริมาณทั้งสามชื่อฉบับโดยรวมมีความถี่ในการเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างของปริมาณความถี่ดังกล่าว พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 0.7 น้อยกว่าค่าวิกฤตในตาราง 5.991) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

และเมื่อแยกพิจารณาหนังสือพิมพ์เป็นรายชื่อฉบับ จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างของความถี่ดังกล่าว พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับน้อยกว่าค่าวิกฤตในตาราง 3.841) ส่วนหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีปริมาณความถี่ในการเสนอข่าวหนักและข่าวเบาเท่ากัน จึงถือว่าไม่แตกต่างกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 และ 5 ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปการเสนอข่าวหนัก และข่าวเบาของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทได้ ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงการเสนอข่าวหนัก และข่าวเบาของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภท

	ข่าวหนัก	ข่าวเบา	รวม
คุณภาพ	439 40.31	88 19.13	527
ธุรกิจ	307 28.19	7 1.52	314
ปริมาณ	343 31.50	365 79.45	708
รวม	1089	460	1549

จากสมมติฐานที่ 4 และ 5 ทำให้ทราบว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา และจากตารางที่ 33 สามารถอธิบายได้ว่าในจำนวนหนังสือพิมพ์รายวัน 3 ประเภทดังกล่าว หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเสนอข่าวหนักมากที่สุด (40.31) รองลงมาคือหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ (31.50) และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (28.19)

และถึงแม้ว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณไม่ได้เสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก แต่หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณก็เสนอข่าวเบามากที่สุด (79.45) เมื่อเปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ (19.13) และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ (1.52)

การทดสอบสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 ประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าว จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์จำนวน 208 ฉบับ พบคุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทเสนอทั้งหมด 4130 คุณค่าข่าว หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณมีความถี่ในการเสนอคุณค่าข่าวมากที่สุด คือ 2110 คิดเป็นร้อยละ 51.09 ของจำนวนคุณค่าข่าวทั้งหมด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ มีความถี่ 1418 คิดเป็นร้อยละ 34.33 ของจำนวนคุณค่าข่าวทั้งหมด ในขณะที่หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอคุณค่าขำน้อยที่สุด คือ 602 คิดเป็นร้อยละ 14.58

ผลทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทหนังสือพิมพ์กับคุณค่าข่าว ปรากฏรายละเอียด
ในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงความถี่ของคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภท

	ความ ทันต่อ เหตุ การณ์	ความ ใกล้ชิด	ความ เด่น	ความ ชัด แจ้ง	ความ แปลก	ความ สำคัญ และผล กระทบ	เรื่องที่ มนุษย์ สนใจ	ความ มี เงื่อนไข ง่าย	เพศ และ ความ รุนแรง	ความ ก้าว หน้า	รวม
คุณภาพ	477 33.64	221 15.59	285 20.09	118 8.32	---	185 13.05	93 6.56	30 2.12	5 0.35	4 0.28	1418
ปริมาณ	692 32.80	252 11.94	378 17.92	157 7.44	7 0.33	146 6.92	382 18.10	66 3.13	30 1.42	---	2110
ธุรกิจ	156 25.19	126 20.93	108 17.94	58 9.63	---	136 22.59	14 2.33	3 0.50	---	1 0.17	602
รวม	1325	599	771	333	7	467	489	99	35	5	4130

$$X^2 = 342.57$$

ค่า X^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 342.57 ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในตารางที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.01 (34.805) ปรากฏว่าค่าที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤตในตาราง แสดงว่าประเภท
หนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติ
ฐานที่ 6 (ดูตารางที่ 26.1)

ตารางที่ 26.1 แสดงความสัมพันธ์ของประเภทหนังสือพิมพ์กับคุณค่าข่าว

	คุณค่าข่าว
ประเภทหนังสือพิมพ์	= 342.57*

*P < .01 (one-tailed test)

การทดสอบสมมติฐานที่ 7

- สมมติฐานที่ 7ก. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับ แบ่งเป็นหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป 6 ฉบับ และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 2 ฉบับ ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทเนื้อหาข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปออกเป็น 14 ประเภท ส่วนของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจแบ่งเป็น 21 ประเภท ดังนั้นในการทดสอบสมมติฐานจึงแบ่งการทดสอบออกจากกัน

1. หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ประเภทเนื้อหาข่าวต่างๆ ของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป 6 ชื่อฉบับ (ดูตารางที่ 1) ถูกนำมาจัดอันดับตามปริมาณความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวนั้นๆ และได้นำลำดับเหล่านั้นมาหาค่าสหสัมพันธ์ Kendall coefficient of concordance พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์เชิงบวกเท่ากับ 0.31 แต่ในกรณีนี้มีกลุ่มตัวอย่างให้จัดอันดับมากกว่า 7 จึงต้องใช้ สูตร $X^2 = 6(14 - 1)0.31 = 24.18$ แล้วนำค่าที่ได้นี้เปรียบเทียบกับค่าที่เปิดในตารางที่ $df = N - 1$ ซึ่งเท่ากับ 22.362 ปรากฏว่าค่าที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤตในตาราง จึงสรุปได้ว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมื่อเป็นเช่นนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 7 (ดูตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 แสดงอันดับความถี่ของเนื้อหาข่าวประเภทต่างๆ ในหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป 6 ชื่อฉบับ และค่า Kendall coefficient of concordance (w)

ประเภทเนื้อหาข่าว	มติชน	ไทยโพสต์	แนวหน้า	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	ข่าวสด
การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาลและ หน่วยการปกครองท้องถิ่น	1	1	1	2	2	2
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	3	2	2	6	5	7
การพัฒนา	7	5	10	8	7	9
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและ ความสงบ	9	2	4	9	8	5
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	8	6	8	8	9	8
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา	2	4	6	4	3	4
สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน	5	6	3	5	6	6
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	11	8	9	10	11	7
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์	12	8	--	11	13	10
อาชญากรรม	6	3	5	3	4	3
อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	10	--	11	7	10	9
กีฬา	13	--	--	--	11	9
บันเทิง	--	--	--	6	12	10
เรื่องเร้าอารมณ์	4	7	7	1	1	1

$P < 0.05$

$W = 0.31$

หรือ 24.18

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปที่ละคู่ด้วย Spearman rank order correlation coefficient ดูตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดง Rank Correlation ของอันดับความถี่ประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

	มติชน	ไทยโพสต์	แนวหน้า	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	ข่าวสด
มติชน	---					
ไทยโพสต์	.595					
แนวหน้า	.682*	.720*				
ไทยรัฐ	.844**	.401	.437			
เดลินิวส์	.930**	.490	.564	.864**		
ข่าวสด	.736**	.413	.594	.718**	.887**	---

*p < 0.05 (2 tailed)

**p < 0.01 (2 tailed)

จากตารางที่ 28 พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความถี่ประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงสูงมาก และค่าสหสัมพันธ์ที่สูงสุด คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์มติชน และเดลินิวส์ ซึ่งเท่ากับ .930 รองลงมาคือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และข่าวสด คือ .877 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ของทั้ง 2 คู่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าสหสัมพันธ์ที่ต่ำที่สุด คือ ระหว่างไทยโพสต์ และไทยรัฐ (.401) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากที่ได้ทราบค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์รายวันเป็นรายคู่แล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบหาค่าสหสัมพันธ์ของประเภทเนื้อหาข่าวระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ และรายวันทั่วไปปริมาณด้วย โดยที่ประเภทเนื้อหาข่าวต่างๆ ของหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภท (ดูตารางที่ 1) ถูกนำมาจัดอันดับตามปริมาณความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวนั้นๆ ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงอันดับความถี่ของเนื้อหาข่าวประเภทต่างๆ ของหนังสือพิมพ์ โดยแยกตามประเภทหนังสือพิมพ์

ประเภทเนื้อหาข่าว	คุณภาพ	ปริมาณ
การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาลและ หน่วยการปกครองท้องถิ่น	1	2
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	2	6
การพัฒนา	8	8
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและ ความสงบ	6	6
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	7	7
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา	3	4
สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน	4	5
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	9	9
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์	11	13
อาชญากรรม	5	3
อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	10	10
กีฬา	12	12
บันเทิง	13	11
เรื่องเร้าอารมณ์	6	1

จากนั้นผู้วิจัยได้นำอันดับของประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภทมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ที่ได้เท่ากับ .856 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ประเภทมีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 29.1

ตารางที่ 29.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ และหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

	หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ
หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ	= .856**

**p < 0.01 (2 tailed)

2. หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 21 ประเภท (ดูตารางที่ 2) ถูกนำมาจัดอันดับตามความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวนั้นๆ ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 แสดงอันดับความถี่ของเนื้อหาข่าวประเภทต่างๆ ของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

2 ฉบับ

ประเภทเนื้อหาข่าว	กรุงเทพฯธุรกิจ	ผู้จัดการรายวัน
การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาลและ หน่วยการปกครองท้องถิ่น	4	7
การพัฒนา	---	8
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและ ความสงบ	10	6
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	6	6
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา	5	---
สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน	12	5
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	--	---
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์	8	10
อาชญากรรม	10	---
อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	12	---
กีฬา	--	---
บันเทิง	--	---
เรื่องเจ้าอากรมณ์	12	9
กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด	2	2
ราคาสินค้าและภาษี	4	5
การเงิน การคลัง หุ้น	1	1
การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร	3	3
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	9	9
การเกษตรและอาหาร	7	4
แรงงานและค่าจ้าง	11	7
ทรัพยากรธรรมชาติ	11	9

จากนั้นผู้วิจัยได้นำอันดับของประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ที่ได้เท่ากับ .647 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 2 ฉบับมีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 30.1

ตารางที่ 30.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน

	หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
ผู้จัดการรายวัน	= .647*

*p < 0.05 (2 tailed)

สมมติฐานที่ 7ข แบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

คุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 8 ชื่อฉบับ (ดูตารางที่ 6) ถูกนำมาจัดอันดับตามปริมาณความถี่ของคุณค่าข่าวนั้นๆ และได้นำลำดับเหล่านั้นมาหาค่าสหสัมพันธ์ Kendall coefficient of concordance พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์เชิงบวกเท่ากับ 0.23 แต่ในกรณีนี้มีกลุ่มตัวอย่างให้จัดอันดับมากกว่า 7 จึงต้องใช้ สูตร $X^2 = 8 (10 - 1) 0.23 = 16.56$ แล้วนำค่าที่ได้นี้เปรียบเทียบกับค่าที่เปิดในตารางที่ df = N - 1 ซึ่งเท่ากับ 16.919 ปรากฏว่าค่าที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าวิกฤตในตาราง จึงสรุปได้ว่าคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 7ข (ดูตารางที่ 31)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 แสดงอันดับความถี่ของคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับ และค่า Kendall coefficient of concordance (w)

คุณค่าข่าว	มติชน	ไทยโพสต์	แนวหน้า	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	ข่าวสด	กรุงเทพธุรกิจ	ผู้จัดการรายวัน
ความทันต่อเหตุการณ์	1	1	1	1	1	1	1	1
ความใกล้ชิด	4	3	3	4	4	4	3	3
ความเด่น	2	2	2	3	3	2	4	4
ความชัดเจน	6	5	5	6	6	5	5	5
ความแปลก	---	---	---	9	9	9	---	---
ความสำคัญ และผลกระทบ	3	4	4	5	5	6	2	2
เรื่องที่น่าสนใจ	5	6	6	2	2	3	6	6
ความมีเสื่อนงำ	7	7	7	7	7	7	7	---
เพศและความรุนแรง	8	---	9	8	8	8	---	---
ความก้าวหน้า	9	8	8	---	---	---	8	---

$P > 0.05$

$W = 0.23$ หรือ 16.56

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปที่ละคู่ด้วย Spearman rank order correlation coefficient ดูตารางที่ 32

ตารางที่ 32 แสดง Rank Correlation ของอันดับความถี่คุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับ

	มติชน	ไทย โพสต์	แนวหน้า	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	ข่าวสด	กรุงเทพ ธุรกิจ	ผู้จัดการ รายวัน
มติชน								
ไทยโพสต์	.952**							
แนวหน้า	.950**	1.00**						
ไทยรัฐ	.833*	.643	.762*					
เดลินิวส์	.833*	.644	.762*	1.00**				
ข่าวสด	.833*	.750	.833*	.967**	.967**			
กรุงเทพธุรกิจ	.905**	.905**	.905**	.500	.500	.464		
ผู้จัดการราย วัน	.771	.771	.771	.200	.200	.143	1.00**	

*p < 0.05 (2 tailed)

**p < 0.01 (2 tailed)

จากตารางที่ 32 พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความถี่ของคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันโดยรวมอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก และค่าสหสัมพันธ์ที่สูงที่สุด คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และเดลินิวส์ ซึ่งเท่ากับ 1.00 และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน คือ 1.00 เท่ากัน รองลงมาคือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และข่าวสด ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับคู่ของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ ข่าวสด คือ .967 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ของทุกคู่ที่กล่าวมามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าสหสัมพันธ์ที่ต่ำที่สุด คือ ระหว่างข่าวสด และผู้จัดการรายวัน (.143) ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 8

- สมมติฐานที่ 8ก แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ประเภทเนื้อหาข่าว	อันดับความสำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหา	อันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสาร
การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยงานปกครองท้องถิ่น	2	1
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	5	4
การพัฒนา	9	5
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ	7	2
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	8	10
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม	4	3
สาธารณสุข สวัสดิการประชาชน	6	14
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	10	9
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์	12	12
อาชญากรรม	3	7
อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ	11	8
กีฬา	14	12
บันเทิง	13	12
เรื่องเจ้าอาวมณ	1	6

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เท่ากับ .629 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปสอดคล้องกับของนายทวารข่าวสาร จึงยอมรับสมมติฐานที่ 8 ก ดูตารางที่ 33.1

ตารางที่ 33.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

วันทั่วไป	แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร	= .629*

*P < 0.05 (2-tailed)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนประเภท
เนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวระหว่างหนังสือพิมพ์รายวัน
ทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
คุณภาพ

ประเภทเนื้อหาข่าว	อันดับความสำคัญจากการ วิเคราะห์เนื้อหา	อันดับความสำคัญของนาย ทวารข่าวสาร
การกระทำทางการเมือง การ กระทำของรัฐบาล และหน่วยการ ปกครองท้องถิ่น	1	1
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	2	2
การพัฒนา	9	6
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ	6.5	3
สงคราม การประท้วง การป้องกัน ประเทศ	8	7.5
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม	3	4
สาธารณสุข สวัสดิการประชาชน	4	10
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	10	11
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์	12	5
อาชญากรรม	5	7.5
อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ	11	9
กีฬา	13	---
บันเทิง	14	---
เรื่องเร้าอารมณ์	6.5	4

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ กับอันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเท่ากับ .567 แสดงว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพไม่สอดคล้องกับของนายทวารข่าวสาร จึงปฏิเสธรับสมมติฐานที่ 8 ก ดูตารางที่ 34.1

ตารางที่ 34.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

	แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ	
แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร		= .567

P > 0.05 (2-tailed)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

ประเภทเนื้อหาข่าว	อันดับความสำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหา	อันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสาร
การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยงานปกครองท้องถิ่น	2	1
เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง	6.5	3
การพัฒนา	9	8.5
ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ	6.5	2
สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ	8	8.5
ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม	4	---
สาธารณสุข สวัสดิการประชาชน	5	10
การอนุรักษ์ธรรมชาติ	10	7
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์	14	---
อาชญากรรม	3	4
อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ	11	6
กีฬา	13	10
บันเทิง	12	5
เรื่องเร้าอารมณ์	1	10

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับอันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเท่ากับ .321 แสดงว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณไม่สอดคล้องกับของนายทวารข่าวสาร จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8ก ดูตารางที่ 35.1

ตารางที่ 35.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร	แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ	= .321
--	---	--------

P > 0.05 (2-tailed)

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วธุรกิจ

ประเภทเนื้อหาข่าว	อันดับความสำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหา	อันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสาร
กิจกรรมทางเศรษฐกิจทั่วไป เช่น การค้า การตลาด การลงทุน	2	2
ราคาสินค้า และภาษี	4	4.5
การเงิน การคลัง หุ้น	1	1
การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร	3	7
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	6.5	8
การเกษตร และอาหาร	5	3
แรงงาน และค่าจ้าง	6.5	6
ทรัพยากรธรรมชาติ	8	4.5

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับอันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเท่ากับ .578 แสดงว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจไม่สอดคล้องกับของนายทวารข่าวสาร จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8ก ดูตารางที่ 36.1

ตารางที่ 36.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

	แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร	= .578

P > 0.05 (2-tailed)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สมมติฐานที่ 8ข แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร

แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

คุณค่าข่าว	อันดับความสำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหา	อันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสาร
ความทันต่อเหตุการณ์	1	1
ความใกล้ชิด	4	9
ความเด่น	2	5
ความขัดแย้ง	6	4
ความแปลก	9	6
ความสำคัญและผลกระทบ	5	2
เรื่องที่น่าสนใจ	3	3
ความมีเงื่อนงำ	7	7
เพศและความรุนแรง	8	10
ความก้าวหน้า	10	8

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป กับอันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เท่ากับ .612 แสดงว่าคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปไม่สอดคล้องกับของนายทวารข่าวสาร จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8ข ดูตารางที่ 37.1

ตารางที่ 37.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบคุณค่าข่าวข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

	แบบแผนคุณค่าข่าวหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
แบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร	= .612

$P > 0.05$ (2-tailed)

แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

คุณค่าข่าว	อันดับความสำคัญจากการวิเคราะห์เนื้อหา	อันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสาร
ความทันต่อเหตุการณ์	1	2
ความใกล้ชิด	3	8
ความเด่น	2	5
ความขัดแย้ง	5	4
ความแปลก	---	7
ความสำคัญและผลกระทบ	4	1
เรื่องที่มีมนุษย์สนใจ	6	3
ความมีเงื่อนงำ	7	9
เพศและความรุนแรง	8	10
ความก้าวหน้า	9	6

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ กับอันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ เท่ากับ .533 แสดงว่าแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพไม่สอดคล้องกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8 ข ดูตารางที่ 38.1

ตารางที่ 38.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข่าวข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน
ทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนคุณค่าข่าวของของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

แบบแผนคุณค่าข่าวหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ	
แบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร	= .533

$P > 0.05$ (2-tailed)

แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนาย
ทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับ
แบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

คุณค่าข่าว	อันดับความสำคัญจากการ วิเคราะห์เนื้อหา	อันดับความสำคัญของนาย ทวารข่าวสาร
ความทันต่อเหตุการณ์	1	1
ความใกล้ชิด	4	8
ความเด่น	3	4
ความขัดแย้ง	5	5
ความแปลก	9	6
ความสำคัญและผลกระทบ	6	2
เรื่องที่น่าสนใจ	2	3
ความมีเจื่อนำ	7	7
เพศและความรุนแรง	8	9
ความก้าวหน้า	10	10

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ กับอันดับความสำคัญของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ เท่ากับ .733 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณสอดคล้องกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร จึงยอมรับสมมติฐานที่ 8 ข ดูตารางที่ 39.1

ตารางที่ 39.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข้าวขาวของหนังสือพิมพ์รายวัน
ทั่วไปปริมาณกับแบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

	แบบแผนคุณค่าข้าวหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ
แบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสาร	= .733*

*P < 0.05 (2-tailed)

แบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับแบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวาร
ข้าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบแบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับแบบแผน
คุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

คุณค่าข้าว	อันดับความสำคัญจากการ วิเคราะห์เนื้อหา	อันดับความสำคัญของนาย ทวารข้าวสาร
ความทันต่อเหตุการณ์	1	2
ความใกล้ชิด	3	7
ความเด่น	4	3.5
ความขัดแย้ง	5	6
ความแปลก	---	8
ความสำคัญและผลกระทบ	2	1
เรื่องที่มีมนุษย์สนใจ	6	5
ความมีเงื่อนงำ	7	3.5
เพศและความรุนแรง	---	---
ความก้าวหน้า	8	9

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลในตารางมาหาค่าสหสัมพันธ์ด้วย Spearman rank correlation coefficient และพบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ กับอันดับความสำคัญของนายทวารข้าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ เท่ากับ .611 แสดงว่าแบบแผนคุณค่าข้าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจไม่สอดคล้องกับแบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสาร จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 8 ข ดูตารางที่ 40.1

ตารางที่ 40.1 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข้าวขาวของหนังสือพิมพ์รายวัน
ธุรกิจกับแบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสารหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

	แบบแผนคุณค่าข้าวหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ
แบบแผนคุณค่าข้าวของนายทวารข้าวสาร	= .611

$P > 0.05$ (2-tailed)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลทางสถิติในบทที่ 4 สามารถนำมาสรุป และอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัยในส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวัน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับ คือ มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด กรุงเทพธุรกิจ และผู้จัดการรายวัน ระหว่างวันที่ 1 ม.ค. – 31 ธ.ค. 2542 พบจำนวนข่าวทั้งหมด 1549 ข่าว โดยแบ่งเป็นข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป 1235 ข่าว และข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 314 ข่าว หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 8 ชื่อฉบับรายงานข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา คือ 1089 ข่าว รายงานข่าวเบา 460 ข่าว และคุณค่าข่าวที่พบทั้งหมด 4130 คุณค่าข่าว สามารถจำแนกแต่ละลักษณะตามความถี่ ดังนี้ ความทันต่อเหตุการณ์ ความเด่น ความใกล้ชิด เรื่องที่มนุษย์สนใจ ความสำคัญและผลกระทบ ความขัดแย้ง ความมีเงื่อนงำ เพศและความรุนแรง ความแปลก ความก้าวหน้า

สำหรับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทมีดังนี้

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

1. เรื่องเร้าอารมณ์
2. กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
3. อาชญากรรม
4. ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม
5. เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง
6. สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน
7. ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ
8. สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
9. การพัฒนา
10. การอนุรักษ์ธรรมชาติ
11. อุบัติเหตุและภัยพิบัติ
12. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์

13.บันเทิง

14.กีฬา

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

1. กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
2. เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง
3. ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม
4. สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน
5. อาชญากรรม
6. ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ และเรื่องเจ้าอารมณ์
7. สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
8. การพัฒนา
9. การอนุรักษ์ธรรมชาติ
10. อุบัติเหตุและภัยพิบัติ
11. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์
12. กีฬา
13. บันเทิง

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

1. เรื่องเจ้าอารมณ์
2. กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
3. อาชญากรรม
4. ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม
5. สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน
6. ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง
7. สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
8. การพัฒนา
9. การอนุรักษ์ธรรมชาติ
10. อุบัติเหตุและภัยพิบัติ

11. บันเทิง
12. กีฬา
13. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

1. การเงิน การคลัง หุ้น
2. กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด การลงทุน
3. การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร
4. ราคาสินค้า และภาษี
5. การเกษตร และอาหาร
6. อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว
แรงงาน และค่าจ้าง
7. ทรัพยากรธรรมชาติ

ส่วนแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทมีดังนี้

แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

1. ความทันต่อเหตุการณ์
2. ความเด่น
3. เรื่องที่มนุษย์สนใจ
4. ความใกล้ชิด
5. ความสำคัญและผลกระทบ
6. ความขัดแย้ง
7. ความมีเงื่อนงำ
8. เพศและความรุนแรง
9. ความแปลก
10. ความก้าวหน้า

แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

1. ความทันต่อเหตุการณ์
2. ความเด่น
3. ความใกล้ชิด
4. ความสำคัญและผลกระทบ
5. ความขัดแย้ง
6. เรื่องที่มนุษย์สนใจ
7. ความมีเงื่อนงำ
8. เพศและความรุนแรง
9. ความก้าวหน้า

แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

1. ความทันต่อเหตุการณ์
2. เรื่องที่มนุษย์สนใจ
3. ความเด่น
4. ความใกล้ชิด
5. ความขัดแย้ง
6. ความสำคัญและผลกระทบ
7. ความมีเงื่อนงำ
8. เพศและความรุนแรง
9. ความแปลก

แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

1. ความทันต่อเหตุการณ์
2. ความสำคัญและผลกระทบ
3. ความใกล้ชิด
4. ความเด่น
5. ความขัดแย้ง
6. เรื่องที่มนุษย์สนใจ
7. ความมีเงื่อนงำ
8. ความก้าวหน้า

สรุปผลการวิจัยในส่วนการวิเคราะห์แบบสำรวจความคิดเห็น

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือ นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 8 ชื่อฉบับ ซึ่งประกอบด้วย บรรณานิการข่าว หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และผู้สื่อข่าว รวมทั้งสิ้น 54 คน จากหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ 22 คน หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ 21 คน และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 11 คน

จากจำนวนนายทวารข่าวสาร 54 คน พบเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ มีเพศชายร้อยละ 70.4 เพศหญิงร้อยละ 29.6 อายุเฉลี่ยเท่ากับ 35.67 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 83.3 ส่วนสาขาที่จบการศึกษามีอัตราส่วนใกล้เคียงกันระหว่างด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 42.6) กับสาขาอื่นๆ (ร้อยละ 37.0) และระยะเวลาในการทำงานหนังสือพิมพ์ของนายทวารข่าวสารที่มากที่สุด คือ 35 ปี

ในส่วนการแสดงความเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง จากปัจจัยที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 4 ด้าน คือ องค์กรข่าว คู่แข่ง ตัวนายทวารข่าวสาร และคุณค่าข่าว พบว่านายทวารข่าวสารให้ระดับความสำคัญกับปัจจัยด้านคุณค่าข่าวสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมาตามลำดับคือ ปัจจัยด้านตัวนายทวารข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย 3.72 องค์กรข่าว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และ คู่แข่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09

จากที่ให้นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับให้ระดับความสำคัญกับประเภทเนื้อหาข่าวและคุณค่าข่าว จึงได้แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าว และแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทตามลำดับ ดังนี้

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

1. กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
2. ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ
3. ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม
4. เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง
5. การพัฒนา
6. เรื่องเร้าอารมณ์
7. อาชญากรรม

8. อุบัติเหตุและภัยพิบัติ
9. การอนุรักษ์ธรรมชาติ
10. สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
11. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์
กีฬา
บันเทิง
12. สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

1. กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
2. เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง
3. ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ
4. ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม
เรื่องเล่าอารมณ์
5. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที และการประดิษฐ์
การพัฒนา
6. สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
อาชญากรรม
7. อุบัติเหตุและภัยพิบัติ
8. สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน
9. การอนุรักษ์ธรรมชาติ

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

1. กิจกรรมทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
2. ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ
3. เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง
4. อาชญากรรม
5. บันเทิง
6. อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ
7. การอนุรักษ์ธรรมชาติ
8. การพัฒนา

สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ

9. สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน

กีฬา

เรื่องเรืออาร์มณีย์

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

1. การเงิน การคลัง หุ้น
2. กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด การลงทุน
3. การเกษตร และอาหาร
4. ราคาสินค้า และภาษี
ทรัพยากรธรรมชาติ
5. แรงงาน และค่าจ้าง
6. การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร
7. อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

แบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

1. ความทันต่อเหตุการณ์
2. ความสำคัญและผลกระทบ
3. เรื่องที่มนุษย์สนใจ
4. ความขัดแย้ง
5. ความเด่น
6. ความแปลก
7. ความมีเงื่อนงำ
8. ความก้าวหน้า
9. ความใกล้ชิด
10. เพศและความรุนแรง

แบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

1. ความสำคัญและผลกระทบ
2. ความทันต่อเหตุการณ์
3. เรื่องที่มนุษย์สนใจ

4. ความขัดแย้ง
5. ความเด่น
6. ความก้าวหน้า
7. ความแปลก
8. ความใกล้ชิด
9. ความมีเงื่อนงำ
10. เพศและความรุนแรง

แบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

1. ความทันต่อเหตุการณ์
2. ความสำคัญและผลกระทบ
3. เรื่องที่มนุษย์สนใจ
4. ความเด่น
5. ความขัดแย้ง
6. ความแปลก
7. ความมีเงื่อนงำ
8. ความใกล้ชิด
9. เพศและความรุนแรง
10. ความก้าวหน้า

แบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

1. ความสำคัญและผลกระทบ
2. ความทันต่อเหตุการณ์
3. ความเด่น
4. เรื่องที่มนุษย์สนใจ
5. ความขัดแย้ง
6. ความใกล้ชิด
7. ความแปลก
8. ความก้าวหน้า

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้ต้องการตอบปัญหานำวิจัย 3 ข้อ ดังนี้

1. ปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. หนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทเสนอข่าวและคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งแตกต่างกันอย่างไร
3. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวและคุณค่าข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันสอดคล้องกับการคัดเลือกข่าวของนายทวารข่าวสารหรือไม่ อย่างไร

การทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อนำมาใช้ตอบปัญหานำวิจัย ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 นำมาตอบปัญหานำวิจัยข้อที่ 1

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2-7 นำมาตอบปัญหานำวิจัยข้อที่ 2

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 นำมาตอบปัญหานำวิจัยข้อที่ 3

สมมติฐานที่ 1 : ปัจจัยด้านองค์กรข่าวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

จากที่ให้นายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันให้ระดับความสำคัญปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง พบว่าปัจจัยด้านองค์กรข่าวมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าปัจจัยด้านตัวนายทวารข่าวสาร และปัจจัยด้านคุณค่าข่าว ฉะนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 : หนังสือพิมพ์รายวันทุกประเภทรายงานข่าวประจำวันเรื่องเดียวกันมากกว่าไม่รายงาน

ผลการทดสอบความแตกต่างของข่าวประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทที่รายงานและไม่รายงานพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ หนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทรายงานข่าวประจำวันเรื่องเดียวกันน้อยกว่าที่ไม่รายงาน เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 คุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 : หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ และหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 : หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณไม่ได้เสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 : ประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าว

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าประเภทของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7ก : แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอันดับตามปริมาณความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปด้วย Kendall's Coefficient of Concordance พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์ในเชิงบวกเท่ากับ 0.31 (24.18) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 7ก

สมมติฐานที่ 7ข : แบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอันดับตามปริมาณความถี่ของคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับด้วย Kendall's Coefficient of Concordance พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์ในเชิงบวกเท่ากับ 0.23 (16.56) แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 7ข

สมมติฐานที่ 8ก : แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร

ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา กับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทด้วย Spearman Rank - Order Correlation พบว่าสอดคล้องกันเพียงบางส่วน

สมมติฐานที่ 8ข : แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร

ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา กับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทด้วย Spearman Rank - Order Correlation พบว่าสอดคล้องกันเพียงบางส่วน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าภาพรวมของการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันของไทยมีลักษณะ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณค่าข่าวนั้นมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งปัจจัยด้านนี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.44
2. หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเชิงปริมาณไม่ได้มีดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวนำประจำวันสอดคล้องกันมากที่สุด
3. แต่กลับพบว่าคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเชิงปริมาณสอดคล้องกันมากที่สุด

4. หนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพ (หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ) เสนอข่าวหน้ามากกว่าข่าวเบา โดยเสนอข่าวหน้าร้อยละ 48.61 ขณะที่เสนอข่าวเบาร้อยละ 6.13
5. หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณไม่ได้เสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก โดยรวมแล้วหนังสือพิมพ์ประเภทนี้เสนอข่าวเบาร้อยละ 23.56 เสนอข่าวหนักร้อยละ 22.14
6. หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทเสนอคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะแตกต่างกัน
7. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันของไทยเป็นไปในลักษณะเดียวกัน แต่แบบแผนคุณค่าข่าวไม่สอดคล้องกัน
8. แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวและแบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันสอดคล้องกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวและแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารเพียงบางส่วน

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยจะดำเนินไปตามสมมติฐานแต่ละข้อดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า ปัจจัยด้านองค์กรข่าวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน แต่กลับพบว่าปัจจัยด้านคุณค่าข่าวมีอิทธิพลมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44) ที่เป็นเช่นนี้เพราะนายทวารข่าวสารที่ทำงานในองค์กรหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จบการศึกษามาทางด้านนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชน ซึ่งได้รับการปลูกฝังจนซึมซับให้ตระหนักถึงความสำคัญของคุณค่าข่าวก่อนที่จะคัดเลือกเหตุการณ์มาเป็นข่าว ดังที่ Bohle (อ้างแล้ว) กล่าวไว้ว่า การที่นักข่าวจะตัดสินใจว่าอะไรคือข่าว และไม่ใช่ว่า การตัดสินใจนั้นจะอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าข่าว และเช่นเดียวกับที่เสถียร เหยยประทับ (อ้างแล้ว) กล่าวว่าก่อนที่นักข่าวอาชีพจะเลือกเหตุการณ์ขึ้นมาเป็นข่าว ต้องพิจารณาคุณลักษณะของมันก่อน คุณลักษณะเหล่านี้เป็นที่ทราบกันดี เพราะผู้ที่ได้รับการศึกษาอบรมด้านหนังสือพิมพ์จะเริ่มต้นด้วยการจดจำองค์ประกอบของข่าว หรือคุณค่าข่าวเป็นลำดับแรก

ในทำนองเดียวกันจากผลการวิจัยของ Shoemaker , Chang และ Brendling (1978) เรื่อง “ Deviance as a Predictor of Newsworthiness : Coverage of International Events in the US media “ ที่พบว่าความเบี่ยงเบนของเหตุการณ์จะเป็นตัวกำหนดให้ได้รับคัดเลือกมาเสนอเป็นข่าว และยังพบว่ามียุคคุณค่าข่าว 4 ลักษณะที่จัดว่าอยู่ในประเภทความเบี่ยงเบน คือ ความ

แปลก (Oddity) ความขัดแย้ง (Conflict) ความสะเทือนอารมณ์ (Sensational) และความเด่น (Prominence)

สำหรับผลที่ได้จากการวิจัยนี้องค์กรข่าวไม่ได้มีอิทธิพลมากที่สุดต่อดุลพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ละตัวทำให้สามารถเข้าใจได้ว่า ในส่วนนโยบายการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ นายทวารข่าวสารจะยึดเป็นกรอบและแนวทางในการทำข่าวเท่านั้น ด้านงบประมาณการทำข่าว ถือว่าไม่สำคัญมากนัก งบประมาณไม่ใช่ตัวแปรสำคัญ จึงไม่ค่อยนำมาพิจารณาเวลาทำข่าว ถ้าข่าวสำคัญหนังสือพิมพ์มีงบประมาณให้อยู่แล้ว ส่วนการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะคำนึงถึงเอกลักษณ์ของตนในการเสนอข่าวมากกว่า แต่ก็มีการนำมาใช้เป็นแนวทางบ้าง หรือในกรณีที่เกิดเหตุการณ์น่าสนใจ และมีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ก็จะเสนอเหมือนกัน และนโยบายของเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นไม่มีส่วนสำคัญสักเท่าไร จะพิจารณาจากเนื้อหาข่าวและข้อเท็จจริงมากกว่า ฉะนั้นปัจจัยด้านองค์กรข่าวจึงมีอิทธิพลน้อยกว่าปัจจัยด้านคุณค่าข่าว

ซึ่งผลการวิจัยที่ได้นี้ ต่างจาก Breed (1955) ที่ศึกษาพบว่านักข่าวหรือนายทวารข่าวสารเรียนรู้นโยบายของผู้พิมพ์ผู้โฆษณาแบบซึมซับ และปรับค่านิยมเกี่ยวกับข่าวของตนให้เข้ากับปัจจัยต่างๆ ตั้งแต่อำนาจภายในองค์กรจนถึงแรงกดดันจากเพื่อนร่วมงาน ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาของหนังสือพิมพ์เป็นสมาชิกของชนชั้นที่แตกต่างจากชนชั้นของนักข่าวในโครงสร้างสังคม ทักษะคติและค่านิยมจึงแตกต่างจากนักข่าว และการที่นักข่าวหรือนายทวารข่าวสารต้องปรับเปลี่ยนค่านิยมเกี่ยวกับข่าวให้เข้ากับปัจจัยต่างๆ ภายในองค์กรก็เพื่อที่จะได้ดำเนินตามนโยบายขององค์กร

การที่ผลการวิจัยนี้แตกต่างจากผลการวิจัยของ Breed คงเป็นเพราะว่าบริบททางสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งระยะเวลาที่ศึกษาต่างกัน

ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันทุกประเภทรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันมากกว่าไม่รายงาน หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 8 ชื่อฉบับรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันเพียง 1 ข่าว จากจำนวนข่าวนำทั้งหมด 26 ข่าว แต่เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ 3 ฉบับ รายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกัน 2 ข่าว ไม่รายงาน 24 ข่าว หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ 3 ฉบับ รายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกัน 5 ข่าว ไม่รายงาน 21 ข่าว ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 2 ฉบับ รายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกัน 1 ข่าว ไม่รายงาน 25 ข่าว ผลการทดสอบความแตกต่างของ

จำนวนชาวดังกล่าว ปรากฏว่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันน้อยกว่าที่ไม่รายงาน

การที่หนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทรายงานข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันน้อยกว่าที่ไม่รายงานอาจมีสาเหตุมาจากจำนวนวันที่ศึกษาน้อย และไม่ได้ศึกษาในลักษณะวันต่อวัน แต่อย่างไรก็ตาม แม้หนังสือพิมพ์บางฉบับไม่ได้เสนอข่าวนั้นๆ เป็นข่าวนำประจำวันก็จะเสนอเป็นข่าวรองลงมาในหน้าหนึ่งเช่นกัน

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า คุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทแตกต่างกัน หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพรายงานคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันคล้ายกัน 5 คุณค่าข่าว หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณรายงานคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันคล้ายกัน 14 คุณค่าข่าว ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจรายงานคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำวันคล้ายกัน 3 คุณค่าข่าว ผลการทดสอบความแตกต่างของคุณค่าชาวดังกล่าว ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าคุณค่าข่าวในข่าวนำประจำเรื่องเดียวกันของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทแตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 ที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ และหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา การที่หนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพของไทย (มติชน ไทยโพสต์ แนวหน้า กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการรายวัน) ให้ความสำคัญกับการรายงานข่าวหนักที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่ตอบสนองความรู้ ความคิดของผู้อ่านในระยะยาวมากกว่าข่าวเบา ซึ่งเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบาอย่างเห็นได้ชัด คือ ร้อยละ 88.70 และ 11.30 ตามลำดับ คงเป็นเพราะการที่ได้ชื่อว่าเป็นหนังสือพิมพ์คุณภาพ จึงทำให้หนังสือพิมพ์เหล่านี้ต้องตระหนักถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการอ่านหนังสือพิมพ์ของพวกเขา คือ ต้องได้รับความรู้ และข้อเท็จจริง

ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5 ที่ว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก ถึงแม้ว่าโดยภาพรวมแล้วหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณจะเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา คือ ร้อยละ 51.55 และ ร้อยละ 48.55 ตามลำดับ แต่ความแตกต่างดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังพบว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดเสนอข่าวเบาและข่าวหนักในจำนวนที่เท่ากัน คือ 118 ข่าว จึงสรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์รายวันปริมาณของไทยไม่ได้เสนอข่าวเบามากกว่าข่าวหนัก

ถึงแม้ว่าผลการวิจัยที่ได้นี้จะไม่สอดคล้องกับแนวคิดของจอห์น วุฑฒิกรรมาภักษา (2536) และมาลี บุญศิริพันธ์ (2537) ที่กล่าวไว้ว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมีนโยบายให้ลำดับความสำคัญในการเสนอข่าวเบาามากกว่าข่าวหนัก และผลการวิจัยของณรงค์ศักดิ์ ศรีทานันท์ (2533) ที่พบว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณมุ่งเสนอข่าวเบา มากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทอื่น อาจเป็นเพราะว่าในช่วงเวลาที่ศึกษาแตกต่างกัน เนื่องจากในปัจจุบันการแข่งขันระหว่างหนังสือพิมพ์ด้วยกันเองมีค่อนข้างสูง หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจึงต้องมีการปรับการเสนอข่าวให้มีคุณค่า และมีประโยชน์ต่อผู้อ่านมากขึ้นกว่าเดิม และสังเกตได้ว่าในจำนวนหนังสือพิมพ์รายวันปริมาณ 3 ฉบับ (ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด) ที่ผู้วิจัยทำการศึกษา เสนอข่าวในหน้าหนึ่งโดยเฉลี่ยวันละประมาณ 11-13 ข่าว ซึ่งเป็นจำนวนที่สูง ต่างกับหนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพที่เสนอเพียง 6-8 ข่าว หนังสือพิมพ์รายวันปริมาณจึงเสนอทั้งข่าวหนักและข่าวเบาในปริมาณที่เท่ากันได้ กล่าวคือ จำนวนข่าวเบาที่เสนอยังเท่าเดิม ไม่ได้ลดลงแต่อย่างใด แต่เพิ่มข่าวหนักให้มากขึ้นในจำนวนเท่าๆ กันเท่านั้นเอง

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 6 ที่ว่า ประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับคุณค่าข่าว โดยที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประเภทหนังสือพิมพ์กับคุณค่าข่าวได้ดังนี้ หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเสนอคุณค่าข่าวความทันต่อเหตุการณ์มาเป็นอันดับหนึ่ง (33.64) รองลงมาคือ คุณค่าข่าวความเด่น (20.09) และคุณค่าข่าวความสำคัญและผลกระทบ (13.01) คุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพเสนอน้อยที่สุด คือ คุณค่าข่าวความก้าวหน้า (0.28) ส่วนคุณค่าข่าวที่ไม่เสนอเลยก็คือ คุณค่าข่าวความแปลก

ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอคุณค่าข่าวความทันต่อเหตุการณ์มาเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน (32.80) รองลงมาคือ คุณค่าข่าวเรื่องที่มีมนุษย์สนใจ (18.01) และคุณค่าข่าวความเด่น (17.92) คุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณเสนอน้อยที่สุด คือ คุณค่าข่าวความแปลก (0.33) ในขณะที่หนังสือพิมพ์อีก 2 ประเภทไม่เสนอคุณค่าข่าวนี้ และคุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณไม่เสนอเลยก็คือ คุณค่าข่าวความก้าวหน้า

สำหรับคุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอเป็นอันดับหนึ่ง คือ คุณค่าข่าวความทันต่อเหตุการณ์ (25.19) รองลงมา คือ คุณค่าข่าวความสำคัญและผลกระทบ (22.59) และคุณค่าข่าวความใกล้ชิด (20.93) คุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจเสนอน้อยที่สุด คือ คุณค่าข่าวความก้าวหน้า (0.17) และคุณค่าข่าวที่หนังสือพิมพ์ประเภทนี้ไม่เสนอเลยก็คือ คุณค่าข่าวความแปลก และคุณค่าข่าวเพศและความรุนแรง

จึงสามารถสรุปได้ว่าหนังสือพิมพ์ทุกประเภทให้ความสำคัญกับคุณค่าข่าวต่างกัน (ยกเว้น ความทันต่อเหตุการณ์) กล่าวคือ คุณค่าข่าวความเด่นได้รับการนำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพมากที่สุด ในขณะที่คุณค่าข่าวเรื่องที่มีมนุษย์สนใจจะพบมากที่สุดหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ ส่วนคุณค่าข่าวความสำคัญและผลกระทบจะพบมากที่สุดหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 7ก ที่ว่า แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ค่าสหสัมพันธ์ Kendall's Coefficient of Concordance (w) ของแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป 6 ชื่อฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.31 (24.18) แสดงว่าโดยรวมหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปของไทยให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหาข่าวคล้ายคลึงกัน จึงกล่าวได้ว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปของไทยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกข่าวนำเสนอในหน้าหนึ่งเหมือนกัน

เมื่อทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของหนังสือพิมพ์ระหว่างหนังสือพิมพ์เหล่านี้ทีละคู่ด้วย Spearman Rank-Order Correlation Coefficient พบว่าอันดับตามปริมาณความถี่ของเนื้อหาข่าวประเภทต่างๆ ของหนังสือพิมพ์ทุกคู่มิมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางถึงสูงมาก ค่าสหสัมพันธ์คู่ที่สูงที่สุดสูงถึง .930 คือ มติชนและเดลินิวส์ แม้หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับจัดอยู่ในหนังสือพิมพ์ต่างประเภทกัน แต่กลับมีแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวสอดคล้องกันมากที่สุด ส่วนค่าสหสัมพันธ์คู่ที่ต่ำที่สุด คือ ไทยโพสต์กับไทยรัฐ เท่ากับ .401 เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าสหสัมพันธ์ที่สูงจะเป็นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคู่ของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกัน แต่ถ้าค่าสหสัมพันธ์ปานกลางจะเป็นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์ต่างประเภทกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์มติชนที่มีค่าสหสัมพันธ์กับหนังสือพิมพ์ทุกฉบับในระดับที่สูงถึงสูงมาก แม้จะเป็นหนังสือพิมพ์ต่างประเภทก็ตาม (ดูตาราง 31 ประกอบ)

ส่วนผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ 2 ฉบับ ค่าสหสัมพันธ์อยู่ที่ .647 และมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวมานำเสนอสอดคล้องกัน

นอกจากนี้ยังได้ทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างประเภทหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่าอันดับตามความถี่ของประเภทเนื้อหาข่าวประเภทต่างๆ ของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ มีค่าสหสัมพันธ์สูงถึง .856 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภทให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหาข่าวแบบเดียวกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันจะอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก ในขณะที่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์ต่างประเภทจะอยู่ที่ระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง ยกเว้นมติชนที่มีค่าสหสัมพันธ์กับหนังสือพิมพ์ต่างประเภทฉบับอื่นๆ ที่สูงถึงสูงมาก

ฉะนั้นสามารถสรุปได้ว่ากรณีที่หนังสือพิมพ์รายวันของไทยรายงานแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวสอดคล้องกัน แสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์เหล่านี้มีการใช้ดุลพินิจในการคัดเลือกเนื้อหาข่าวมานำเสนออย่างเดียวกัน ซึ่งก็น่ามีเหตุผลมาจากนักข่าวของหนังสือพิมพ์โดยภาพรวมจบการศึกษามาจากด้านนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชน ได้เรียนรู้และรับการปลูกฝังแนวคิดเกี่ยวกับข่าวมาแบบเดียวกัน ทำให้นักข่าวของหนังสือพิมพ์มีสำนึกและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับข่าวเหมือนกัน ส่วนนักข่าวหนังสือพิมพ์ที่ไม่ได้ศึกษามาทางด้านนี้โดยตรง ก็จะทำอาชีพประสบการณ์จากการทำงานในห้องข่าว การร่วมงานกับเพื่อนนักข่าวคนอื่นๆ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ทำให้สามารถซึมซับความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับข่าวมากขึ้น ดังที่ Weaver และ Wilhoit กล่าวไว้ว่า “การเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยและประสบการณ์ในห้องข่าวมีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกความเหมาะสมที่จะเป็นข่าว”

ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 7ข ที่ว่า แบบแผนคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ค่าสหสัมพันธ์ Kendall's Coefficient of Concordance (w) ของแบบคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวัน 8 ชื่อฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.23(16.56) แสดงว่าโดยรวมหนังสือพิมพ์รายวันของไทยรายงานคุณค่าข่าวไม่สอดคล้องกัน

เมื่อทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของหนังสือพิมพ์เหล่านี้ทีละคู่ด้วย Spearman Rank-Order Correlation Coefficient พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของอันดับตามความถี่ของคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกที่สูงถึงสูงมาก ยกเว้นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างไทยรัฐกับผู้จัดการรายวัน (.200) เดลินิวส์กับผู้จัดการรายวัน (.200) และข่าวสดกับผู้จัดการรายวัน (.143) ที่มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำ ส่วนค่าสหสัมพันธ์คู่ที่สูงที่สุดมี 3 คู่ คือ ไทยโพสต์กับแนวหน้า (1.00) ไทยรัฐกับเดลินิวส์ (1.00) และกรุงเทพธุรกิจกับผู้จัดการรายวัน (1.00) จะเห็นว่าค่าสหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงก็สูงไปเลย ส่วนค่าที่ต่ำก็ต่ำมาก จึงทำให้แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันของไทยโดยรวมไม่สอดคล้องกัน และจากค่าสหสัมพันธ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันมีความสอดคล้องกันมาก ในขณะที่คุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์ต่างประเภทจะสอดคล้องกันน้อยกว่า

จึงกล่าวสรุปได้ว่าประเภทของหนังสือพิมพ์มีผลต่อการเสนอคุณค่าข่าว กล่าวคือ หนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกันจะเสนอคุณค่าข่าวสอดคล้องกันมากกว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเภท

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 8ก เพียงบางส่วน ที่ว่า แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร

การทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์ประเภทนั้นๆ ด้วย Spearman Rank-Order Correlation Coefficient ที่ละคู่ พบค่าสหสัมพันธ์ของแต่ละคู่ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เท่ากับ .629 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ เท่ากับ .572 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ เท่ากับ .321 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของหนังสือพิมพ์รายธุรกิจกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ เท่ากับ .578 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การที่แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ได้ดังนี้

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวที่แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาสอดคล้องกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร ซึ่งเมื่อ

พิจารณาแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป พบว่า นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญกับข่าวหน้าในอันดับ 1 ถึง 5 ซึ่งได้แก่ เนื้อหาประเภท “การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” “ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้งกฎหมายและความสงบ” “ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา” “เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง” และ “การพัฒนา” ตามลำดับ แต่จากการวิเคราะห์เนื้อหา กลับพบว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปรายงานข่าวหน้าและข่าวเบาคละกันไป โดยที่รายงานข่าวเบาเป็นอันดับหนึ่งแล้วตามด้วยข่าวหน้าดังนี้ “เรื่องเร้าอารมณ์” “การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” “อาชญากรรม” “ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา” และ “เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง” ตามลำดับ

แต่ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้ปรากฏว่าแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา สอดคล้องกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร ที่เป็นเช่นนี้เพราะอันดับความสำคัญของประเภทเนื้อหาข่าวมีความใกล้เคียงกันหลายคู่ เช่น จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบ “การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” เป็นอันดับ 2 ส่วนนายทวารข่าวสารให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 “เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง” จากการวิเคราะห์เนื้อหา เป็นอันดับ 5 นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญเป็นอันดับ 4 “ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา” จากการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นอันดับ 4 นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3 เป็นต้น ส่วนคู่อื่นๆ ที่เหลืออันดับไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้ภาพรวมของอันดับประเภทเนื้อหาข่าวสอดคล้องกัน

อย่างไรก็ตามจากที่กล่าวมาสามารถอธิบายได้ว่า ถึงแม้ว่านายทวารข่าวสารจะคิดว่าประเภทเนื้อหาข่าวที่จัดอยู่ในข่าวหน้ามีความสำคัญ แต่ในทางปฏิบัติจริงๆ นายทวารข่าวสารไม่ได้คัดเลือกข่าวหน้ามาเสนอในอันดับต้นๆ อาจเป็นเพราะว่านายทวารข่าวสารเข้าใจธรรมชาติของผู้อ่านว่าต้องการอ่านข่าวที่ให้ประโยชน์ในทันทีก่อน แล้วค่อยอ่านข่าวที่ให้ประโยชน์ในภายหลัง

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาไม่สอดคล้องกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวของนายทวารข่าวสาร กล่าวคือ แบบแผนที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา ปรากฏว่า ประเภทเนื้อหาข่าวที่รายงานในหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพอันดับ 1 – 4 เป็นข่าวหน้า คือ “การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” “เศรษฐกิจ

การขนส่ง การเดินทาง” “ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา” และ “สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน” ตามลำดับ ส่วนอันดับ 5 คือ “อาชญากรรม” ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับแบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่นายทวารให้ความสำคัญ 2 อันดับ คือ “การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” เป็นอันดับ 1 “เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง” เป็นอันดับ 2 แต่คู่อื่นๆ ที่เหลืออันดับต่างกันค่อนข้างมาก จึงทำให้โดยรวมไม่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม แม้อันดับประเภทเนื้อหาข่าวไม่สอดคล้องกัน แต่ประเภทข่าวที่เสนอในอันดับต้นๆ จัดอยู่ในประเภทข่าวหนักเหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวหนักมากกว่าข่าวเบา

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป ปริมาณ ปรากฏว่ามีการรายงานข่าวเบาและข่าวหนักสลับกัน โดยรายงาน “เรื่องเจ้าอาภรณ์” เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาตามลำดับคือ “การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” “อาชญากรรม” “ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา” และ “สาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน” ซึ่งต่างกับที่นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญกับข่าวหนักประเภท “การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น” เป็นอันดับ 1 ตามด้วย “ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมาย และความสงบ” เป็นอันดับ 2 “เศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง” เป็นอันดับ 3 “อาชญากรรม” เป็นอันดับ 4 และ “บันเทิง” เป็นอันดับ 5

จากที่กล่าวมาสังเกตได้ว่านายทวารข่าวสารให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหาข่าวที่จัดอยู่ในข่าวหนักในอันดับต้นๆ ซึ่งไม่ตรงกับที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากนายทวารข่าวสารต้องการรักษาภาพของหนังสือพิมพ์ตัวเอง ไม่มีหนังสือพิมพ์ฉบับใดที่จะยอมรับว่าหนังสือพิมพ์ของตนเป็นหนังสือพิมพ์แนวปริมาณ

หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

แบบแผนประเภทเนื้อหาข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาและของนายทวารข่าวสารสอดคล้องกันสองอันดับ คือ เนื้อหาประเภท “การเงิน การคลัง หุ่น” เป็นอันดับ 1 เหมือนกัน “กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ” ไป เช่น การค้า การตลาด” เป็นอันดับ 2 เหมือนกัน แต่โดยรวมไม่สอดคล้องกัน คงเป็นเพราะประเภทเนื้อหาข่าวที่เหลือ อยู่ในอันดับที่ต่างกันค่อนข้างมาก ทำให้ค่าสหสัมพันธ์ออกมาต่ำ

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 8x เพียงบางส่วน ที่ว่า แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการคัดเลือกคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร

การทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละประเภทกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์ประเภทนั้นๆ ด้วย Spearman Rank-Order Correlation Coefficient ทีละคู่ พบค่าสหสัมพันธ์ของแต่ละคู่ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป เท่ากับ .612 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ เท่ากับ .533 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ เท่ากับ .733 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายธุรกิจกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ เท่ากับ .611 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การที่แบบแผนคุณค่าข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาที่ทั้งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสาร สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของแต่ละคู่ได้ดังนี้

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปปริมาณ

เป็นหนังสือพิมพ์รายวันประเภทเดียวที่แบบแผนคุณค่าข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา สอดคล้องกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าว กล่าวคือ มีอันดับที่สอดคล้องกันถึง 3 อันดับ คือ ความทันต่อเหตุการณ์ที่เป็นอันดับ 1 เหมือนกัน ความขัดแย้งเป็นอันดับที่ 5 เหมือนกัน และ ความมีเงื่อนงำเป็นอันดับที่ 7 เหมือนกัน ส่วนคู่ที่เหลืออื่นๆ มีอันดับที่ใกล้เคียงกัน คือ ความเด่นจากการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นอันดับ 3 นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญเป็นอันดับ 4 เรื่องที่มนุษย์สนใจ จากการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นอันดับ 2 นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3 เป็นต้น จึงทำให้ภาพรวมแบบแผนคุณค่าข่าวสอดคล้องกัน

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

แบบแผนคุณค่าข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาและจากนายทวารข่าวสารสอดคล้องกัน 2 อันดับ คือ ความทันต่อเหตุการณ์ที่เป็นอันดับ 1 เหมือนกัน และ เรื่องที่มนุษย์สนใจ เป็นอันดับ 3 เหมือนกัน ส่วนคุณค่าข่าวที่เหลือ มีลำดับความสำคัญแตกต่างกันมาก

หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพ

แบบแผนคุณค่าข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไปคุณภาพไม่สอดคล้องกับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารเลย และอันดับก็แตกต่างกัน มีที่ใกล้เคียง คือ ความทันต่อเหตุการณ์ที่นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 แต่จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบเป็นอันดับ 1

หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ

แบบแผนคุณค่าข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจกับแบบแผนคุณค่าข่าวจากนายทวารข่าวสารไม่สอดคล้องกันเลย ส่วนคุณค่าข่าวที่เหลืออื่นๆ ถึงแม้จะมีอันดับความสำคัญใกล้เคียงกัน แต่ก็ไม่สอดคล้องกัน

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าแบบแผนคุณค่าข่าวที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา กับแบบแผนคุณค่าข่าวของนายทวารข่าวสารของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภทข้างต้นไม่สอดคล้องกัน อาจเป็นเพราะว่าในทางปฏิบัติจริงๆ นายทวารข่าวสารไม่มีเวลาจะมาคำนิยามว่าข่าวหนึ่งๆ จะต้องประกอบด้วยคุณค่าข่าวใดบ้าง แต่นายทวารข่าวสารจะคำนึงถึงคุณค่าข่าวเด่นๆ ในข่าวเท่านั้น ซึ่งสังเกตได้จากคุณค่าข่าวที่นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 และ 2 จะตรงกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา แต่ภาพรวมแล้วคุณค่าข่าวที่นายทวารข่าวสารให้ความสำคัญไม่ตรงกับที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

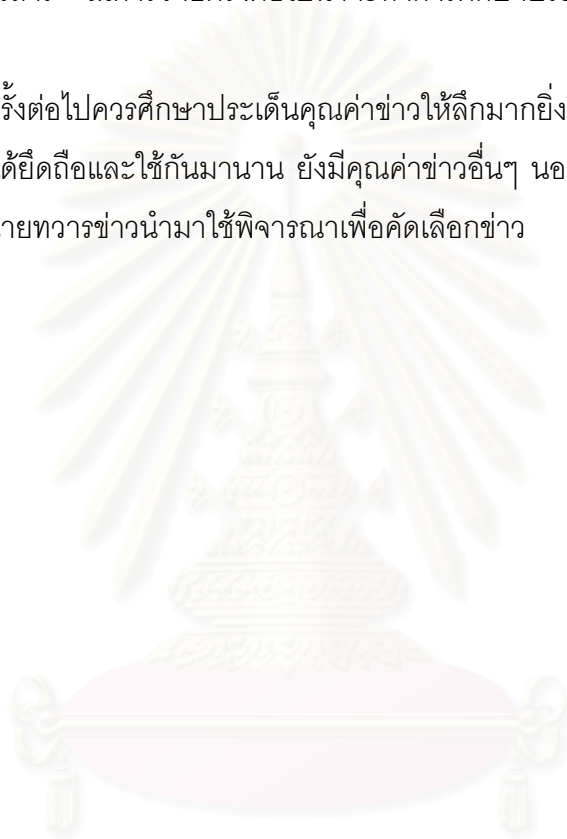
ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมหนังสือพิมพ์รายวันของไทยรายงานเนื้อหาข่าวประเภทเรื่องเจ้าอากรมถัมมากกว่าเนื้อหาข่าวประเภทอื่นๆ ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวไม่ได้มีประโยชน์ต่อผู้อ่านมากนัก ผู้ผลิตหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะนายทวารข่าวสารควรพิจารณาคัดเลือกข่าวที่มีประโยชน์มาเสนอต่อผู้อ่านให้มากขึ้น มิควรคำนึงถึงแต่ยอดขายของหนังสือพิมพ์แต่เพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้กำหนดการศึกษาสื่อหนังสือพิมพ์ประเภทเดียว การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเปรียบเทียบดุลพินิจเกี่ยวกับการคัดเลือกข่าวกับสื่ออื่นๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เพื่อจะได้เห็นภาพรวมของดุลพินิจเกี่ยวกับข่าวมากยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่าเนื้อหาข่าวและคุณค่าข่าวที่รายงานในหน้าหนึ่งไม่สอดคล้องกับการคัดเลือกของนายทวารข่าวสาร ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะทำการศึกษาประเด็นนี้ให้ลึกซึ้งว่าเกิดจากสาเหตุใด

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาประเด็นคุณค่าข่าวให้ลึกมากยิ่งขึ้นว่านอกจากคุณค่าข่าวที่พบในงานวิจัยนี้ ซึ่งได้ยึดถือและใช้กันมานาน ยังมีคุณค่าข่าวอื่นๆ นอกเหนือไปจากนี้อีกหรือไม่ ที่ในทางปฏิบัติจริงๆ นายทวารข่าวนำมาใช้พิจารณาเพื่อคัดเลือกข่าว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- การดา ร่วมพุ่ม. ความสอดคล้องของการกำหนดวาระข่าวสารทางการเมืองระหว่างหนังสือพิมพ์ ผู้
นำ ทางความคิด และประชาชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือ
พิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2541.
- การุณย์ มีถม. การคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย:ศึกษาเปรียบเทียบ
ระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2540.
- จันทร์เพ็ญ ถนอมบุญ. แหล่งข่าว ประชูปข่าว และเนื้อหาข่าววิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ
หนังสือพิมพ์รายวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะ
นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2540.
- ฉอาน วุฒิกิจกรมรักษา. หลักการรายงานข่าว. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ประกายพริก
, 2536.
- ณรงค์ศักดิ์ ศรีธำนันท์. เนื้อหาข่าวและแนวทางการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน
ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2533.
- ถาวร บุญปวัฒน์. หลักการหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มติชน , 2538.
- ธงชัย มหาไตรภพ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวสำหรับลงพิมพ์ในหน้าแรกของ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ฉบับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสาร
ศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2532.
- เบญจวรรณ นรสิงห์. การนำเสนอและการคัดเลือกภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน. วิทยา
นิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย , 2538.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์
, 2533.
- ประชัน วัลลิโก. หลักการเขียนข่าว. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2519.

- พีระ จิรโสภณ. วิธีการวิจัยการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2535.
- เพ็ญแข เขียมนิรัตน์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวต่างประเทศเพื่อลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2537.
- มาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายพริก , 2537.
- รสนันท์ สวรรสะอาด. กระบวนการคัดเลือกและนำเสนอเนื้อหาด้้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2540.
- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท. , ม.ป.ป.
- สุกัญญา ตีระวนิช. ประวัติการหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยภายใต้ระบบสมบูรณาญาสิทธิราช (2325-2475). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2520.
- สุภาพันท์ บุญสะอาด. ประวัติหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดบรรณกิจเทรดดิ้ง, 2517.
- สุรัตน์ นุ่มนนท์. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่1.นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช , 2528
- เสถียร เขยประทับ. เอกสารคำสอนการสื่อสาร มติมหาชน และการเมือง. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2541.
- เสถียร เขยประทับ. เนื้อหาของข่าวไทยในหนังสือพิมพ์รายวันคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2542.

ภาษาอังกฤษ

- Adams , J . , and Stratton , K. Press Time. 2nd ed. Englewood Cliffs , New Jersey : Prentice-Hall , 1969.
- Altschull , J.H. Mass Communication Review. 1974
- Becker , S . L. Discovering Mass Communication. 3rded. New York : HarperCollins , 1992.
- Bohle , R.H. Negativism as News Selection Predictor. Journalism Quarterly 63 (1986) : 789-796.

- Bradley , D. The Newspaper : Its Place In A Democracy. 1st ed. Princeton , New Jersey : D.Van Nostrand , 1965.
- Bridges , J.A. News Use on The Front Pages of The American Daily. Journalism Quarterly.66 (1989) : 332-337.
- Bridges , J.A. Changes In News Use on The Front Pages of The American Daily Newspaper , 1986-1993. Journalism Quarterly.74 (winter 1997) : 826-838.
- Chase , D.J. The Aphilosophy of Journalism. The Quill. Chicago , 1971.
- Corrigan , D.M. Value Coding Consensus In Front Page News Leads. . Journalism Quarterly 67 (winter 1990) : 653-662.
- Crump , S. Fundamentals of Journalism. New York : McGraw - Hill ,1974.
- Culbertson , H.M., and Stempel , G.H. An Experimental Investigation of Criteria Used In Judging News. United States of America : Lawrence , Kan , 1968.
- Dennis , E.E., and Inmach , A.H. Reporting Processes and Practices. Belmont ,California : Wadsworth , 1981.
- Fedler , F. Reporting For The Print Media. 5th ed. Forth Worth : Harcourt Brace Jovanovich College , 1993.
- Ferguson , D . L . , and Patten , J. Journalism Today. Lincolnwood , Illinios : Ntc National Textbook Company ,1988.
- Fuller , J. News Values : Ideas for An Information Age. University of Chicago Press. (1996) : 7.
- Galtung , J . , and Ruge , M. The Structure of Foreign News. Journal of Peace Research. 2 (1965) : 64-91.
- Garrison , B. Professional News Writing. Hillsdale , New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates , 1990.
- Good , C . V. Dictionary of Education. 1st ed. New York : McGraw Hill , 1959.
- Izard , R . S . , and Culbertson , H . M., and Lambert , D . A . Fundamentals of News Reporting. Dubuque , Iowa : Kendall / Hunt Publishing , 1973.
- Izard , R .S., and Culbertson , H. M., and Lambert , D . A . Fundamentals of News Reporting. 5th ed. Dubuque , Iowa : Kendall / Hunt Publishing ,1990.
- Lawrence , A . , and Vivian , J. News : Reporting and Writing. Boston : Allyn and Bacon , 1996.

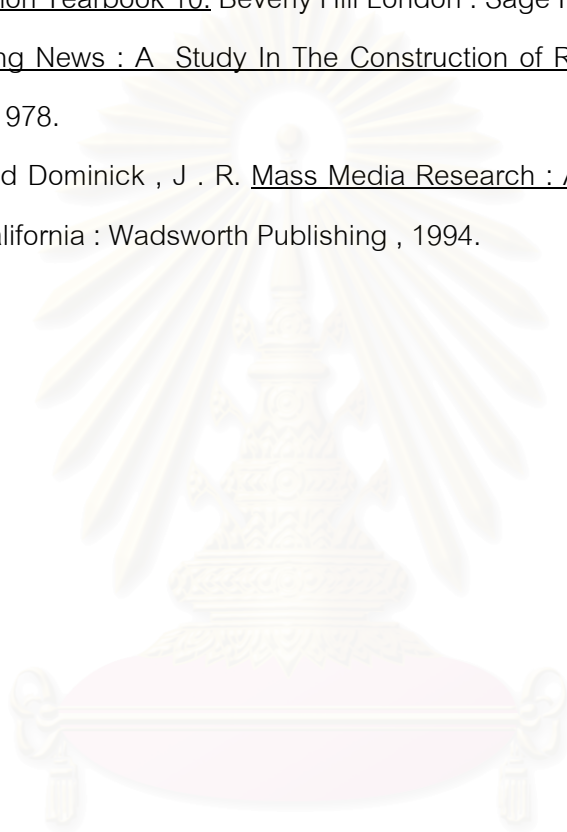
Mencher , M. News Reporting and Writing. 7th ed. Madison , WI : Brown Benchmark , 1997.

Reisner , A . E. The News Conference : How Daily Newspaper Editors Construct The Front Page. Journalism Quarterly. 69 (winter 1992) : 971-986.

Shoemaker , P.J . , Chang ,T. , and Bredlinger , N. Deviance As A Predictor of Newsworthiness : Coverage of International Events In The US Media. Communication Yearbook 10. Beverly Hill London : Sage Publication , 1987.

Tuchman , G. Making News : A Study In The Construction of Reality. New York : The Free Press ,1978.

Wimmer , R . D., and Dominick , J . R. Mass Media Research : An Introduction. 4th ed. Belmont , California : Wadsworth Publishing , 1994.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าว และหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง

(หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป)

เรื่อง : **คุณพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน**

ส่วนที่1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่าง (กรุณาตอบทุกข้อ)

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. ทำงานที่หนังสือพิมพ์
4. ตำแหน่งในกองบรรณาธิการ
() บรรณาธิการข่าว () หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง
5. หน้าที่รับผิดชอบ
() เขียนข่าว () คัดเลือกข่าว () เรียบเรียงข่าว () เขียนหัวข่าว
() เขียนโปรย () อื่นๆ ระบุ
6. จบการศึกษาระดับ
() มัธยมศึกษา () มัธยมศึกษาปลาย () ปวช./ปวส. ()ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี () อื่นๆ ระบุ
7. จบการศึกษาด้านสาขาวิชา
() นิเทศศาสตร์ () สื่อสารมวลชน () รัฐศาสตร์ () เศรษฐศาสตร์
() นิติศาสตร์ () อื่นๆ ระบุ
8. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ทำงานหนังสือพิมพ์มาเป็นเวลา ปี
 - ทำงานในหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบันมาเป็นเวลา ปี
 - มีประสบการณ์ในการคัดเลือกข่าวเพื่อลงพิมพ์ในหน้าหนึ่งมาเป็นเวลา ปี

ส่วนที่ 2 แนวทางเกี่ยวกับการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านลงในพื้นที่ว่างที่กำหนดให้ (กรุณาตอบทุกข้อ)

9. ในการคัดเลือกข่าวเพื่อนำมาเสนอในหน้าหนึ่ง ปัจจัยดังต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของท่านมากน้อยเพียงใด และเพราะเหตุใด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การคัดเลือกข่าว	ระดับความสำคัญ					เหตุผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
9.1 นโยบายการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์						
9.2 ความคิดเห็นของบุคคลอื่นๆในกอง – บรรณาธิการ						
9.3 .ความกดดันที่เจ้าของหนังสือพิมพ์เข้ามา ก้าวก่ายการทำงาน						
9.4การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น						
9.5 ตัวท่านเอง (ความสนใจส่วนตัวต่อข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ)						
9.6คุณค่าข่าว *** (10 ลักษณะ)						

*** หมายถึง เหตุุ คุณค่าข่าว 10 ลักษณะ คือ ความทันต่อเหตุการณ์ , ความใกล้ชิด , ความเด่น , ความขัดแย้ง , ความแปลก , ความสำคัญ และผลกระทบ , เรื่องที่มนุษย์สนใจ , ความมีเงื่อนงำ , เพศและความรุนแรง และ ความก้าวหน้า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. ในการคัดเลือกข่าวมาลงในหน้าหนึ่ง ท่านให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหาของข่าวดังต่อไปนี้
 มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1 – 5)

- การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
- การพัฒนา
- ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ
- สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
- ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา
- การสาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน
- การอนุรักษ์ธรรมชาติและ
- วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์
- อาชญากรรม
- อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ
- กีฬา
- บันเทิง
- เรื่องเร้าอารมณ์

11. ในการคัดเลือกข่าวมาลงในหน้าหนึ่งท่านให้ความสำคัญกับคุณค่าข่าวดังต่อไปนี้มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1 – 5)

- ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness)
- ความใกล้ชิด (Proximity)
- ความเด่น (Prominence)
- ความขัดแย้ง (Conflict , Controversy)
- ความแปลก (Oddity , Novelty , Unusual)
- ความสำคัญและผลกระทบ (Importance , Impact , Consequence)
- เรื่องที่มนุษย์สนใจ (Human Interest)
- ความมีเงื่อนงำ (Suspense)
- เพศและความรุนแรง (Sex and Violence)
- ความก้าวหน้า (Progress)

ตัวอย่างแบบสำรวจความคิดเห็นบรรณาธิการข่าว และหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง

(หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ)

เรื่อง : **คุณพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน**

ส่วนที่1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่าง (กรุณาตอบทุกข้อ)

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. ทำงานที่หนังสือพิมพ์
4. ตำแหน่งในกองบรรณาธิการ
() บรรณาธิการข่าว () หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง
5. หน้าที่รับผิดชอบ
() เขียนข่าว () คัดเลือกข่าว () เรียบเรียงข่าว () เขียนหัวข่าว
() เขียนโปรย () อื่นๆ ระบุ
6. จบการศึกษาระดับ
() มัธยมศึกษา () มัธยมปลาย () ปวช./ปวส. ()ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี () อื่นๆ ระบุ
7. จบการศึกษาด้านสาขาวิชา
() นิเทศศาสตร์ () สื่อสารมวลชน () รัฐศาสตร์ () เศรษฐศาสตร์
() นิติศาสตร์ () อื่นๆ ระบุ
8. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ทำงานหนังสือพิมพ์มาเป็นเวลา ปี
 - ทำงานในหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบันมาเป็นเวลา ปี
 - มีประสบการณ์ในการคัดเลือกข่าวเพื่อลงพิมพ์ในหน้าหนึ่งมาเป็นเวลา ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 แนวทางเกี่ยวกับการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านลงในพื้นที่ว่างที่กำหนดให้ (กรุณาตอบทุกข้อ)

9. ในการคัดเลือกข่าวเพื่อนำมาเสนอในหน้าหนึ่ง ปัจจัยดังต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของท่านมากน้อยเพียงใด และเพราะเหตุใด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าว	ระดับความสำคัญ					เหตุผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
9.1 นโยบายการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์						
9.2 ความคิดเห็นของบุคคลอื่นๆในกอง – บรรณาธิการ						
9.3 .ความกดดันที่เจ้าของหนังสือพิมพ์เข้ามา ก้าวก่ายการทำงาน						
9.4การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น						
9.5 ตัวท่านเอง (ความสนใจส่วนตัวต่อข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ)						
9.6คุณค่าข่าว *** (10 ลักษณะ)						

*** หมายถึง คุณค่าข่าว 10 ลักษณะ คือ ความทันต่อเหตุการณ์ , ความใกล้ชิด , ความเด่น , ความขัดแย้ง , ความแปลก , ความสำคัญ และผลกระทบ , เรื่องที่มนุษย์สนใจ , ความมีเงื่อนงำ , เพศและความรุนแรง และ ความก้าวหน้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. ในการคัดเลือกข่าวมาลงในหน้าหนึ่ง ท่านให้ความสำคัญกับลักษณะเนื้อหาของข่าวเศรษฐกิจดังต่อไปนี้มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1- 5)

..... กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด อสังหาริมทรัพย์ การลงทุน การประมูล

..... ราคาสินค้า และภาษี

..... การเงิน การคลัง หนี้

..... การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร

..... อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

..... การเกษตร และอาหาร

..... แรงงาน และค่าจ้าง

..... ทรัพยากรธรรมชาติ

11. นอกจากเนื้อหาด้านเศรษฐกิจแล้ว หนังสือพิมพ์ของท่านให้ความสำคัญกับเนื้อหาข่าวอื่นๆ ดังต่อไปนี้ อย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1 – 3)

..... การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น

..... การพัฒนา

..... ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ

..... สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ

..... ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา

..... การสาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน

..... การอนุรักษ์ธรรมชาติและ

..... วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์

..... อาชญากรรม

..... อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ

..... กีฬา

..... บ้านเทিং

..... เรื่องเร้าอารมณ์

12. ในการคัดเลือกข่าวมาลงในหน้าหนึ่งท่านให้ความสำคัญกับคุณค่าข่าวดังต่อไปนี้มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1 – 5)

- ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness)
- ความใกล้ชิด (Proximity)
- ความเด่น (Prominence)
- ความขัดแย้ง (Conflict , Controversy)
- ความแปลก (Oddity , Novelty , Unusual)
- ความสำคัญและผลกระทบ (Importance , Impact , Consequence)
- เรื่องที่มนุษย์สนใจ (Human Interest)
- ความมีเงื่อนงำ (Suspense)
- เพศและความรุนแรง (Sex and Violence)
- ความก้าวหน้า (Progress)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว

(หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป)

เรื่อง : คุณพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

ส่วนที่1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่าง (กรุณาตอบทุกข้อ)

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. ทำงานที่หนังสือพิมพ์
4. เป็นผู้สื่อข่าวสาย
5. หน้าที่รับผิดชอบ
 () เขียนข่าว () เรียบเรียงข่าว () เขียนหัวข่าว
 () อื่นๆ ระบุ
6. จบการศึกษาระดับ
 () มัธยมต้น () มัธยมปลาย () ปวช./ปวส. ()ปริญญาตรี
 () สูงกว่าปริญญาตรี () อื่นๆ ระบุ
7. จบการศึกษาด้านสาขาวิชา
 () นิเทศศาสตร์ () สื่อสารมวลชน () รัฐศาสตร์ () เศรษฐศาสตร์
 () นิติศาสตร์ () อื่นๆ ระบุ
8. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ทำงานหนังสือพิมพ์มาเป็นเวลา ปี
 - ทำงานในหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบันมาเป็นเวลา ปี
 - มีประสบการณ์ในการคัดเลือกข่าวเพื่อลงพิมพ์ในหน้าหนึ่งมาเป็นเวลา ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 แนวทางเกี่ยวกับการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านลงในพื้นที่ว่างที่กำหนดให้ (กรุณาตอบทุกข้อ)

9. ท่านมีส่วนในการคัดเลือกข่าวเพื่อลงพิมพ์ในหน้าหนึ่งหรือไม่

() มี () ไม่มี

10. ข่าวที่ท่านทำเคยได้ดีพิมพ์ในหน้าหนึ่งหรือไม่

() เคย () ไม่เคย

11. ข่าวของท่านที่ได้ตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งท่าน

() คิดประเด็นเอง () กองบรรณาธิการมอบหมายให้ไปทำ

() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. ในการคัดเลือกข่าวเพื่อนำมาเสนอในหน้าหนึ่ง ปัจจัยดังต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของท่านมากน้อยเพียงใด และเพราะเหตุ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การคัดเลือกข่าว	ระดับความสำคัญ					เหตุผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
12.1 นโยบายการเสนอ ข่าวของหนังสือพิมพ์						
12.2 ความคิดเห็นของ บุคคลอื่นๆในกอง - บรรณาธิการ						
12.3 ความกดดันที่เจ้า ของหนังสือพิมพ์เข้ามา ก้าวก่ายการทำงาน						
12.4 การเสนอข่าวของ หนังสือพิมพ์ฉบับอื่น						
12.5 ตัวท่านเอง (ความสนใจส่วนตัวต่อ ข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ)						
12.6 คุณค่าข่าว						

13. ในการคัดเลือกข่าวมาลงในหน้าหนึ่ง ท่านให้ความสำคัญกับประเภทเนื้อหาของข่าวดังต่อไปนี้มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1 – 5)

- การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
- การพัฒนา
- ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ
- สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
- ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา
- การสาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน
- การอนุรักษ์ธรรมชาติ
- วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์
- อาชญากรรม
- อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ
- กีฬา
- บันเทิง
- เรื่องรั้าอารมณ์

14. ในการคัดเลือกข่าวมาลงในหน้าหนึ่งท่านให้ความสำคัญกับคุณค่าข่าวดังต่อไปนี้มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1 – 5)

- ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness)
- ความใกล้ชิด (Proximity)
- ความเด่น (Prominence)
- ความขัดแย้ง (Conflict , Controversy)
- ความแปลก (Oddity , Novelty , Unusual)
- ความสำคัญและผลกระทบ (Importance , Impact , Consequence)
- เรื่องที่มนุษย์สนใจ (Human Interest)
- ความมีเงื่อนงำ (Suspense)
- เพศและความรุนแรง (Sex and Violence)
- ความก้าวหน้า (Progress)

ตัวอย่างแบบสำรวจความคิดเห็นผู้สื่อข่าว

(หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ)

เรื่อง : คุณพินิจในการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

ส่วนที่1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่าง (กรุณาตอบทุกข้อ)

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. ทำงานที่หนังสือพิมพ์
4. เป็นผู้สื่อข่าวสาย
5. หน้าที่รับผิดชอบ
 - () เขียนข่าว () เรียบเรียงข่าว () เขียนหัวข่าว
 - () อื่นๆ ระบุ
6. จบการศึกษาระดับ
 - () มัธยมศึกษา () มัธยมปลาย () ปวช./ปวส. ()ปริญญาตรี
 - () สูงกว่าปริญญาตรี () อื่นๆ ระบุ
7. จบการศึกษาด้านสาขาวิชา
 - () นิเทศศาสตร์ () สื่อสารมวลชน () รัฐศาสตร์ () เศรษฐศาสตร์
 - () นิติศาสตร์ () อื่นๆ ระบุ
8. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ทำงานหนังสือพิมพ์มาเป็นเวลา ปี
 - ทำงานในหนังสือพิมพ์ฉบับปัจจุบันมาเป็นเวลา ปี
 - มีประสบการณ์ในการคัดเลือกข่าวเพื่อลงพิมพ์ในหน้าหนึ่งมาเป็นเวลา ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 แนวทางเกี่ยวกับการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่ง

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านลงในพื้นที่ว่างที่กำหนดให้ (กรุณาตอบทุกข้อ)

9. ท่านมีส่วนในการคัดเลือกข่าวเพื่อลงพิมพ์ในหน้าหนึ่งหรือไม่

() มี () ไม่มี

10. ข่าวที่ท่านทำเคยได้ดีพิมพ์ในหน้าหนึ่งหรือไม่

() เคย () ไม่เคย

11. ข่าวของท่านที่ได้ตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งท่าน

() คิดประเด็นเอง () กองบรรณาธิการมอบหมายให้ไปทำ

() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. ในการคัดเลือกข่าวเพื่อนำมาเสนอในหน้าหนึ่ง ปัจจัยดังต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของท่านมากน้อยเพียงใด และเพราะเหตุใด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การคัดเลือกข่าว	ระดับความสำคัญ					เหตุผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
12.1 นโยบายการเสนอ ข่าวของหนังสือพิมพ์						
12.2 ความคิดเห็นของ บุคคลอื่นๆในกอง - บรรณาธิการ						
12.3 ความกดดันที่เจ้า ของหนังสือพิมพ์เข้ามา ก้าวก่ายการทำงาน						
12.4 การเสนอข่าวของ หนังสือพิมพ์ฉบับอื่น						
12.5 ตัวท่านเอง (ความสนใจส่วนตัวต่อ ข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ)						
12.6 คุณค่าข่าว						

13. ในการคัดเลือกข่าวมาลงในหน้าหนึ่ง ท่านให้ความสำคัญกับลักษณะเนื้อหาของข่าวเศรษฐกิจดังต่อไปนี้มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1- 5)

..... กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ไป เช่น การค้า การตลาด อสังหาริมทรัพย์ การลงทุน การประมูล

..... ราคาสินค้า และภาษี

..... การเงิน การคลัง หนี้

..... การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร

..... อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

..... การเกษตร และอาหาร

..... แรงงาน และค่าจ้าง

..... ทรัพยากรธรรมชาติ

14. นอกจากเนื้อหาด้านเศรษฐกิจแล้ว หนังสือพิมพ์ของท่านให้ความสำคัญกับเนื้อหาข่าวอื่นๆ ดังต่อไปนี้ อย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1 – 3)

..... การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่น

..... การพัฒนา

..... ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ

..... สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ

..... ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา

..... การสาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน

..... การอนุรักษ์ธรรมชาติและ

..... วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์

..... อาชญากรรม

..... อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ

..... กีฬา

..... บ้านเทิง

..... เรื่องเร้าอารมณ์

15. ในการคัดเลือกข่าวมาลงในหน้าหนึ่งท่านให้ความสำคัญกับคุณค่าข่าวดังต่อไปนี้มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร (ตอบคำถามโดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1 – 5)

- ความทันต่อเหตุการณ์ (Timeliness)
- ความใกล้ชิด (Proximity)
- ความเด่น (Prominence)
- ความขัดแย้ง (Conflict , Controversy)
- ความแปลก (Oddity , Novelty , Unusual)
- ความสำคัญและผลกระทบ (Importance , Impact , Consequence)
- เรื่องที่มนุษย์สนใจ (Human Interest)
- ความมีเงื่อนงำ (Suspense)
- เพศและความรุนแรง (Sex and Violence)
- ความก้าวหน้า (Progress)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางการลงรหัสหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ชื่อผู้ลงรหัส

ชื่อหนังสือพิมพ์..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

คำชี้แจง : ให้ผู้ลงรหัสอ่านข่าว แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางที่กำหนดให้

ข่าว	ประเภทเนื้อหาข่าว														ประเภทข่าว		คุณค่าข่าว										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	หนัก	เบา	Tn	Px	Pm	Cf	Od	Im	Hi	Sp	SV	Pg	

หมายเหตุ

ในหมวดประเภทเนื้อหาข่าว ตัวเลข 1 – 22 หมายถึงเนื้อหาข่าวดังต่อไปนี้

- 1 หมายถึง การกระทำทางการเมือง การกระทำของรัฐสภา และหน่วยการปกครองท้องถิ่น
- 2 หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การขนส่ง การเดินทาง
- 3 หมายถึง การพัฒนา
- 4 หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับศีลธรรม การขัดแย้ง กฎหมายและความสงบ
- 5 หมายถึง สงคราม การประท้วง การป้องกันประเทศ
- 6 หมายถึง ศิลปะ การศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา
- 7 หมายถึง การสาธารณสุข สวัสดิการของประชาชน
- 8 หมายถึง การอนุรักษ์ธรรมชาติ
- 9 หมายถึง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ไอที การประดิษฐ์
- 10 หมายถึง อาชญากรรม
- 11 หมายถึง อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ
- 12 หมายถึง กีฬา
- 13 หมายถึง บ้านเทিং
- 14 หมายถึง เรื่องเจ้าอาารมณั์
- 15 หมายถึง กิจกรรมทางเศรษฐกิจทั่วไป เช่น การค้า การตลาด อสังหาริมทรัพย์ การลงทุน การประมุูล
- 16 หมายถึง ราคาสินค้า และภาษี
- 17 หมายถึง การเงิน การคลัง หนี้
- 18 หมายถึง การขนส่ง การเดินทาง การสื่อสาร
- 19 หมายถึง ขุดสาหกรรมการท่องเที่ยว20 หมายถึง การเกษตร และอาหาร
- 21 หมายถึง แรงงาน และค่าจ้าง
- 22 หมายถึง ทรัพยากรธรรมชาติ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ

ในหมวดคุณค่าข่าว ตัวอักษรย่อภาษาอังกฤษ หมายถึงคุณค่าข่าวแต่ละลักษณะ ดังต่อไปนี้

- Tn หมายถึง ความทันต่อเหตุการณ์
- Px หมายถึง ความใกล้ชิด
- Pm หมายถึง ความเด่น
- Cf หมายถึง ความขัดแย้ง
- Od หมายถึง ความแปลก
- Im หมายถึง ความสำคัญและผลกระทบ
- Hi หมายถึง เรื่องที่มนุษย์สนใจ
- Sp หมายถึง ความมีเงื่อนงำ
- SV หมายถึง เพศและความรุนแรง
- Pg หมายถึง ความก้าวหน้า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวธนิตา แสนคำ เกิดวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ.2519 ที่จังหวัดอุดรดิติต์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน วิชาเอกหนังสือพิมพ์ วิชาโทภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2540 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2541 และจบการศึกษาในปีการศึกษา 2543 ภาคการศึกษาต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย